REFERENCE
NOT FOR ISSUE
A. L. A. LIBRARY

Assam Legislative Assembly Debates

Official Report

NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FIFTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

Budget Session

Vol. 1

No. 16

THE 5 TH MARCH, 1975

1988

PRINTED AT PRINTORAN PRESS, DANISH ROAD, PANBAZAR, GUWAHATI—781001

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY

(Budget Session)

Dated the 5 th March, 1975

VOL.—1

NO.-16

CONTENTS

		Page
1.	Questions	1
2.	Calling Attention Notice	38
3.	Matter under Rule 301	43
4.	Statement by the Chief Minister	54
5.	General discussion on the Budget	55

—×—

PROCEEDINGS OF THE NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FIFTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

The Assembly met in the Assembly Chamber, Dispur, Gauhati on Wednessday the 5 th March, 1975 with the Speaker in the Chair. 15 (Fifteen) Ministers, 8 (Eight) Ministers of State, 1 (One) Deputy Minister, 62 (Sixty two) members present.

——

Shri Mal Chandra Pegu :— Sir, I have a submission.

Mr. Speaker :— Nothing before question hour.

Shri Mal Chandra Pegu :— It is regarding question, Sir. I submitted a question on 3.10.74 regarding P.W.D. road in Majuli but the reply has not come yet.

Mr. Speaker :— Please meet me in my chamber. Now question No. 230.

STARRED

QUESTIONS AND ANSWERS

Date 5th March 1975

বি ঃ অসম সমবায় চেনিকল

শ্ৰীনগেন্দ্ৰ বৰুৱাই সুধিছে :

*২৩০। মাননীয় গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসম সমবায় চেনিকলৰ (বৰুৱা বামুণ গাওঁ) ৪ লাখতকৈ অধিক টকাৰ চুৰিৰ অভিযোগ পুলিচৰ কোন বিভাগে তদন্ত কৰিছে আৰু এই তদন্ত শেষ হলনে ?

(খ) যদি নাই হোৱা অভিযোগৰ এই চাৰ্জ চিট তৈয়াৰ কৰা হৈছেনে আৰু যদি হোৱা নাই তাৰ কাৰণ কি ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে ঃ

২৩০। (ক) আৰু (খ) অসম সমবায় চেনিকল, বৰুৱা বামুণ গাঁৱৰ মুঠ ৭টা টকা চুৰি অভিযোগ পুলিচৰ অপৰাধী অনুসন্ধান বিভাগে তদন্ত কৰি আছে । তাৰে ২ টা গোচৰৰ মীমাংসা অভিযোগ পত্ৰতে শেষ হয় ; বাকী ৫টা গোচৰৰ অনুসন্ধান বৰ্ত্তমান চলি আছে ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা ঃ— কিমানটা কেচ ইতিমধ্যে নিস্পত্তি হৈছে আৰু কিমানটা কেচ বাকী আছে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া ঃ— ইয়াৰ ভিতৰত দুটা কেচ এটা সাত হাজাৰ টকাৰ আৰু আন এটা দুহেজাৰ এশ চল্লিশ টকাৰ এই দুয়োটা নিষ্পত্তি হৈছে আৰু বাকী বিলাক অনুসন্ধান হৈ আছে ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা ঃ— অনুসন্ধান কেতিয়া আৰম্ভ হৈছে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া — ১৯৬৪ চনত আৰম্ভ হৈছে ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা ঃ— ইতিমধ্যে চেনিকল মেনেজমেণ্টৰ, এপেক্স বেংকৰ আৰু চৰকাৰী বিষয়া যিসকল অভিযুক্ত কৰা হৈছে আৰু প্ৰমাণ পোৱা হৈছে সেই সকলৰ বিৰুদ্ধে শাস্তিমূলক ব্যৱস্থা লবলৈ নিৰ্দ্দেশ দিয়া হৈছিল নেকি ? যদি দিয়া হৈছিল সেইমতে বিভিন্ন বিভাগৰ সংলিষ্ট বিষয়া সকলৰ বিৰুদ্ধে ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে নে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া ঃ— আমাৰ গৃহ বিভাগৰ পৰা তেখেতসকলে যিভাৱে অভিযোগ বা কম্‌প্লেইন দিছে আৰু যিবিলাকৰ বিৰুদ্ধে দিছে তেনে লোকৰ বিৰুদ্ধে তদন্ত কৰি সত্যতা প্ৰমাণিত হলে এৰেষ্ট কৰা হৈ হয় কোনো শাস্তিৰ নিৰ্দ্দেশ দিয়া নহয় ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা ঃ— তদন্তত সত্য প্ৰমাণিত হোৱা অভিযুক্ত সকলৰ বিৰুদ্ধে ব্যৱস্থা লবলৈ শাস্তিমূলক ব্যৱস্থা লবলৈ নিৰ্দ্দেশ দিয়া হৈছিল নেকি ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— এইটো বিভিন্ন কৰ্তৃপক্ষই কৰিব আমাৰ গৃহ বিভাগে কেৱল এৰেষ্ট কৰা আৰু বেল'ট দিয়া আদি কামহে কৰে ।

শ্ৰীলীলাকান্ত বৰা ঃ— অসম সমবায় চেনিকলৰ মেনেজমেণ্টৰ অডিটৰ ব্যৱস্থা আছে নে নাই যদি আছে ইমান টকাৰ খেলিমেলি কেনেকৈ হ'ল ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— তাৰ কাৰণে বেলেগ প্ৰশ্ন লাগিব ।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী :— মাননীয় সদস্য বৰুৱা ডাঙৰীয়াই প্ৰশ্ন সুধিছিল যে তদন্তৰ ফলত যিসকল বিষয়া দোষী বুলি সাব্যস্ত হৈছে তেওঁলোক বিভিন্ন বিভাগৰ, বিশেষকৈ এপেক্স বেংকৰ, সমবায় বিভাগৰ, আৰু চেনিকলৰ ওপৰিও অসম চৰকাৰৰ বিষয়াও কোনোবা আছে । সেই দোষী সাব্যস্ত হোৱা সকলক চাচ্‌পেণ্ড কৰাৰ কিবা নিৰ্দ্দেশ দিয়া হৈছিল নেকি আৰু অসম চৰকাৰৰ চাৰভিচ এণ্ড কনডাক্ট ৰুল মতে সেই সকলক চাচ্‌পেণ্ড কৰিব নালাগে নেকি ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— এইটো আমাৰ ফালৰ পৰা ইমেডিয়েটলি কোৱা টান কাৰণ আমাৰ ফালৰ পৰা তদন্তহে কৰা হয় আৰু তদন্ত সম্পূৰ্ণ হোৱাই নাই ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— কোন কোন বিষয়াক আমাৰ গৃহ বিভাগৰ পৰা দোষী সাব্যস্ত কৰা হৈছিল ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— যি কেইজন কৰ্ম্মচাৰীৰ বিৰুদ্ধে চেনী কলৰ কৰ্তৃপক্ষই আপত্তি দিছিল তাৰ ভিতৰত আছে কেচিয়াৰ, অফিচ এচিচ্‌টেণ্ট আৰু ফিল্ড অফিচাৰো আছে ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— অনুসন্ধান কৰা হ'ল আৰু তাৰ পিচত যিসকল বিষয়া দোষী সাব্যস্ত হল তেওঁলোকক এৰেষ্ট কৰা হল নে নাই ? তাৰ বাহিৰেও কিমান বিষয়াৰ অভিযোগ আছে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— এই সকলক এৰেষ্ট কৰা হৈছে অনুসন্ধান কৰা

হোৱাৰ পিচত ।

শ্রীনগেন বৰুৱা :— এই সকলক এৰেষ্ট কৰা হ'ল নে নাই বৰুৱা ডাঙৰীয়াই সুধিছিল আৰু সেই সকলক দোষী সাব্যস্ত কৰা হোৱাৰ পিচত তেওঁলোকৰ ওপৰত কিবা ব্যৱস্থা লবলৈ নির্দ্দেশ দিয়া হৈছে নেকি মন্ত্রী মহোদয়ে জনাবনে ?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— তদন্ত শেষ হোৱা নাই ।

শ্রীনগেন বৰুৱা :— সমবায় চেনীকল, এপেক্স বেংক আৰু অসম চৰকাৰৰ বিষয়া এই আটাইসকলৰ বিৰুদ্ধে চাৰ্জচীট দাখিল কৰা হল নে ? কোন কোন বিষয়াৰ বিৰুদ্ধে চাৰ্জচীট দিয়া হল ?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— আমি জনাত এতিয়ালৈকে পাচটা কেচৰ ৰিপোট আহি পোৱা নাই হ্যাণ্ড ৰাইটিং এক্সপাৰ্টৰ পৰা ।

শ্রীমানবেন্দ্র শর্ম্মা :— দুটা চাৰ্জচীট দাখিল কৰা বুলি কৈছে সেই কেইজন কোন কোন ? কোচিয়াৰ এচিচ্‌টেন্ট কেচিয়াৰ নে কেৰাণী মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে ?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— ১৷ এটা কেচ হৈছে দুই লাখ তেৰ হাজাৰ ছয় শ বাৰন্ন পইচাৰ, এইটোত কেচিয়াৰ আৰু এচিচ্‌টেন্ট কেচিয়াৰ ইন্‌ভলভ আছে।

২৷ এটা হৈছে সাত হাজাৰ টকাৰ আৰু ইয়াত ফিল্ড আফচাৰ ইনভ্‌লভ আছে ।

৩৷ আন এটা কেচ এক লাখ দুই হাজাৰ এশ বিশ টকা বাইশ পইচাৰ, এইটোৰ ইন্‌ভেষ্টিগেচন চলি আছে কিন্তু হ্যাণ্ডৰাইটিং একস্পাৰ্টৰ ৰিপোৰ্ট অহা নাই। ইয়াৰ লগত কেচিয়াৰ আৰু কেৰাণী জড়িত আছে ।

৪৷ এটা কেচ হৈছে তিনি হাজাৰ ন শ পচানব্বৈ টকাৰ, এইটো কেচৰ ৰিপোৰ্ট হ্যাণ্ড ৰাইটিং একস্পাৰ্টৰ পৰা আহি পোৱা

নাই । ইয়াতো দুজনমান লোক ইনভ'লভ আছে ।

৫। আন এটা কেচত দুই হেজাৰ এশ বাৰ টকা চল্লিশ পইচাৰ কথা আছে আৰু ইয়াৰ চাৰ্জচীট হৈছে ইয়াত কেচিয়াৰ আৰু একাউন্-টেণ্ট ইন্ ভল্ ভ আছে ।

৬। আন এটা কেচত অষ্টাশী হাজাৰ তিনিশ চল্লিশ টকাৰ ষোল্ল পইচাৰ কথা আছে আৰু ইয়াত কেচিয়াৰ কাম একাউন্-টেণ্ট জড়িত আছে ইয়াৰ চাৰ্জচীট হ্যাণ্ড ৰাইটিং এক্সপাৰ্টৰ পৰা আহি পোৱা নাই ।

৭ আন এটা কেচত দুই হাজাৰ ছয় শ চাৰি টকা একৈশ পইচা আছে আৰু ইয়াতো কেচিয়াৰ কাম একাউন্-টেণ্ট জড়িত আছে । এই কেচৰ ৰিপোৰ্ট হ্যাণ্ড ৰাইটিং এক্সপাৰ্টৰ পৰা আহি পোৱা নাই ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, তদন্তৰ সময়ত যিবিলাক পুলিচ বিষয়া আছিল সেই বিষয়াসকলে অভিযুক্ত বিষয়া সকলৰ লগত একেলগে ভোজ ভাত খাই, গাৰীত উঠি ফুৰা অফিচাৰৰ পৰা কিমান ভাল চাৰ্জচীট আশা কৰিব পাৰি সেইটো জনা কথা । মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই কথা জানেনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— সেইটো তদন্ত কৰা হৈছে ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰত্যেকটো ক্ষেত্ৰতে টকা মিচ এপ্ৰ-প্ৰিয়েট হৈ আছে আৰু এই ক্ষেত্ৰত সদায়েই ডাঙৰ ডাঙৰ অফিচাৰ সকল জড়িত আছে । প্ৰতিটো বিষয়তে এক লাখ, দেৰ লাখ দুই লাখ টকা অপব্যয় হৈয়েই আছে । কিন্তু এই অফিচাৰ সকলক কিয় অভিযুক্ত কৰা হোৱা নাই, মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, চেনীকলৰ মেনেজমেণ্টৰ ফালৰ পৰা যিসকলক অভিযুক্ত কৰা হৈছে তাৰ নথি পত্ৰ আমাক দিছে আৰু আমি তাৰ তদন্ত কৰি আছোঁ । ভৱিষ্যতে যদি আৰু তেনেকুৱা অভিযোগ আমি পাওঁ তেন্তে নিশ্চয় তদন্ত কৰা হব ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিষয়ত মেনেজিং ডাইৰেক্টৰ আছে আৰু ইতিমধ্যে যিবিলাক বিষয়াৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ প্ৰমানিত হৈছে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে কোনো ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই, এই কথাটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— এইটো চাব লাগিব।

শ্ৰীমানবেন্দ্ৰ শৰ্ম্মা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, সাতটা কেচৰ ভিতৰত দুটা চাৰ্জচিত কৰা হৈছে আৰু পাঁচটা কেচৰ হেন্দ ৰাইটিং এক্সপাৰ্টৰ হাতলৈ পঠোৱা হৈছে। এই কেচ বোৰ কিমান দিনৰ আগতে পঠোৱা হৈছে মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— অধ্যক্ষ মহোদয়, খবৰ পোৱাৰ পিছতেই পঠোৱা হৈছে। কিয়নো ১৯৭৪ চনতহে তদন্ত আৰম্ভ হৈছিল।

শ্ৰীৰাজেন ফুকন :— অধ্যক্ষ মহোদয়, চাৰি লাখ টকা চুৰি একেদিনাই হোৱা নাই। কোন কোন সময়ত এই চুৰি হৈছিল আৰু সেই সময়ত মেনেজমেণ্টৰ দায়িত্বত কোন আছিল কাৰণ এই অভিযোগত আমাৰ বহুতো অফিচাৰ জৰিত আছে। গতিকে এই বিষয়টো সহজে এৰি দিব নোৱাৰি।

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিষয়টো আমাৰ দৃষ্টি-গোচৰলৈ আহিছে ১৯৭২ চনৰ শেষৰ ফালে। আমি এতিয়াই তাৰ সম্পূৰ্ণ তদন্ত দিব পৰাটো সম্ভৱ নহব। ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ তদন্তৰ ৰিপৰ্ট পালেহে দিব পাৰিম।

শ্ৰীৰাজেন ফুকন ঃ— অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছোঁ যে কিমান জনৰ ভিতৰত এই টকাটো চুৰি হৈছে বা আত্মসাত কৰা হৈছে তাৰ চিষ্টেম অব একাউণ্টিং নিশ্চয় মেনেজমেণ্টৰ হাতত আছে। সেইবিলাক মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব লাগে।

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— এই গোটেই সম্পৰ্কটোৱেই তদন্তাধীন হৈ আছে। হেন্দৰাইটিং এক্সপাৰ্টৰ পৰা ৰিপৰ্ট নহালৈকে জনাবপৰা নহব।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, চেনীকলৰ মেনেজমেণ্টৰ দায়িত্বত থকা অফিচাৰ সকলে অডিত ৰিপৰ্ট পোৱাৰ পিছতেই গোচৰ উৎথাপন কৰিব পাৰে। কিন্তু এই বিষয়ত পুলিচ বিভাগৰ কাম কি? এই বিভাগে পুলিচৰ দায়িত্বত থকা লোকক চালি জাৰি চাই এটা ব্যৱস্থা হাতত লোৱা নাই কিয়?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া :— সেইটো তদন্ত চলিয়েই আছে।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ঃ— অধ্যক্ষ মহোদয়, মই জানিব বিচাৰিছোঁ যে কিমান দিনৰ পৰা তদন্ত আৰম্ভ হৈছে।

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া ঃ— অধ্যক্ষ মহোদয়, পিৰিয়দটো মোৰ মনত নাই।

Starred question No. 231 was not put and answered as the hon. questioner was absent.

Re: Deputation of officers to N.E.C.

Shrimati RENUKA DEVI BARKATAKI asked:

*232. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether North Eastern Council requested the State Government to place the service of an experienced officer to join as Deputy Secretary to North Eastern Council?

(b) If so, who was deputed by the Government to join against this post?

(c) If not, why nobody was deputed?

(d) Whether it is a fact that North Eastern Council appointed an officer from West Bengal against that post?

Shri SARAT CHANDRA SINHA (Chief Minister) replied:

232. (a)—Yes.

(b) State Government recomended the names of Sharvashree

Pratul Sarma, A. C. S., C.R. Samaddar, I.A.S., A Bhattacharjya, I.A.S.

(c)—Does not arise in view of above.

(d)—Yes.

Shrimati Renuka Devi Barkataki— Sir, the Hon, Chief Minister has stated in reply to (b) that the State Government recommended the names of 4 officers for appointment as Deputy Secretary and then in reply to the question "whether it is a fact that the North-Eastern Council appointed an officer from West Bengal against that post ? " he says "Yes". I want to know why the N.E C. did not apoint any one of the 4 officers deputed by the Government of Assam ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) — Sir, we first recommended Shri Pratul Sharma. As Shri Sharma's name was not in the I.A.S. select list, he could not be appointed. Then we recommended the names of Shri C.R Samaddar, I.A.S. and Shri P.C. Mishra I.A.S. They are also not found suitable for the purpose of the post. Then we enquired as to how to get release of Shri A. Bhattacharjya from the Food Corporation of India where Shri Bhattacharjya was serving. When the release was arranged we sent our recommendation recommending the name of Shri Bhattachary. Then we got the information that Shri R.K.Mirdha of West Bengal Cadre had already been appointed and therefore the matter regarding deputation of Shri Bhattacharjya might not be pursued.

Shri Gaurisankar Bhattacharya— Sir, has West Bengal also

joined the N.E.C., and if so, since when ?

Shri Sarat Chandra Singha (Chief Minister) — Sir, the appointment was not made by the West Bengal Government, but it was...

Shri Gaurisankar Bhattacharya— My question was whether West Bengal also joined the N.E.C., and if so since when ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)— Therefore, Sir I am answering that the West Bengal did not make the appointment

Shri Gaurisankar Bhattacharya— I want a categorical answer to my question whether West Bengal had joined the N E C. and if so, since when ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)— I am trying to give the reply to the question put by the Hon. Member If I am not allowed to speak out, then, Sir I am helpless.

Shri Gaurisankar Bhattacharya — Let him answer the question put by me. I want the answer.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)— West Bengal Govt had not appointed Mr. Mirdha in the post; he had been appointed by the Government of India. But he belongs to the I.A.S. cadre of West Bengal. It is known to the Hon. Member that West Bengal has not joined the N.E.C.

Shri Gaurisankar Bhattachary — This is the answer to my question. Why the answer should stick in his throat ?

Why should he not be able to say that West Bengal has not joined the N.E.C. and yet the appointment was made not from the cadres of the services of any one of the States who have joined the N.E.C. Why does he not say that ?

Shri Dulal Chandra Barua— According to the decision on the the basis of which the N.E,C. is formed only officers from those states, who are members of the N.E.C. should be appointed to the N.E.C. Secretariat and not from other States. If it is so, why has that agreement violated and the Government of Assam agreed to that ?

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :— Sir, the Govt of Assam has agreed to this.

Shri Gauri Sankar Bhattacharya :— Sir, the question is this that the Govt. of India had asked Govt. of Assam to place one Officer on deputation to serve in the N.E.C. but that there were no officer from the Govt of Assam and instead of appointing any one of the officers of any one of the constituent State how is it that one from outside was brought and the Govt of Assam have not even lodged a protest against this ?

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :— Sir, the Govt. of India can appoint officers and they have appointed in this case also.

Shri Gauri Sankar Bhattacharyya :— After this insult to the entire region, whether the Govt. of Assam after rejection of 4 officers, did protest against the Govt. of India's action that this is an insult to the State of Assam.

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :— I am sorry, Sir, Mr. Bhattacharyya should not make such insinuation.

Shri Dulal Ch. Barua :— But this is a hard fact.

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :— I cannot agree, Sir.

Shri Dulal Ch. Barua :— Sir, we want to know from the Hon'ble Chief Minister whether we are to understand that those officers serving in Assam are really unqualified to hold even the post of a Deputy Secretary under N.E.C. and that is why some people are imported from outside the State ? I want to know why the Govt. of Assam have not lodged any protest.

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :— Sir, it is primarily the responsibility of the Govt. of India to make any appointment in N.E.C. The Govt. of India asked for recommendation and we recommended.

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া :— অধ্যক্ষ মহোদয় উত্তৰ পূৱ পৰিষদত অন্তৰ্ভূক্ত ৰাজ্য কেইখনৰ স্বাৰ্থ পূৰণ কৰিবৰ কাৰণে সেই ৰাজ্য বিলাকৰ পৰা বিষয়া থকা দৰকাৰ । সেই ফালৰ পৰা গোটেই অসমৰ সমস্যা বিলাক সমাধান কৰিবৰ কাৰণে উত্তৰ পূব পৰিষদত অসমৰ কেইজন বিষয়া আছে ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ :— (মুখ্যমন্ত্ৰী) এইটো নতুন প্ৰশ্ন ।

Smti. Renuka Devi Barkataki :— Mr. Speaker, Sir, my question was not replied by the Chief Minister. The question was that 4 or 5 officers were recommended for appointment as Deputy Secretary under N.E.C. by the Govt. of Assam from the Assam cadre to look after the interest of the State of Assam. May I know from the Chief Minister whether the offer was made by N.E.C. or by Govt. of India. ?

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minster :— The offer was made by the N.E.C

Shri Dulal Ch. Barua :— Whether the Govt. is aware that that the appointement has not been done by the Govt of India. The appointing authority is N.E.C, and the appointment is made by the Chairman of the N.E.C. Whether Govt. is aware of this fact ?

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :— Sir, primarily the Govt. of India is the appointing authority.

Smti. Renuka Devi Barkataki :— What is the main criteria or qualification for appointment to the post of Deputy Secretary under N.E C ?

Shri Sarat Ch. Sinha :— At the initial stage it was not known to us. Later we came to know that a Deputy Secretary at the Govt. of India level and that is an I.A.S officer and he should be atleast for 9 years in the I A.S

Smti. Renuka Devi Barkataki :—When it was known to the Govt. of Assam, was it not possible to recommend the name of an I. A.S officer having 9 years of service for appointment as Deputy Secretary ?

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :—So, we recommended Mr. Bhattacharjee.

Shri Dulal Ch. Barua :— We want to know from the Chief Minister whether this post was meant for recruitement from the Assam State quota.

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :— There is no quota, Sir.

Shri Dulal Ch. Barua :— As the Chief Minister said once in this House that there are some percentage for this State and if it is so, whether that particular post was meant to fill up from the quota of Assam ? If it is so, how is it that the post has been filled up from outside the State ?

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :— Sir, the constituent States had some percentage but at present there is no quota for that.

Smti. Renuka Devi Barkataki :— I would like to ask the Chief Minster whether it is possible even now to send a person from Assam to hold the post of Deputy Secretary in N.E. C. to look after the interest of the State of Assam ?

Shri Sarat Ch. Sinha, :— We have already taken up the matter to look after our interest.

Shri Dulal Ch. Barua :— I want to know whether that particular officer can be appointed from Assam.

Shri Sarat Ch. Sinha, Chief Minister :— I have already replied, Sir.

Re: ALLOTMENT OF LAND TO LANDLESS SCHEDULED CASTE PEOPLE—

Shri SUDARSAN DAS asked:

*233. Will the Minister, Revenue be pleased to state—

Whet her it is a fact that out of 9·63 lakhs of Scheduled Caste population of Assam more than 3 lakhs live in Cachar District ?

(b) If so, the number of landless Scheduled Caste popula tion in Cachar ?

(c) Whether it is a fact that Government finalised a programme for alloting land to the landless Scheduled Caste people on the basis of district-wise Scheduled Caste population ?

(d) If so, the number of families in Cachar who are going to get land during the first phase of the programme ?

Shri PARAMANANDA GOGOI (Minister, Revenue) replied:

233. (a)—According to 1971 Census, out of total scheduled caste population of 9,*12*,557 in Assam, 2,08,867 found in Cachar District.

(b)—In Silchar Subdivision-22,518 families. As regards Karimganj and Hailakandi Subdivisions the number of landless Scheduled Caste population is not available at present.

(c)—Government is taking necessary steps to allot home stead land to 4000 landless and homeless Scheduled

Caste families in the plains districts of the State in 1974-75 under a crash programme.

(d)—924 families are proposed for Cachar District under the above crash programme in 1974-75.

Shri Sudarshan Das :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্রী মহাশয় এ কথা জানেন কি যে, ভূমিহীন তপশীলভুক্ত কৃষকদেরে করিমগঞ্জ মহকুমার চরগোলাতে জমি দেওয়ার ব্যবস্থা হয়েছে ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ :— দিটেইলচ খবৰ মোৰ হাতত নাই। কাচাৰ জিলাত ৯২৪ টা পৰিয়ালক ভেটি মাটি দিয়াৰ বন্দবস্ত হব পাৰে।

শ্ৰীদুলাল বৰুৱা :— এইটো এটা স্পেচিফিক প্ৰশ্ন। প্ৰশ্নকৰ্তাই সুধিছে কাক কত দিয়া হৈছে ? মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে খবৰ নাই। এই ধৰণে হাউচত উত্তৰ দিবলৈ আহিছেনেকি ? অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি আমাক প্ৰটেকচন দিব নেকি ?

Shri Sudarshan Das :— মহোদয়, মন্ত্রী মহাশয় বলেছেন যে করিমগঞ্জ ও হাইলাকান্দি মহকুমায় তপশীলভুক্ত ভূমিহীন কৃষকদের কোন, লিষ্ট সরকার পান্ নি। কিন্তু কি করে তাহলে করিমগঞ্জ মহকুমার চরগোলার নিকটে কৃষকদেরে জমি ব্যবস্থা হয়েছে ? কি করে এই খবর মন্ত্রী মহোদয় পেলেন ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ :— টোটেল হোমলেচ, লেণ্ডলেচৰ পপুলেচনৰ কথা সুধিছে। এই সম্পৰ্কত চাৰিহাজাৰ তপশীলভুক্ত বস্তি ভূমি নথকা লোকক বস্তি ভূমি দিবৰ কাৰণে ক্ৰেচ প্ৰগ্ৰেম লোৱা হৈছিল। সকলো ডিষ্ট্ৰিক্টৰ মহকুমাধিপতিক জনোৱা হৈছিল আপোনালোকৰ তাত এই চাৰি হাজাৰ ভিতৰত যিটো সংখ্যা পৰিব তাৰ বন্দবস্ত কৰক। তেওঁলোকে লিষ্ট দিছে, ৯২৪ তাৰ পৰা হৈছে। এই ৯২৪ শেষ সংখ্যা নহয়। মই (বি) ৰ উত্তৰত কৈছো চিলচৰ মকুমাত এনে পৰিয়াল ২২ হাজাৰ ৫১৮ টা আছে।

Shri Jagannath Sinha :— অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি শুনেছি যে চরগোলা বাগানে এদেরকে জমি দেওয়া হবে, সেখানে কি Concentration Camp করা হবে ? তাছাড়া সেখানে এমন কোন ব্যবস্থ নেওয়া হবেকি যাতে এই সব লোকেরা জীবিকা অর্জন করার সুযোগ পাবে কারণ সেখানে কোন রকম Employment avenue নাই ? মন্ত্রী মহাশয় একথা জানেন, কি যে এই চরগোলা করিমগঞ্জ থেকে প্রায় ২৭ মাইল দূরে এবং সেখানে কোন রকম উদ্যোগ নাই যাতে এরা কাজ বাঁচতে পারে ?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ :— ঠিক প্ৰশ্ন নহল তথাপিতো আমাব এই ব্যৱস্থা কৰিবৰ কাৰণে এনে ধৰণে ধৰি লোৱা হৈছিল যে অসমত প্ৰকৃত মাছমৰীয়া যি সকল লোক আছে আৰু সেই লোক সকলৰ যাৰ ঘৰ ভেটি নাই, তেওঁবিলাকৰ তেনেকৈ চাৰি হাজাৰ পৰিয়াল বাচি উলিয়াই অসমত বৰ্ত্তমান ভেটি মাটি দিয়া কথাৰ আশা কৰা হৈছে আৰু এইটো ডিবেকচন দিওতে মহকুমাধিপতি আৰু উপায়ুক্ত সকলক কোৱা হৈছিল যিমান দূৰ সম্ভৱ তেওঁ বিলাকে কাম কৰা ঠাইৰ ওচৰতে হব লাগে ।

Shri Sudarshan Das :— মহোদয়, চরগোলাতে ভূমিহীন কৃষকদেরে $\frac{1}{2}$ বিঘা করে যে জমি দেওয়া হয়েছে সেই জমি লোকালয় থেকে বহু দূরে । সুতরাং সেখানে কি করে তারা জীবিকা অর্জন করার সুযোগ পাবে ?

দ্বিতীয় কথা, মন্ত্রী মহাশয় বলেছেন যে করিমগঞ্জ ও হাইলাকান্দি মহকুমার ভূমিহীন কৃষকদের কোন লিষ্ট নাই । তাহলে, কি করে এই ভূমিহীন কৃষকদেরে জমি দেয়া হয়েছে ?

Shri Paramananda Gogoi (Minster, Rev.) :— মহোদয়, প্রশ্নকর্তা বোধহয় আমার জবাব ঠিকমতো বুঝতে পারেণ নি । প্রশ্নকর্তার (B) প্রশ্নের উত্তরে বলা হয়েছে যে কেবল মাত্র শিলচর মহকুমার ২২ হাজার ১১৮ ভূমিহীন কৃষক পরিবার আছে । এই জেলাতে আরও ৯২৪ টি পরিবারকে বাস্তুভিটা দেওয়াব ব্যবস্থা হয়েছে, এ বিষয়ে প্রত্যেক মহকুমাধিপতি ও জেলাধিপতিকে সরকার থেকে একটা circular দিয়া হয়েছিল যে তাদের এলাকার

বাস্তুভিটাহীন মৎসজীবিদের list যাতে পাঠানো হয়। আমি ঠিক জানিনা

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ :— আমাৰ মাননীয় সদস্যই বোধ হয় প্ৰশ্নটো থিক মতে বুজিব পৰা নাই। সেই কাৰণেই মই বঙালিতেই কবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ। আৰু এই চেষ্টা অপচেষ্টা নহলেই ভাল —

মই সেইটো কথাকেই কৈছো যে যি সকলে প্ৰকৃততে মাছ মাৰি জীবিকা নিৰ্বাহ কৰে অথচ তেওঁলোক থাকিবলৈ ঘৰৰ ভেটি মাটি আদি নাই সেই লোক সকলৰ ভিতৰতে বাচি বাচি দিয়া হৈছে।

Shri Jagannath Sinha :— অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি যতটুকু জানি, এই জঙ্গলাকীর্ণ পাহাড়ে কোন রকম মৎস্য চাষের ব্যবস্থা নাই। এবং একথা যদি সঠিক হয়, তাহলে, মন্ত্রী মহোদয় এই সব মৎসজীবি পরিবার গুলিকে যেখানে মৎস্য চাষের সুযোগ আছে সেখানে পুণবাসনের ব্যবস্থা করবেন কি এবং ক'বে করবেন ?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Rev.):— মহোদয়, তাদের পক্ষে কাজ করে জীবিকা নির্বাহ করার জন্য যদি জমি নাথাকে তাহলে সেটা অবশ্যই চিন্তার বিষয়। আমি এজন্য ব্যবস্থা নেওয়ার চেষ্টা করব।

শ্ৰীজগদীশ দাস :— মন্ত্ৰী মহোদয়ে থিকেই কৈছে যে মাছ মৰীয়া মানুহ খিনিক বসতিৰ কাৰণে মাছমাৰি বা মাছৰ ব্যৱসায় কৰি জীবিকা নিৰ্বাহ কৰি থাকিব পৰা ঠাইত ঘৰ সাজিবৰ বাবে মাটি দিয়া হৈছে। কিন্তু মাননীয় সদস্যৰ আপত্তিটো হৈছে যে মন্ত্ৰী মহোদয়ে যিটো কথা কৈছে আৰু লগত যিখিনি মানুহক মাটি দিছে তাৰ লগত কোনো সামঞ্জস্য নাই। যি ঠাইত মাটি দিছে সেই ঠাইত মাছ মাৰি জীয়াই থকাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। আৰু যদিও এবিঘাৰ মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে মাটি দিছে মাত্ৰ আধা বিঘাকৈ। আমি জানিব বিচাৰিছো যে তেখেতে যিটো অভিযোগ আনিছে সেইটোৰ কেনেকৈ উত্তৰ দিব ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ :— ঘৰৰ ভেটিৰ কাৰণে মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা আধা বিঘাৰ

পৰা এক বিঘাৰ ভিতৰত বৰ গোলাত যি সকলক মাটি দিয়া হৈছে সেই ঠাইত জীবিকা নিৰ্বাহৰ কিবা ব্যৱস্থা আছেনে নাই নাজানো। তেওঁলোক যি ঠাইত কাম কৰে সেই ঠাইৰ ওচৰতে বসতি হব লাগিব। যদি বসতি স্থানৰ পৰা কৰ্মস্থান দূৰত হয় তেনেহলে তেনে ঠাইত মাটি দিলে একো লাভত নাহিব।

শ্ৰীজগদীশ দাস ঃ— এই মাছ মৰীয়া মানুহ খিনিৰ ঘৰ দুৱাৰ সাজিবৰ কাৰণে কিবা ব্যৱস্থা কৰিছেনে? যদি কৰিছে তাৰ কাৰণে ৰাজ্যত কিমান টকা দিছে।

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ ঃ— এইটোৰ উত্তৰ দিয়া টান। কিন্তু তাৰ যি বিলাক পৰিয়ালক সংস্থাপন কৰা হৈছে তেওঁলোকক ১৫০ টকাকৈ দিয়া হৈছে।

Re: HOSPITALS

Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA asked—

*2.4 Will the Minister, Health be pleased to state—

(a) Whether a Central Government proposal with an initial offer of Rs. 10.000,00 is pending for the last few years for setting up 3 hospitals at Dhubri, Gauhati and Tinsukia under the E.S I Scheme?

(b) If so, whether the aforesaid offer has been accepted or rejected?

(c) Whether it is a fact that a site Selection Committee for establishment of these Hospitals with the then Minister of Health was appointed in pursuance of the said proposal?

(d) Whether the said Committee has submitted its report

and if so, when and to what effect ?

Dr. SURENDRA NATH DAS (Minister of State, Health) replied :

234. (a)—On 15th May, 1970, the Employees State Insurance Corporation informed the State Government that the Gauhati Centre of Corporation is entitled to have 24 beds and the Tinsukia Centre is entitled to have 12 beds and that Corporation would provide funds for this purpose under E.S.I. scheme to the extent of Rs. 10 lakhs. There was on offer for Dhubri when a dispensary was justified on basis of E.S.I. Standard.

(b)—The Assam Regional Board of Employees State Insurance Corporation has decided to set up hospitals at Gauhati and Tinsukia.

(c)—No, however the Regional Board of the Corporation appointed a Sub-Committee, consisting of three members for selecting land for the proposed hospital at Gauhati The then minister of Health was not a member of that Sub-Committee.

(d)—The Sub Committee did not formally submit any report and members of that Sub-Committee assisted in selection of a plot of 5 acres of land in Beltola Mouza for the hospital.

Shri Gaurishankar Bhattacharyya :— Sir, with regard to the answer to (a) what is the number of employees covered by the E.S.I. scheme at Dhubri, Gauhati and Tinsukia

respectively and what is the amount of contribution collected from the employees from each of these three centres ?

Dr. Surendra Nath Das, Minister of State :— Sir, number of insured persons at Gauhati is 6500, at Tinsukia 4500 and at Dhubri 1800.

Shri Gaurishankar Bhattacharyya :— And what was the amount of contribution collected ?

Dr. Surendra Nath Das, Minister of State :— Sir, the record is not with me at present.

Shri Gaurishankar Bhattacharyya :— Whether it is a fact that after the Govt. of India gave the offer in 1970 that hospitals under the E.S.I. scheme are to be built at least at Gauhati and Tinsukia, a hospital was really started at Tinsukia in one Garden House and because the Govt. of Assam refused to provide land for the hospital that offer has been withrawn and there is no hospital at Tinsukia nor at Gauhati ?

Dr. Surendra Nath Das, Minister of State :— Yes, Sir, we have got 14 dispensaries under E.S.I. scheme in Assam and those are at Gauhati, Dhubri, Tezpur, Charduar, Jorhat, Mariani, Dibrugarh, Tinsukia, Makum, Joypur, Chandrapur and most of them are functioning from hired building.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya :— I am sorry. probably my question was not clear. My question was whether

a hospital, not a dispensary, and I hope the Minister knows well the difference between a hospital and a dispensary (voices : He is a doctor), was started at Tinsukia in a rented house belonging to a tea estate after the Government of India had given an offer to pay Rs. 10 lakhs as early as in 1970 ? But then because the hospital, (and the rest money and other things to be provided by the Government of India) refused to give land for the hospital which was started at Tinsukia for the benefit of the employees, that hospital had to be withdrawn and in fact it was withdrawn ?

Dr. S.N. Das, (Minister of State)—No Sir, there was no hospital at Tinsukia or at Gauhati. There was a dispen sary started.

Shri Rajendra Nath Phookan—Whether there was allotment of a huge money by the Government of India amounting to Rs. 10 lakhs and whether it is a fact that that money has been withdrawn ?

Shri Girindra Ch Chaudhury, (Minister) —Let us not con fuse things. Government of India did not sanction any Corporation money. E S.I. takes care of such matter. As a matter of fact, this corporation met us and requested the Government of Assam to allot land and we are searching for land. Moreover, it is not a 24-bed hospital, at Tinisukia but a 50-bed hospital is going to be constructed. As I have said Sir, we are searching for the land and we will be successful. In the meanwhile, we already acquired

5 bighas of land at Gauhati.

Dr. Robindra Kumar Goswami—May I know whether the Government of Assam has produced any certificate to the E.S.I. and requisitioned the required piece of land and made demarcation of the land ?

Dr. S.N. Das —Yes, land has been selected and on 22.1.75 P.W.D. was asked for preparation of plans and estimates for Tinsukia and Gauhati hospitals.

Shri Atul Chandra Saikia—I understand that the Govern ment of Assam has given assurance to the Corporation that hospital would come into existence as an annexe of the hospital to be constucted by the Government of Assam at Tinsukia. It is a fact ?

Shri Girindra Chandra Chaudhnry—No. They are going to have a separate Hospital elsewhere.

Shri Abdul Hannan Chaudhury—When the E.S.I. dispensary was started at Gauhati and where ?

Shri G. C. Chaudhury—In a rented house.

Shri Manabendra Nath Sarma—Minister has made us to understand that due to non availability of land money sanctioned by the corporation could not be utilised at Gauhati and Tinsukia and in answer to (d) the Minister has said that the report has not been submitted. I want to know from the Minister how long the committee

will take to select the site ? Now the Minister Shri Chaudhury has said that Department has acquired 5 bighas of land and in the reply to the question the Minister of State Dr. Das said that the report has not yet been submitted. Which statement is correct ?

Shri G.C. Chaudhury—(Minister) The Sub-committee formed by the E.S.I. Corporation have requested us for selection of the site.

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰা :— অধ্যক্ষ মহোদয় যোৱাবাৰ মাৰ্চ চেচনত মোৰ এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত তেতিয়াৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী শ্ৰীটেৰণে কৈছিল যে ২০ বিঘা মাটি পোৱা হৈছে কিন্তু চেটল হোৱা নাই। মই জনাত চেটল হৈ গৈছে পিচে এতিয়ালৈকে কিয় হাস্পতাল হোৱা নাই।

শ্ৰীগিৰীন্দ্ৰচন্দ্ৰ চৌধুৰী— সেই মাটি চিল্‌ড্ৰেন হাস্পতালৰ কাৰণেহে।

শ্ৰীঅতুল শইকীয়া :— অধ্যক্ষ মহোদয় উত্তৰত কোৱাৰ দৰে ১০ লাখ টকা নহয়, মই জনাত গুৱাহাটীৰ বাবে ১৪ লাখ আৰু তিনিচুকীয়াৰ বাবে পৰিমাণ নিধাৰণ হোৱা নাই। এইটো কথা সচানে ?

অধ্যক্ষ মহোদয় :— সেইটো ইনফৰমেচনহে প্ৰশ্ন নহয় ?

Re : Tiplai Family Planning Centre

Shrimati ANANDI BALA RAVA asked :

*235. Will the Minister, Health be pleased to state—

(a) Whether Government is aware of the fact that the Tiplai Family Planning Centre is running without a Doctor ?

(b) If so, whether any Doctor was posted in the Family Planning Centre ?

(c) If not, when Government propose to post a Doctor there ?

Dr. SURENDRA NATH DAS (Minister of State, Health) replied :

235. (a)—There is no Family Planning Centre at Tiplai.

(b) & (c)—Does not arise.

শ্ৰীমতী আনন্দিবালা ৰাভা :— মোৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰত মন্ত্ৰীয়ে কৈছে টিপলাইড ফেমিলি প্লেনিং চেণ্টাৰ নাই, মই তাৰ প্ৰতিনিধি আৰু মই জনাত তাত ঘৰ-দুৱাৰ হৈ গৈছে। তেনেহলে মন্ত্ৰীয়ে কেনেকৈ কয় তাত চেণ্টাৰ নাই ?

ডাঃ সুৰেন্দ্ৰনাথ দাস :— (ৰাজ্যমন্ত্ৰী) তাত চাব চেণ্টৰাহে আছে চেণ্টাৰ নাই।

Shri Gauri Sankar Bhattachrjee :— It is very objectionable. If there is no centre that should be Stated.

Shrimati Renuka Devi Barkataki— Subcentre is a centre to us. Govt. cannot provide centre because there is no doctor. The Minister should state the facts and there should be proper reply to the question.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya — When we ask question we ask the Minister. The Deputy Minister or the Minister of State can also reply. So when the hon'ble member asked whether there is a centre there should be proper reply. When there is a sub-centre it should stated.

Dr. S. N. Das (Minister of State) — There is a vast difference between a Sub-center and a Centre.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya — But then there is a centre and reply should be given accordingly.

Shri Dulal Chandra Barua — Is the Minister of State is still in emotion ?

Dr. S. N. Das (Minister of State) – No.

Shri Dulal Chandra Barua — We are asking question. We are not in a 'Bazar' The Chief Minister should note it.

Dr. S. N. Das (Minister of State) — There is no Family Planning Centre at Tiplai. Sanction for establishment of a Sub-centre at Tiplai in Goalpara District has been issued recently vide Govt. letter No. HLA. 469/74/21, dated 27 12. 74 According to the prescribed staffing pattern a Sub-centre is to be manned by one A.N.N. and one Attendant only. Hence no post of Health Officer I or Health Officer II has been sanctioned for this Sub-centre. The appointment of the A.N.N., is under consideration of the Director of Health Services. However, in consideration of the demand of the public, Dr. Subhas Chandra Aich, Health Officer II has been asked by the Director of Health Services to work temporarily in Tiplai Sub-centre and accordingly he has since joined there on 21.2.75.

Re : MISSING OF PATIENT FROM GAUHATI MEDICAL COLLEGE

Shrimati RENUKA DEVI BARKATAKI asked :

*236. Will the Minister, Health be pleased to state—

(a) Whether it is fact that an indoor patient Shrimati Charu Bhowmik of the Psychiatry ward of the Gauhati Medical

College was missing from the bed since 19th, November, 1974 ?

(b) If so, what step Government has taken to stop recurrence of such incident in future ?

(c) Whether the whereabouts of the patient is now known to the police as well as to the family of the patient ?

Shri GIRINDRA CHANDRA CHOUDHURY (Minister, Health replied :

236, (a)—Yes. The patient was missing since 20th November 1974

(b)—Satisfactory arrangements have been made in the Hospital to ensure that no patient can leave the Hospital without the knowledge of the Hospital Authority.

(c)—Yes.

Shrimati Renuka Devi Barkataki :— May I know from the Minister whether this is the first occurrence in this hospital or there were many such occurrences in the past also ?

Shri Girindra Chandra Choudhury :— A similar question was put by the hon. Member in 1974 also and she wanted to know the number of patients absconded from hospitals, not only from this hospital but also other hospitals in the State, and number of such cases for the whole of Assam 1,051. But so far as this hospital is concerned, I feel that there might be one or two cases excepting this one which occurred last.

Shrimati Renuka Devi Barkataki:—What satisfactory arrangement has been made by Government so that the patients

case with the Government of Manipur ?

(d) If so, what is the outcome ?

(e) Whether the State Government or the Government of Manipur or the Central Government has paid any compensation or relief to the affected families ?

Shri SARAT CHANDRA SINHA (Chief Minister) replied :

238. (a)—Two Assamese employees not (three) of A.G's Establishment, Imphal (Manipur) were murdered.

(b)—They were, Sri Dhiren Dutta and Md. Abdul Awal. They were murdered by some miscreants while they returned from Singjamei bazar of Imphal.

(c)—Yes.

(d) & e)— Government of Manipur has since sanctioned a sum of Rs. 1,000 each to the next of the kins to the two deceased persons. A case U/S 302 I.P.C. also been registered at Singjamei P.S., Imphal and after investigation charge sheet was submitted to court on 30.9.74.

Shri Dulal Chandra Barua :— In reply to my question (a) the hon. Chief Minister has stated that the number is not three but two But is Government aware of the fact that another employee from Dergaon, Mr. Mazumdar, has been recently murdered in Manipur ?

Shri Sarat Chandra Sinha :—I am not aware of it, Sir.

Shri Dulal Chandra Barua :—Whether this matter has been taken up with the Manipur Government ? They were not murdered by some miscreants but there is a plot

behind these murders. Will Govt, take up the matter with the Government of Manipur so that the people going from this State to serve there may not be murdered like this ?

Shri Sarat Chandra Sinha :—We have already taken up the matter with the Manipur Government and we shall pursue the matter.

Shri Dulal Chandra Barua :— Sir, in the same manner one of the youngest I.P,S. officer of Assam was murdered a few years ago and at that time the Government of Assam assured that they will take up the matter with the Government of India and the Govt. of Manipur to know the cause of death. May I know whether any result came out of that investigation ?

Shri Sarat Chandra Sinha :—I shall have to look into it.

শ্ৰীনগেন বৰুৱা ঃ—অধ্যক্ষ মহোদয়, মণিপুৰত এতিয়ালৈকে জনামতে চাৰিজন মান অসমীয়া যুৱকৰ প্ৰাণ হানি হৈছে. ইযাৰ অন্তৰালত কিবা ৰাজনৈতিক অভিসন্ধি নে সামাজিক অভিসন্ধি লুকাই থকা বুলি চৰকাৰে ভাৱে যাৰ ফলত অসমীয়া অফিচাৰৰ জীৱনৰ নিৰাপত্তা নাইকীয়া হৈছে ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ :—এই কেচবিলাকৰ চাৰ্জচিট হৈছে খবৰ ওলাব, আৰু ইয়াত কোনো ৰাজনৈতিক অভিসন্ধি নাই ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :—অধ্যক্ষ মহোদয়, যিসকল লোকক হত্যা কৰা হল সেই সকল লোকক ভাৰত চৰকাৰ তথা ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ পৰা কিবা সাহায্য আগবঢোৱা হৈছে নে কি ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ :—মণিপুৰ চৰকাৰে দিছে, মই জনামতে ভাৰত চৰকাৰে দিয়া নাই আৰু অসম চৰকাৰে ও দিয়া নাই ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :—ভাৰত চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা সাহায্য আগবঢ়োৱাটো উচিত নহব নেকি ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ :—অধ্যক্ষ মহোদয়, কথাটো বিবেচনা কৰিব লাগিব ।

Sr. Speaker : The question hour is over.

UNDISPOSED STARRED QUESTIONS date : 5.3.75

Re : Rehabilitation Loan

Shri DIGENDRA CHANDRA PURKAYASTHA asked :

*239. Will the Minister, Revenue be pleased to state—

(a) Whether there is provision for giving rehabilitation loan to the victims of Natural Calamities such as fire, Storm etc.

(b) If not, whether Government propose to give such loans during the next financial year ?

Dr. BHUMIDHAR BARMAN (Minister of State, Revenue) replied :

239. (a)— Under the Executive Instruction to cope with Natural calamities there is provision for giving rehabilitation loans to victims of Natural Calamities but no fund exists for this purpose in the current year's budget.

(b) This will be considered by Government

—বিঃ ধান সংগ্ৰহত পুলিচ বাহিনী—

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰে সুধিছে :—

*২৪০ । মাননীয় গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) চৰকাৰে ধান সংগ্ৰহ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত পুলিচ বাহিনী গোটেই ৰাজ্যত প্ৰয়োগ কৰা সচাঁনে ?

(খ) যদি সচাঁ তেন্তে এতিয়ালৈকে এই কামৰ বাবে কিমান ধন খৰচ কৰা হ'ল ?

(গ) পুলিচ বাহিনীৰ দ্বাৰা কিমান ধান জব্দ কৰি ধান সংগ্ৰহ কৰালে আৰু কিমান সংখ্যক অভিযোগ আদালতত তৰা হৈছে ?

(ঘ) ধান সংগ্ৰহৰ নামত সাধাৰণ কৃষকক জধে মধে জুলুম কৰা, ভীতি প্ৰদৰ্শন কৰাটো চৰকাৰে জানেনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে :

২৪০ । (ক) আৰু (খ)—নহয় । ধান সংগ্ৰহ কৰোতে যাতে আইন শৃংখলা ভংগ নহয় তাৰ বাবেহে পুলিচ প্ৰয়োগ কৰা হৈছে । পুলিচৰ উপৰিও গৃহ-ৰক্ষী বাহিনী আৰু ধান-চাউল কঢ়িয়াবৰ কাৰণে দিন মজুৰী ৰখা হৈছে । তাৰ বাবে পুলিচ বিভাগক মুঠ ৭,০৬,২৫৪ টকা দিয়া হৈছে কিন্তু পুলিচৰ বাবে কোনো টকা খৰচ হোৱা নাই ।

(গ)—পুলিচৰ সহযোগত ১৯৭৪ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহৰ শেষলৈকে আৰু ১৯৭৫ চনৰ জানুৱাৰী মাহৰ শেষলৈকে জব্দ ধান-চাউলৰ সংখ্যা, কেচৰ সংখ্যা আৰু আটক মানুহৰ সংখ্যা তলত দিয়া হল—

১৯৭৪ চনৰ	১৯৭৫ চনৰ
ধান—১২৯০˙১৭ কুঃ	ধান—২৫৫˙২৯ কুঃ
চাউল—১৩৫৪˙০১ কুঃ	চাউল—৭৮৩˙৬৭ কুঃ
ধান চাউলৰ উৎপন্ন	
বস্তু—২৭˙৬৭ কুঃ	গোচৰ—১৯৬ টা
গোচৰ—২.৩টা	আটক—
আটক মানুহ—৩১০ জন	মানুহ—৩১৪ জন ।

(ঘ)—কৃষকক কোনো জুলুম কৰা বা ভীতি প্ৰদৰ্শন কৰা হোৱা নাই ।

—বি: জুৰীয়া বজাৰত ডকাইটি—

শ্ৰীআবুল হুছেইন মীৰে সুধিছে :

*২৪১ । মাননীয় গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) জুৰীয়া বজাৰত যোৱা ২৫˙৬˙৭৪ তাৰিখে ৰাতি সংঘটিত হোৱা ডকাইটি

গোচৰত কিমান চুৰি বস্তু উদ্ধাৰ হৈছে আৰু বৰ্ত্তমানলৈকে কিমানজন ডকাইতক পুলিচে ধৰিছে ?

(খ) এই ডকাইত দলৰ মানুহৰ পৰা লাইচেন্স বন্দুক পুলিচে উদ্ধাৰ কৰাটো হয়নে ?

(গ) এই গোচৰৰ শেষ সিদ্ধান্ত কি হল জনাবনে ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে ঃ

২৪১ । (ক)— এই ডকাইটি গোচৰত অনুমান ৫০০ টকা মূল্যৰ কাপোৰ আৰু অলংকাৰ পুলিচে উদ্ধাৰ কৰে । বৰ্ত্তমানলৈকে ১৯ জন লোকক সন্দেহ কৰি গ্ৰেপ্তাৰ কৰে ।

(খ)—নহয় ।

(গ)—তদন্ত চলি আছে আৰু পুলিচে চুড়ান্ত প্ৰতিবেদন অতি সোনকালে দাখিল কৰিব ।

Re : Recognition of all Assam Veterinary University

GRADUATE ASSOCIATION

Shri KABIR CHANDRA ROY PRADHANI asked :

*242. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) The name of the Department which deals with the recognition of a service associations ?

(b) Whether the Government received a prayer from the all Assam Veterinary University Graduates Association for recognition of the Association ?

(c) If so, what action has been taken on the aforesaid matter ?

Shri SARAT CHANDRA SINHA (Chief Minister) replied :

242. (a)—Appointment (B)—Department.

(b) The advance copy of their letter praying for recognition of the Association submitted by them through Veterinary Department was received by Appointment Department in April 1974.

(c) The matter is under examination.

Re : KARIMGANJ JAIL

Shri ABDUL MUQTADIR CHOUDHURY asked :

*243. Will the Minister, Jails be pleased to state—

(a) The year of construction of Karimganj Jail Building and the number of population of Karimganj at that time ?

(b) Total strength of accommodation for female and male prisoners in Karimganj Jail ?

(c) What is the number of prisoners staying at Karimganj Jail at present ?

Dr. LUTFUR RAHMAN (Minister, Jail) replied :

243. (a)— The Karimganj Jail was constructed in 1882 and the Jail population during that year was on the average 40.

(b)—The Registered accommodation for Female and male prisoners in Karimganj Jail is 4 and 110 respectively at present.

(c)—The number of prisoners confined in Karimganj Jail

is 214 (as on 14th February, 1975), of which 202 are male and 12 Female.

Re :— Dholai Police Out Post

Shri DIGENDRA CHANDRA PURKAYASTHA asked :

*244. Will the Minister, Home be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that Dholai Police Out Post in the Silchar Subdivision is going to be a full-fledged Police Station ?

(b) If so, when ?

Shri HITESWAR SAIKIA (Minister Home) replied :

244. (a) & (b)—The existing Dholai Out Post has been up-graded to a full-fledged Police Station vide Government Notification No. HMP. 407/73/24, dated 21st February, 1975.

Re : Recruitment in Grade I & Grade II of Judicial Service

Shri JALALLUDDIN AHMED asked :

*245. Will the Minister, Law be pleased to state—

(a) Whether the recommendation of the last pay commission in respect of recruitment in Grade I and Grade II of the Judicial Service were accepted in toto by the Government ?

(b) If so, whether any person has been directly recruited in Grade II in contravention of the pay commission's recommendations ?

Shri SYED AHMED ALI (Minister, Law) replied :

345. (a)—Yes.

(b) No.

শ্ৰীকবিৰ চন্দ্ৰ প্ৰধানী :— মোৰ কেইটামান প্ৰশ্ন আছিল । সেই কেইটা জানুৱাৰী মাহৰে পৰা পৰি আছে । সেইবিলাক পৰি থকাতো বৰ ইন্‌জাচ্‌টিচ্‌ হৈছে ।

Re: CALLING ATTENTION

Mr. Speaker :— Item No. 2

Smti. Renuka Devi Barkataki :— Under Rule 54 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly I beg to call the attention of the Minister, Transport, to the news item appearing in the Assam Tribune, dated 5th January, 1975 under the caption "Minister warns City Bus Owners."

Shri Suranjan Nandi (Minister of State, Transport) :— Mr. Speaker, Sir, this is the first occassion I have got the chance to speak, and I am thankful for that to Smti. Renuka Devi Barkataki for giving me the chance.

The attention of Govt. has been drawn to the news item "Minister warns City Bus Owners" published in the 5th January, 1975 issue of the Assam Tribune. The facts of the matter are briefly as follows :

Consequent to shifting of Capital to Gauhati...... (A voice : He is the tiger of Cachar ... another voice : He is the lion of Cachar ...... Yet another voice : This is Assembly. Then there was pendemonium.)

Shri Dulal Chandra Barua :— Sir, I want to bring a

motion of privilege against both the Hon'ble Members. Sir, this is not a public meeting. Sir, uuder Rule 58 of our Rules both the Hon'ble Members have commi-tted a breach of privilege.

Mr. Speaker :— I think both the Members should apologige to the House. (Both Shri Balabhadra Das and Shri Gunendra Lal Pandit apologiged to the House).

Shri Suranjan Nandi :— Consequent to the shifting of the Capital to Gauhati ... Gauhati, the pressure on the transport system of the city has increased tremendously. Because of this great increase, the public of all categories travelling on buses including officials of the State and other Govts have been finding extreme difficulty in coming to the office and goi ng back from office after office hours.

In order to remove these genuine difficulties faced by the public as a whole and officials in particular, the Govt. decided to utilise some buses belonging to the Assam & Meghalaya States Road Transport Corporation as city buses, even though the A & M S R.T.C. is suffering from lack of sufficient number of buses even for their inter-district routes and even though city bus operations on such short routes are not very economic.

In pursuance of this decision the city Bus operations of the A & M. S. R. T. C. commenced on 1st January, 1975 and are continuing since then with a few buses.

It was noticed on the first day on which these operations commenced that a much larger number of buses had been put on the roads by the Gauhati Transport Association (City Bus Association) than had been the case earlier.

It has also been noticed that the number of such city buses put on the roads by the private operators since 1st January, 1975 when the A & M. S. R. T. C. buses also first started plying on the city roads have increased as compared to the position obtaining before 1st January, 1975.

For instance, while in December 1974 there were 20 buses plying on the Gauhati—Khanapara route via Paltanbazar, the number of such buses have been increased to 24 from January, 1975. Again on the Gauhati—Basistha route via Zoo road, while in December, 1974 there were six buses from January, 1975 the total number of buses on this route has been increased to 9 (nine).

Unofficial reports received by Govt. at the time of introduction of city bus services by the A & M. S. R. T. C. indicated that the city Bus Association might be trying to make Government withdraw its buses by running its own buses in such a way that they would immediately precede and immediately follow the Govt. buses which would lead to less earnings for the A & M. S. R. T. C. and thus compel them to withdraw their buses on the ground that such services were totally uneconomic.

Sir, I am telling you one thing. Sometimes I personally visited, and I found that sometimes the City Bus Association used to place one bus in the front and another bus at the rear of the Govt. buses only to frustrate the intention of the Govt., and to make the Govt. buses lose so that Government may withdraw their buses.

It was in this context that the Minister of State for Transport indicated that even though the City Bus Association may try to cause losses to the A & M S.R. T. C. by such practices, Government would not be cowed down by such tactics but would continue to run A & M. S. R. T. C. buses in the public interest on the city roads at any cost. In this connection it may be stated in conclusion that it is heartening to note that because of the action by the State Government to put A & M. S. R. T. C. buses on the city road and because of the reaction of the City Bus Association to this in the form of placing more private buses on the roads, there has been a certain amount of relief to the general public including officials.

Govt. are however keeping a close watch on the situation and will not hesitate to take appropriate ameliorative steps whenever there is any necessity to do so.

Smti. Renuka Devi Barkataki :— Sir, on a point of clarification. The Minister of State has stated that the A & M. S. R. T. C. buses were put into operation because of the difficulty of the office-going people, and that the City

Bus Association people were giving them trouble by putting buses in front and rear of Govt. buses, but ......

The Minister of Transport himself said while answering to a question asked by Shri Atul Saikia.

মাননীয় সদস্য শ্ৰীঅতুল শইকীয়া ডাঙৰীয়াই সুধিছিল—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা কথা জানিব খুজিছোঁ যে চিটি বাচ সন্থাৰ পৰা যথেষ্ট বাচ থকা স্বত্বেও কিয় ৰাজ্যিক পথ পৰিবহন বিভাগৰ পৰা বাচ দিব লগা হ'ল ?" তেতিয়া সেই প্ৰশ্নৰ উত্তৰত মাননীয় পৰিবহন বিভাগৰ মন্ত্ৰী শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড ডাঙৰীয়াই কৈছিল যে— "গুৱাহাটী চিটি বাচৰ মালিক সকলে বাচৰ নাটনি হোৱা বুলি আমাক জনাই কেইখনমান বাচ বঢ়াই দিবলৈ আমাক অনুৰোধ জনোৱাৰ কাৰণেই ৰাজ্যিক পথ পৰিবহন নিগমৰ ফালৰ পৰা বাচ বঢ়াই দিবলৈ বাধ্য হ'ল।"

Out of this the Minister of Transport said that because the City Bus Association intimated about the dearth of Buses the Govt. decided to put some buses from Assam and Meghalaya Road Transport Corporation into operation. But just now he said that to mitigate the difficulties of the officials in Gauhati city this arrangement was made and the citi Bus owners are behaving against the wishes of the Road Transport Corporation. Which is correct ?

শ্ৰীমানবেন্দ্ৰ শৰ্মা :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা এটা স্পষ্টীকৰণ বিছাৰিছোঁ আৰু সেইটো হৈছে যে, মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ভাষণৰ পৰা যিটো দেখা গল অসম-মেঘালয় ৰাজ্যিক পথ পৰিবহন নিগমৰ ফালৰ পৰা গুৱাহাটী মহানগৰীত চিটি বাচ চলোৱাৰ কাৰণে স্থিৰ সিদ্ধান্ত কৰিছে। লগতে এইটোও জানিব পৰা গল যে, এই বাচ চলোৱাৰ ফলত গুৱাহাটী চিটি বাচ এছোচিয়েশ্বন'ৰ বাচৰ লগত এক প্ৰতিদ্বন্দিতা আৰম্ভ

হৈছে । চৰকাৰৰ এই সিদ্ধান্তৰ পৰা এইটো কথা আমি জানিব পাৰোনে কি যে, গুৱাহাটীৰ কোনো কোনো পথত যেনে, —পাণ্ডুৰ পৰা নুনমাটি, বশিষ্ঠৰ পৰা চান্দমাৰি আদি পথত মনপলি হিচাবে ৰাজ্যিক পথ পৰিবহন নিগমৰ ফালৰ পৰা নিজৰ ৰবিয়াকৈ বাচ চলাবৰ কাৰণে কিবা চিন্তা কৰিছে ?

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ শইকীয়াঃ— অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা এটা স্পষ্টীকৰণ বিছাৰিছোঁ । গুৱাহাটী মহানগৰীৰ নাগৰিকৰ সা-সুবিধা কৰিবৰ কাৰণে ৰাজ্যিক পথ পৰিবহন নিগমৰ ফালৰ পৰা চিটি বাচ দিছে । তাৰ বিনিময়ত আমাৰ গাৱঁলীয়া অঞ্চলৰ ৰাইজৰ কিছু অসুবিধা হৈছে । আনকি গাৱঁলীয়া অঞ্চল কিছুমানত বাচৰ চলাচলেই বন্ধ হৈছে । এইটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে আৰু ইয়াৰ এটা স্পষ্টীকৰণ আমাক দিবনে ?

Shri Suranjan Nandi (Minister of State): **Mr. Speaker Sir, If the questions are put one after another then it with be good. What hon. Member Mrs. Borkotoki has said, I do not know whether the Minister in his statement has said anything from that point of view. But then the introduction of this system has eased the situation for the citizens of greater Gauhati. This was not done earlier—during the last 27 years. About the points raised by Mr. Sarmah, I would say that it would be looked into very seriously. About Mr. Atul Saikia's contention, I would say that his point will also be looked into.**

MATTER UNDER RULE 301

Mr. Speaker :— Alright, now item No. 3.

Shri Dulal C. Barua :— Mr. Speaker Sir, under rule 301 of the rules of Procedure and Conduct of Business in

Assam Legislative Assembly, I want to raise a discussion relating to the news item appearing in the Dainik Asom dated 29th January, 1975 under the caption "ধান সংগ্ৰহৰ নামত পুলিচ অভিযান, গাৱেঁ গাৱেঁ সন্ত্ৰাস"

In this news item a detailed report appeared about the harassment committed by the Police people and the District Aurhority on the people, in the name of procurement. We have been discussing on various occasions about the excesses committed by the police and civil authorities in various places in the name of procurement. Many such incidents came to our knowledge and we had also reported the matter to the Govt. also to the House, yet the excesses are continuing. An instarce, I will give. On 1st of March, 1975 at Simaluguri in Sibsagar Subdivision a particular cultivator was having 5 maunds of paddy. The police people had gone with one Magistrate and threatened the cultivator that he must handover the entire paddy to them or they will arrest him. When the cultivator refused to do so, they demanded money. The poor man was not in a position to pay them and therefore he was taken to hazot were he was kept for 2/3 days. In the newspaper a detailed report appeared about it. Sir, in fact the Govt. now is not a position to reach the target they had fixed and therefore they are now harassing the poor people. When the cases of harrasments were brought to the notice of the Govt. in the floor of the House the Chief Minister had said that the Govt. will look into it-but till today nothing had been done. No instructions were issued to the various officers for not

doing any harassment. In Mangaldoi subdivision one incident took place which clearly depicted the nature of harassment. A college student who was studying in the Aryavidyapith college was carrying 5 k. g. of rice for his own consumption, he was detained till late at night. At about 12 or 12.30 he was released at the intervention of some people, but all his belongings including Books and other belonglings but nothing was found in the check gate between Chaigaon and Mangaldoi. In this way the harassment is continuing.

I would say here, that whatever may be the nature of ahrassment, they cannot reach the target in respect of procurement and starvation is bound to be there from the end of March. I have already said, Sir, that major portion of the procured paddy has already been given to the tea gardens for their consumption and other organisations.

Government's policy to procure rice and paddy was just to meet the emergent situation and also to feed the people at the time of need. But Sir, on one side they are procuring paddy on the other side they are giving it to big merchants and big millers, who are distributing to the small millers without the knowledge of the Government, without the knowledge of the Supply Advisory Board. In different districts they are giving out rice for milling in the big mills. These things happened in the case of Jorhat, these things happened in Dibrugarh, these things happend in Dairang. Everywhere this is going on. This Government goes to feed somebody to earn

more profit and thereby this Government is indulging in a wrong policy, anti-people policy. They are crushing the economic condition of the masses. The Government is giving free hand to some big businessmen and big millers. For example, Mr. Baria has been contributing maximum quantity because he is given highest quantity of paddy for milling. But, Sir, the Jorhat Cooperative has got nothing. Nothing has been given to this Cooperative. By this policy Govt. is distributing paddy for their own benefit at the cost of the common masses. I want to know when the Govt. will stop the harassement of the common people. I do not say that the procurement should not be there. But will the the Govt, be not in a position to stop harassement ? There are already much hue and cry that the harassement should be stopped. I do not say that the smugglers are not to be punished. But Govt. can do so without any harassement to the common people, Seme of the smugglers have already been arrested but some of them are going out side the State. But nothing could be done from that particular end. Only we have seen harassment on the public. Therefore, Sir, this paper has given a clear picture of what sort of harassement has been given to the people by the Government. Therefore, it has been established beyond doubt that harassement as well as police excess is there.

Shri Mal Chanra pegd :—Do you mean to say public do not break law ?

Shri Dulal Chandra Barua :—Sir, the Hon'ble member may break law, but we know how to honour law. I must tell you for information of Hon'ble member that the Assamese people are one of the best set of people, law abiding peole in the world. Nowhere in the world such kind of law abiding people are there. Therefore, the Hon'ble member may be law breaker, not the public.

Therefore, Sir, by considering the econmic and political situation, I demand that the Government should stop harassement and the Deputy Commissioners and other District Officers should be instructed so that no harassement is committed in the name of procurement. This is my submission Sir.

Smti Pranita Talukdar :—Sir, under Rule 301 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly, I beg to state that the procurement policy of the Govt, is the best policy of the Govt. for bringing justice to the people and socialistic pattern of society and for helping the poor and affected people at the time of need. But we have heard that there is, in the name of procurement, great harassement on the poor people from tho Police officers. Even in my Subdivision, we have heard that even the women carrying 5 kg or 10 kg of rice have been harassed by the Police officers. So, I want to know what action has been taken by the Government in regard to this matter or whether harassement has been stopped by now.

Sri—HITESWAR SAIKIA (Minister) :—

Sir—With regard to the matter raised by Sri Dulal

Chandra Baruah, M.L.A. and Smti P. Talukder, M.L.A. under the Rule 301 of the Rules of procedure and conduct of Business in the Assam Legialative Assembly regarding the naws item under the caption "ধান সংগ্ৰহৰ নামত পুলিচ অভিযান গাৱেঁ গাৱেঁ সন্ত্ৰাস" appearing in the Dainik Asom of 29 th January, 1975, I beg to submit as follows:

With a view to step up procurement drive in the state, the Govt. have divided the entire state into 12 zones (as per Notification No. SDB 274/71/PF/56 dated 4.1.75 as mentioned below.

1) Dibrugarh District and Dhemaji Subdivision.

2) North Lakhimpur subdivision

3) Tezpur subdivision

4) Mangaldoi subdivision

5) Part of Gauhati subdivision at the Noth Bank of the Brahmaputra, Nalbari subdivision and Barpeta subdivision.

6) Kokrajhar subdivision

7) Dhubri subdivision and the part of Goalpara subdivision at the North Bank of Brahmaputra.

8) Part of Gauhati subdivision and Goalpara subdivision at South Bank of Brahmaputra.

9) Nowgong District

10) Mikir Hills district and North Cachar Hills District.

11) Sibsagar district.

12) Cachar district.

Accordingly no person shall except under and in accordance with a permit issued by the State Government or any officer autherised by that Government in this behalf, move or transport or cause to be moved or transported to any other areas within the state of Assam by land, water or air any foodgrains out of any of the areas specified above.

The police has helped the procurement dirve by enforcing the following Laws/Rules and Regulations.

1. (a)—In order to check smuggling rice/paddy and products there of and for facility of procurement Assam State has been devided into 12 procurement Zone called areas.

(b) No person is allowed to move or transport or cause to move to transport from one zone to the other within the state of Assam any foodgrains without permit from a competent authority.

(c) No person either individually or collectively can move or transport from one place to another within the same zone foodgrains exceeding $2\frac{1}{2}$ Qtls, in any calender day without permit.

(d) Provided that these restrictions donot apply to movement of paddy by producer from his paddy field to his home stead.

(e) No person can move any foodgrain by road or river bet-ween the hours of sun set and sun rise.

(f) An area of 3 K.M. all along the boundary of the

Assam State have been declared as notified area and no movement of foodgrains into the notified area is allowed. A bonafied consumer can move only 5 K. G. of foodgrains in a calender day for his family consumption within the limits of the notified area.

Provided that the above order is not applicable to cultivators collecting paddy from field to homestead.

II. Violations of above order are punishable as offences under the Essential Commodities Act and offences are cognigeable and nonbailable as per amended E.C. Act.

Foodgrains and transport seized for violtating the orders stated above are liable for confiscation by the District Collector.

III. Police officers of and above the ranks of A.S.I. of the district have been empowered by the respective Deputy Commissioners for facility of enforcing the above Laws without any impediments. These laws and orders have been made to prevent smuggling of rice, paddy, products thereof from the State to outside across the inter State and International Borders and to facilitate the paddy procurement drive during the Kharif Season 1974-75. Sir, it is the duty of the Police to enforce laws and orders passed and promulgated by the Govt. by conducting check, search and maintaining vigilance on the movement and activities of the smugglers, traders and also on the means of communication and transport. It is also the duty of the Police to seize unauthorised foodgrains and transport and arrest the persons violating the laws and orders and prosecute them in the court

of law. For this purpose check gates have been established in the Zonal, Inter State and International Borders to prevent and detect smugglers with the existing Police force as an antismuggling drive. These actions of the Police have prevented smuggling of foodgrains to and from Assam and rendered assistance to procurement drive with in the State. Police have also accompanied Magistrates and Supply officials for prection of public servant in discharge of lawful duties as and when they were called upon to do so locally depending on the local situation. Village Defence Parties, an organisation under supervision of District and Thana Committees, have been appointed as additional agents of Co-operative Societies by Govt. and O. C. of Police Stations in their capacities as Secretary of Thana Village Defence Party Advisory Committee along with other members of the Committee and other Police officers in their capacity as V.D.O. officer rendered occasional supervision of the procurement work of the Village Defence Parties. Police has not done any paddy procurement as an agency of the Govt.

The stringent laws and orders against smugglers, illicit traders and hoarders of foodgrains and the efforts of Police to enforce the same with seriousness it deserves in the context of the present situation is likely to create scare amongst the smugglers, illicit traders and hoarders of foodgrains. But there is no reason for any scare amongst common men. We have no information of any harrassment to any person by Police in discharge of their law ful duties in course of enforcement of the above laws

and orders in conducting checks and vigilance, Police have been directed to be polite in dealing with people in discharge of duties.

Sir, hon'ble member Shri Barua has raised certain incident of 1st March. I will enquire whether the Magistrate wanted money ; a special officer will be sent to enquire into it. Then the hon'ble member referred to an incident at Mangaldoi. Sir, many people have come to stay at Gauhnti. Sir, the zones are created in such a way that no one can come from North Gauhati to Gauhati with one KG of rice ; not to speak of rice even with Ghila Pitha, chira or muri. The laws are such and those are applied as per directions of the Govt. of Assam or the Essential Commodities Act, If a man crosses Saraighat bridge with Ghila Pitha, the laws are such we have to take action.

Regarding millers, Sir, I do not know about it but I will enquire and those responsible will be taken to task. Then, Sir, he has rightly said that we have not contradicted many things coming out in press. I have also collected all the information since 16 th November till today and I have asked for enquiry. Sir, in the news item under discussian there is one sentence There is no specific name, Sir, I can assure the hon'ble member that harrassment will be stopped and if any one is involved he will be taken to task. Our objective is to procure paddy and that is also for the people ; I will take up the matter personally and see that no harrassment is made in future.

Shri Dulal Chandra Barua —Sir, we are pleased that the Minister in-charge of Home while coming to defend his own Deptt. has actually said that the laws are such that they have been compelled to come in that way and you know, Sir, after all police people are also human beings.

Mr. Speaker—Don't make a speech ; ask for clarification.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, I want to know in the garb of that particular Act whether excess was commitedd and secondly the Minister said that no excess takes place , so, whether under the existing law it will be possible to stop excesses.

Shri Hiteswar Saikia, Minister :—The rules are for every one.

Shri Charan Narzary :—Sir, the hon'ble Minister has said no restriction has been imposed on the producers to carry their paddy home from their paddy fields. Now I am seeking this clarification whether the producers are required to obtain any permit, I mean local producers are to obtain any permit from the local civil authority to carry their paddy home from their paddy fields. I am asking this question because I have seen in my areas that the simple and illiterate village people are required to obtain permits to carry their paddy from their paddy fields and this has amounted to direct harassment to those people who do not know at all how to obtain this permit.

ডাঃ কোমেশ্বৰ বৰা :-- মহোদয়, এই যে চেক পষ্টবিলাক দিছে সেইবিলাকত বাহিৰলৈ যোৱা ট্ৰাকবিলাক চেক কৰা কিবা ব্যৱস্থা আছেনে নাই ? কাৰণ অসমৰ পৰা বাহিৰলৈ যোৱা ট্ৰাকবিলাকতহে বেছি চেক কৰা প্ৰয়োজন ।

মাননীয় অধ্যক্ষ :—আপুনি উত্তৰ দিয়ক।

Shri Hiteswar Saikia, Minister :—Sir. regarding Shri Bora's querry we have arranged for loading and unloading in all the border check posts. We have arranged some porters to unload the goods. And then, Sir, regarding Mr. Narzary's question no permit is required but sometimes things happen like this as in Sarupathar where paddy was taken from the field by one businessman in a truck to avoid checking as per rules. But the cultivators or producers can take paddy from the field to homestead without permit.

STATEMENT BY THE CHIEF MINISTER

Shri SARAT CH. SINHA, Chief Minister :— Mr. Speaker, Sir, I want to place a statement with respect to starred question No. 44. I assured the House that I would place a statement of outstanding pension cases which were pending for more than five years. I want to place the statement and inform the House that there were 28 such cases of which 3 Cases have already been settled. Particulars of the remaining 25 cases are placed on the table of the House.

বাজেটৰ ওপৰত সাধাৰণ আলোচনা

Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA :— Mr. Speaker, Sir a party less democracy or the withering away of the State is a far cry that may be a distant but that is not within the approach of our limit. Gone also are the days of leissez faire. A modern man's life is inextricably linked up and interwined with the affairs of the State. It is, therefore, only natural that people now-a-days evince much keener interest in a State Budget.

It is no doubt, true, Sir that in the present day India where the Union Government is increasingly harnessing into itself most of the powers and resources at the cost of the constituent States throwing to the four winds even the Structural rudiments of a federal set-up. the State Budget is of minor consequence to the economic life of the people in comparison with the Union Budget. The so-called planning which is over centralised and artificial and often irrational division of resources to the 'plan' and 'Normal' sectors of allocation has further circums-cribed Sates' autonomy and has drastically curtailed the initiative and manoeverability of the Finance Minister of the State. It is only by keeping this in mind that we can make a meaningful approach to the State Budget. Sir, we are living in a queer country where professions and practices not only differ to appear to be contradictory, we are living in a country which we invoke as our motherland which is a land flowing as though in milk and honey. But over' 75·/. of her children are living below the poverty line. We boast of an unparalleled

high culture with 72 /. of the people stepped in illiteracy. We had enshrined in our Constitution to make elementary education free and compulsory within 10 years of the adoption of the Constitution that is by November, 1969 but even in 1975 only 28 /. of our population can just scribble his or her signature. Living like an imbecile embrio in the capitalist womb we speak of non-capitalist development to a society with such an administration which gives birth only to swarms of corrupt, inefficient and naughty bureaucrats and dishonest and sophisticated politician and an overgrowing army of unemployed. We want to solve the unemployment problem which is knocking at our door with vigour by vasectomy, contraceptives and the loop. We raise the hypocritical slogan of "Garibi-Hatao" to use it as a ladder to climb to the position of leadership and after becoming a leader we kick the ladder down and out. This is the sample of our efficient political leadership. Therefore at the very outset I submit that what we need today most is the removal hypocracy and try to bring some amount of compatibility between profession and practice.

The Chief Minister's Budget speech has no new approach. It is the same old song sung last year or even year before last and naturally, my criticism also is bound to be repetitive. The only difference is that probably today the apologist of the Government will no longer harp on the string that the gestation or teething period of the Government and that the Government even today

is too young and too infant to be just properly appreciated. Probably the picture is now very clear. We should wait further and see how the infant grows and whether it proves to be an infant terrible with all the claws and teeth sharp and aggressive against the peasants in the fields, workers in the factories, employees in the offices and establishments and students in the schools, colleges and universities and against the common people in general.

I have before me that Blue Print of Structural Changes and White Paper of State Policy which the present Government vaunted and dangled before us as early as 1972 under the name and style of "March to Progress" with 9 points and 9 slogans contained therein. They made 9 solemn promises. Let us see in brief how they have kept these promises.

The first solemn promise was 'war against poverty' which they expressed in the catchy words of 'Garibi Hatao'. It was estimated at that time that about 63./· of the population were living below the poverty line. These impoverished people were to be the first charge of the Government and by speedy action this poverty line was sought to be brought down but by 1973-74 the number of people living below the poverty line, according the the Government's own admission, increased to about 74./· and now it is will above 74·/. . Thousands of people have died of starvation in Goalpara, Kamrup districts, in Majuli, parts of cachar and even in parts of Darrang district. Of Course, the Government

euphamistically called this starvation death due to malnutrition but whatever term may be used, the fact remains that those people who died had to die because they had no food to live on and this is the pattern of Government's fight against poverty. I do not want to say that I am much of a pessimist but I am afraid the coming months might be much more difficult than the corresponding months of the last year because as I will presently show from the very admission of the Chief Minister, production in our State has gone down during the last one year. The second promise which the Government made was to the increasing number of unemployed in our State. That promise that they would secure jobs for millions by ensuring of productive employment to the poor and the unemployed, to use Government's own words, 'through crash programme'. The past three years of experience leave us in no doubt that instead of jobs being created for these millions of unemployed the Government have created such uneconomic and social chaos in the State that millons of urban and rural are unemployed without any prospects of employent in the near future and the army of unemployed is swelling every day, every hour. The third solemn promise which was made by the Government also was addressed to the youths of Assam to meet the challenge of modern science, technology and industry. Government promised to set up for our youths small scale industries in shop making, blackboard making, tyre-retreading, mechanised carpentry, umbrella assemblage, then Khandsari

sugar, servicing, steel fabricating, also bakery and confectionary, Printing Press, Saw Mills etc. and it was assured that the tempo would be geared up at an accelerated rate but then today we see this bombastic hyperbole collapse at the feet of the Birlas and other monopoly capitalists. Thanks to their magificent donations for the election funds which are not to be shown as Election expenses inspite of the ruling of the Supreme Cours. It is why we see no Saw Mills, mechanised Saw Mills coming up within the State of Assam run by the young educated people of Assam; we only see the industries be that in Sibsagar District, be that in Lakhimpur District be that in any other district are run by the big capitalists, particularly Birlas and they have timber and other supplies at very concessional rate but without empoying local people.

In order to help the youth to meet the Challenge, the Government, again to use its own words, promised that many development schemes and programmes already in the 4th Plan were going to be recast so as to make them more employment-oriented and that the schemes for the 5th plan were being so selected, formulated and designed as to provide the maximum additional employment opportunities. In other words, it was solemnly promised and assured that employment facilities both in the rural and urban sectors would be provided in order to increase both in the incomes and the welfare of the people. But while the Government promises welfare to the people the wheels of their destiny move in the

reverse direction. To quote a few figures - in 1960-61 the per capita income in Assam was higher than the All India average-the respective figure being 315'3 for Assam and 306'1 as All India average. As a result of the performance of the Government there has been metamorphosis. Against 534'8 in Assam now, the All India average is about 646 at 1960-61 price level. As admitted by the Chief Minister himself, the dominating factor in our economy and financial field is inflation, i. e., purchasing power of money has gone down. We now get less rice for a rupee than we used to get last year (At this stage the Speaker vacated the Chair and Mr. Deputy Speaker occupiod it) The Planning Board of Assam has amitted that the price level in Assam is higher than all India level by about 20%. Even the Government of India has recognised this. This is the way the Government of India pays an Assam Compensatory allowance to some categories of its employees in addition to the dearness allowance which they pay for all their employees throughout the whole of India but strangely enough the Government of Assam pays to its employees lower rate of dearness allowance than the Indian rate.

The Government itself admits that the cost of living, the price level in Assam is 20%. higher than all India average. This means a cut in the real wages of Assam Government employees. Extraordinary price rise in Assam is evidenced by the fact that during the period of 1951-71 while the State income of Assam increased by 235.7%. at current prices, at constant prices, that is,

at prices of 1948-49, it increased only by 98.3./·. That shows that the price rise in Assam is extraordinary and much above the average of India figure. During the regime of the present Government the economy and finance of the State has been so badly managed that the rise in prices is extraordinarily spiralling. While in 1973 the average wholesale price index increased, as admitted by the Chief Minister yesterday, by 19.2,/· in 1974 this has gone up by 27.3·/,. This also I have quoted from the Chief Minister's speech. The average consumer price index for working class pupulation in Assam was 284 in 1975 while it has gone up to 368 in 1974 which means a rise of 297.6·/.. As thare has been no corresponding increase in their dearness allowance there has resulted, in the case of working class of Assam a cut, a very great cut on their real wages. They now get much less of ford, cloths and orther requirement for a rupee than they used to get last year, not to speak of the year before last. Sir, this is socslism in the reverse direction. Where there is a constant and continuous cut in the real wages of the working class in view of the rising prices in our State it is most misleading to compute and compare figures at current prices for a period of years, as has been done by the Chief Minister, because the standard of measurment greatly varies from year to year within the span. The Financial advisors of the present Government appear to have ignored this elementary principle of public finance in computing the, statistics of our States

economy. But in spite of that defective approach erring on the side of optimism I should say, and undertoning the Crisis it cannot be gainsaid that the rate of growth of the State income which is said to be 2./· over that of 1972-73 is lower than the rate of growth of population, that is, 3./· per year. While according to the Government admission itself the economic growth has been only 2./· per year, the population growth has been 3·/. . Therefore, there is downward tendency in our economic and financial position. During the two decades from 195.I./. to 197! the population of Assam increased by 82.16 ./· as against 51.81 ./· for the entire country, India as a whole. This influx of population in Assam is not due to abanormal facundity of the Assamese people ; this is primarily due to immigration from outside, particularly from two foreign countries, Bangladesh and Nepal to be very specific. I would suggest that if it is the national policy to absorb the surplus population of these two foreign neighbours for political or other reasons that absorption should be shared by all States and they should not be dumped in Assam alone. 'If this trend is not arrested then Assam, in no distant future will belong to those who do not belong to Assam. That is very important aspect which I want everybody, who have got any sense of patriotism and love his own State to ponder over.

It is in the aforesaid background that the present Government's 4th Solemn Promise, namely, to take

Strides towards a new horison' is to be evaluated. For all intents and purposes this new Horison is "Neo-Colonialism" for Assam. We call Assam a colony. I have purposefully used the politically strong term, We call Assam a colony; because it is economically backward land subjugated by the monopoly capitalists to inhuman exploi tation coupled with plundering of its natural resources garnering profits and super-profits, at the cost of Assam as a land and people of Assam as a whole. During British Rule, Assam's economy was admittedly colonial. Even after Indian independence Assam's lot has not materially changed, rather her exploitation has intensified both horizontally and vertically. Let us take a few examples as per figures of 1971-72 to justify an assertion of colonial exploitation.

Let us first of all take tea. Of course, time at my disposal is very limited and I shall not be able to go into much of the details of tea. I hope, I shall get opportunity to place the matter in a broader canvas in future. To mention a few items of the tea industry I beg to submit that out of about 29.2 lakh hactres of cultivable land, paddy covers about 21.11 lekh hactres, jute covers about 1.43 lakh haectres and tea covers about 1.80 hcetres. As you know, about $2\frac{1}{2}$ acres of land make one hactre.

In 1951 the land under tea was 1.56 lakh hectares, that is to say, within the last two decades the tea area has expanded by 15.4·/.. Now, during the same

period of these two decades tea production has increased from 105.4 million K.G. to 225.2 million K.G. But the number of Provident Fund contributing members, that is to say, the tea labourers in this period has gone down from 5,08,173 in 1963 to 4,49,106 in 1973. Within a decade the number of workers has gone down from 5 lakhs to about $4\frac{1}{2}$ lakhs. This clearly proves that while the tea area has increased, the tea production has increased the number of workers has decreased, and this proves that the exploitation of the tea garden labour has terribly intensified. Whether this trend shows the Government as progressive or as reactionary, that is to be judged. In the same year, i.e., 1971-72 out of the all India tea production of 432.5 million K.G. Assam's share was 225.2 millon K.G. that is to say about 52%. Tea earned for the country as a whole Rs. 156.8 croes of foreign exchange out of which Assam's contribution was Rs. 81.2 crores. But Assam gets from tea only a paultry sum as land revenue and agricultural income-Tax and the rest goes outside. The Government of India gets Central Excise, Income-Tax and Super Tax, the Tea Board gets a Cess and the Government of West Bengal gets Sales Tax and West Bengal entry tax at the rate of about 14 paise per K. G. of tea that enters into West Bengal, as also a share of Income-Tax because the bulk of the Assam tea is sold in auction in Calcutta Auction market, and all the Head Offices and Managing Agents offices are located not in Assam but in Calcutta where taxes are paid and sales shown. Therefore, while we feed the cow

we do not milk it and the milking is done in Calcutta and the milk is shared by the Central Government and the Government of West Bengal. Even the Sterling companies which are incorporated in Great Britain have their managing houses in Calcutta where they make all their purchases and therefore all the taxes go to Calcutta. The Tea Board, a Government agency, gets a Cess for every K. G. of tea and the Board's office is located in Calcutta engaging thousands of officers and men and there is not a single man from Assam though Assam pays at least 52% of this Tea Board's coffer and this was pointed out in a report of this House, the report of the Employment Review Committee for which in a Magazine of a big business House, namely Illustrated weekly of India, they dubbed the people of Assam and the representatives of Assam as being parochial because it was stated in the report that while Assam pays 52% of the Tea Board's earnings, there is not a single employee from Assam. Sir, now that the Sterling companies are converting themselves into Rupee companies the Assam Government will have to make these companies to establish their head offices in Assam if that Government had the requisite patriotism, statesmanship and intelligence. While the Central and West Bengal Government take all the creams of Assam's tea industry; it has been the responsibility of the Government of Assam to feed the tea garden population. The Government of Kerala has been able to make the Central Govt. bear the responsibility of feeding the workers engaged in Coir industry, Cashewnut industry and plantation industry on the ground

that these industries earn foreign exchange for the country as a whole but for colonial Assam peasants are robbed of their paddy at Rs. 30/- per maund when the prevailing market price is Rs. 50/- per maund and about 70·/. of this procured paddy is given to the tea industry while the paddy growers, paddy producers die of starvation or to use the word of the Government malneutrition. It is an irony of fate the Government of Assam has to play the role of beast of burden so that others may have a joy ride. If we cannot have the taxes and other things from tea industry, I do not find any justification why the Government of India should not bear the responsibility of feeding the tea garden population. Why the State Government should procure paddy and supply at 55 paise per K. G. while the peasants themselves are to purchase rice not at 55 paise but at 355 paise per K. G ? Why the Government of India should not take that responsibility ? If the Government of Assam has a back-bone it should tell them that either all the offices should be shifted to Assam so that we may get Sales-Tax and Income-Tax or they should take the responsibility of feeding the tea garden population.

Then Sir, I come to jute. Jute is another foreign exchange earner. In 1971-72 jute earned for India Rs. 265.3 crores in foreign exchange out of which Assam's contribution was Rs. 53.1 crore. That means more than 1/5th of India's jute is produced in Assam. From 1.23 lakh hecters in 1951-1952 the area under jute has gone up to 1.43 lakh hecters, that is to say, by about 16-3·/.,

in 1971–72. Such is the discriminatory policy of the Government of India against Assam that licence was not granted to operate even 5 or 6 jute mills in Assam while in West Bengl 162 jute Mills, depending inter-alia on Assam jute, are in full operation in the Hoogly region.

Then I come to third important item, oil. Assam is the prime oil rich State in India and it has been estimated that it is possible to extract about 75 to 80 lakh metric tonnes of crude oil per year in Assam. But this resource has not been fully exploited because the policy of the Government of India is to pipe out the crude oil from Assam to outside Assam. At present only about 45 lakh metric tonnes of crude oil is extracted per year 2/3rd of which is piped out to Barauni for building the Petro-Chemical Complex there. It is the accepted position in all modern and civilized Countries that the crude is refined and processed in the land of its extraction. But for colonial Assam such civilised norms are not applicable. Moreover, even now while the foreign capitalists are having a substantial share in Assam's oil industry, Indian monopoly capitalists like Birlas and Himaatsinkas are making huge unearned income from Carbon and other valuable, by-products. The Bongaigaon petro-chemical complex has not yet come up. But in the meantime some units thereof are reported to have been kept ear-marked for the Birla Group, well-connected non-Assamese youths have been picked up for training for the important executive and technical posts and lands in the neighbourhood of the proposed complex-site have been allowed

to be grabbed or occupied by outsiders. Government of Assam has not yet fully lined up with the people of Assam for the 3rd Public sector Refinery-cum-Petro-chemical Complex. That is the position with regard to oil.

Then I come to timber. Timber was another natural resource of traditional exploitation by A.B.& T.Co, and other British Concerns during tne British regime. Birlas and other Indian Capitalists have now entered into this field on a big scale. They ar depleting the forest resources of Assam enjoying all sorts of concensions but they do not employ local labour in their plywood and vaneer mills nor do they have their Head offices in Assam. So, Assam only supplies land and the raw materials. Taxes go to the Central and West Bengal Governments and jobs go to those who do not belong to Assam. That is the position with regard to timber. I must say one thing that there has been so much of uneven ravages of the forests in the Mikir Hills that unless it is controlled from now not in the distant future Mikir Hills will be turned into a veritable desert.

I better do not come to ennumerate the less important items of this sort of exploitaton. But presently I will come to fifth promise of the present Govrnment which is the promise of a radical change in the cropping pattern. It was a good idea, but it has remained a day dream. If wishes would have been horses, all the beggers would have been riding in the streets of Gauhati, and Dispur, but wishes are not always horses. The truth of the matter is that cropping

pattern in our State as elsewhere cannot be changed by statistical jargon at the cost of Rs. 3500/—per month paid to any telephon-maniac, but only by a liberated, resourceful and robust peasantry. That peasentry is to be liberated from feudal bondage, the peasantry is to given the necessary resources, that peasantry should be a robust peasantry which can take the change with courage and determination. Unfortunately, however, the whole peasantry, a country's pride once destroyed can never be supplied, and the present Government as by all means has destoyed that robust peasantry of Assam. This is why the Chief minister has to bemoan in his budget speech I am quoting from his speech : 'In spite of our best efforts, as against last year's rice producion of 19.43 lakh tonnes we have been able to achieve only 18.44 lakh tonnes this year. 'The population in the meantime has gone up by at least 3/'. So. what will be the food position in the coming months. That we can only imagine and imagine with a shudder. In case of Jute as against a target of 11 lakh bales and last year's production of 10.16 lakh bales, this year's production has been only 8.7 lakh bales, It is a shameful performance indeed. But it is not enough to say it is shameful. Those agricultural labourar s who used to work in the jute fields, those agricutural workers are those workers who mostly died during starvation last year, and worse days probably are awaiting them.

Another solemn promise of the Government which has turned out to be a mockery is the much

dramatised and much publicised "Revolution in the fields."

But" "What is that revolution and where is that revolution. In spite of all tall talks of this revolution and dozens of resolutions during the regime of the Congress Government, more peasents have been evicted from their lands than lands given. Procudrction has fallen as admitted by the Govt. itself. Procurement has fallen as shown by the statistics, and above all the peasantry's backbone has been broken. Revolution in the fields and factories would have been possible if the leaders of the Government would have given a little attention to what Jawaharlal Nehru had said ; I quote : "The thing that is really necessary is somehow to activise and dynamise the basis of the Indian social structure. You do not solve theproblem unless this basis of the Indian society, which means millions and millions of villagers and workers and small earners, the unemployed man on the land, is activised. If you merely grapple the problem from the top, what happens ? You merely draw away people from the bottom into the middle layers. It is a good thing, you activise them. But the tremen dous basis of the Indian population is not affected. You have to think in terms of affecting that vast basis. Once you activise them and make them dynamic, then the progress of India will be rapid.

I am now referring to Gandhi. Jawaharlal referred to Ganhi. 'According to me the economic constitution of India and for the matter of that the world

should be such that no one under it should suffer from want of food and clothing. In other words, everybody should be able to get sufficient work to enable him to make the two ends meet. And this ideal can be universally realised only if the means of production of elementary necesseries of life remain in the control of the masses. These should be freely available to all as God's air and water are or ought to be. They should not be made a vehicle of traffic for the exploitation of others.'

This brings me to the time when we are to rise for lunch, and, therefore, without taking any more time of the House and, without making any further elaboration I conclude my observations on the debate on the budget speech presented by the Chief Minister to this House.

Mr. Speake :— The House stand adjourned till 2.30 P.M.

(After lunch the House reassebled at 2.30 p.m. with Mr. Speaker in the Chair)

শ্ৰীঅযোধ্যাৰাম দাস :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা কালি আমাৰ অসমৰ মুখ্য মন্ত্ৰী তথা বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি বাজেট আৰু বাজেট বক্তৃতা সদনত উত্থাপন কৰিলে তাৰ কাৰণে মই তেখেতক স্বাগত সম্ভাষণ আৰু অভিনন্দন জনাইছো । কাৰণ অসম ৰাজ্য খন ব্যাপক ভাবে ৭টা বানপানীৰ কবলত পৰি অসমৰ অৰ্থনৈতিক জীৱনত যি দুৰ্বহ বোজা জাপি দিয়া হৈছে এই পৰিস্থিতিত মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে যিবিলাক অসমৰ সম্পদ সেই বিলাক কেনে ভাবে সং ব্যৱহাৰ কৰি কেনে ভাবে অসমৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা টনকীয়াল

কৰিব পৰা যায় সেই দৃষ্টি কোনৰ পৰা লক্ষ্য ৰাখি দুখীয়া জনসাধাৰণৰ ওপৰত কৰৰ বোজা জাপি নিদি ১০ লাখ ৪২ হাজাৰ টকা ৰহি দেখুৱাই যি বাজেট উত্থাপন কৰিলে এই বাজেট সচাকৈয়ে এই পৰিপেক্ষিতত প্ৰসংসনীয় আৰু এই বাজেটৰ জৰিয়তে অসমৰ অৰ্থনৈতিক সকলো খিনি কথা ডাঙি ধৰিবলৈ তেওঁখেতে যতপৰনাস্তি যত্ন কৰিছে। এই বাজেট বক্তৃতাত অংশ গ্ৰহণ কৰি বিৰোধি দলৰ মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে কেইটামান কথাত সমালোচনা কৰিছে। সমালোচনা কালত এই সদস্য গৰাকীয়ে কৈছে যে ৰাজনৈতিক যন্ত্ৰ পৰিচালনা কৰা দলে নিৰ্বাচনৰ সময়ত দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি বিলাকৰ পৰা ফালৰি কাতি গৈছে। কিন্তু মই কওঁ যে এই বাজেটৰ জৰিয়তে ১৯৭২ চনত এই ৰাজনৈতিক দলে যি বিলাক প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল সেই বিলাক প্ৰতিশ্ৰুতি আখৰে আখৰে পালন কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছে। তাৰ স্পষ্ট নিদৰ্শন এই বাজেটৰ জৰিয়তে ডাঙি ধৰা হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, একেবাৰে গতানুগতিক ভাবে ৰাজ্যখন পৰিচালনা কৰাৰ কথা এই বাজেটত নাই। এই বাজেটত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা ধাৰ আনি সেই ধাৰৰ বোজা ৰাজ্যিক চৰকাৰে বহন কৰাৰ লগতে দুখীয়া জনসাধাৰণে বহন কৰাৰ যি যত্ন সেই যত্ন এই বাজেটত নাই। এই বাজেটৰ জৰিয়তে যত্ন কৰা হৈছে কেনে ভাবে আয় বৃদ্ধি কৰি সেই বিলাক সত কামত প্ৰয়োগ কৰি তাৰ পৰা আয় বৃদ্ধি কৰি সেই আয় কেনে ভাবে উন্নয়ন মূলক কামত লগাব পাৰি তাৰ কাৰণে যিটো চেষ্টা সেই চেষ্টাৰ কাৰণেই এই বাজেট প্ৰসংশনীয় আৰু বাস্তৱ দৃষ্টিভংগী লৈ এই বাজেট কৰিছে বুলি আমি বিবেচনা কৰিছো। আৰু তেনে ভাবে বিবেচনা কৰাৰ কাৰণেই মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া আমাৰ ধন্যবাদৰ পাত্ৰ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানে বিৰোধী পক্ষৰ সদস্য গৰাকীয়ে কৈছে যে অসম ৰাজ্য খনত অৰ্থনৈতিক এক্সপ্লয়টেচন চলিছে। এই বাজেটত মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে কৈছে যে ইয়াৰ বিৰোদ্ধে যুজ কৰাৰ কাৰণে কেনে ধৰণৰ প্ৰচেষ্টা চলোৱা হৈছে তাৰ ইঙ্গিত এই বাজেটত ডাঙি ধৰা হৈছে। মই তেখেতৰ লগতে এক মত যে অসমত অৰ্থনৈতিক নিস্পেষণ চলি আছে। এইটো ১৯৪৭ চনৰে পৰা অসম তথা ভাৰত বৰ্ষতে চলি আহিছে। এই

নিস্পেষণ নির্মূল কৰাৰ বাবে উপনিবেশিক অর্থনীতি ভাঙি বিকেন্দ্রীকৰণ অর্থনীতি কৰি ইয়াৰ জৰিয়তে কেনেকৈ দৰিদ্রতা দূৰ কৰিব পৰা যায় তাৰ প্রয়াস এই বাজেটত ডাঙি ধৰা হৈছে। কাৰণ আমাৰ ইয়াত সমবায় সমিতি সমূহ সংগঠন কৰি সমবায় সমিতি বিলাক কার্য্যক্ষম কৰি এই সমিতি সমূহৰ জৰিয়তে দুখীয়া শ্রেণীৰ মানুহক ৰাষ্ট্রীয়কৃত বেংকৰ পৰা সাহায্য দিয়াৰ যি প্রকল্প হাতত লোৱা হৈছে যি সকলে যুক্তি তর্ক মানি লয় যি সকলে এক্সপ্লয়টেচনৰ কথা কয় তেখেত সকলে এই ব্যৱস্থাক প্রসংশা নকৰি নোৱাৰে। ইয়াৰ দ্বাৰায় ১৯৭২ চনত দিয়া প্রতিশ্রুতি পালন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে। আজি গাঞে ভুঞে ৰাষ্ট্রীয়কৃত বেংকৰ পৰা সমবায় সমিতি সমূহৰ জৰিয়তে সৰু সৰু খেতিয়ক সকলক আৰু ভূমিহীন কৃষক সকলক সহায় কৰাৰ যিটো ব্যৱস্থা এইটোৱেই প্রমান নহয়নে ? এই ব্যৱস্থা সকলোৱে মানি লবই লাগিব। এই ব্যৱস্থা কার্য্যত পৰিনত কৰিবলৈ যত্ন কৰা হৈছে।

আমাৰ বিৰোধি পক্ষ্যৰ মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে আৰু এটা কথা উল্লেখ কৰিছে যে মৰাপাটৰ যিটো উৎপাদন যোৱা বছৰ ১১ লাখ-বেল আছিল এই বছৰ সেই উৎপাদনতো ৮·৭ লাখবেল নিদ্ধাৰিত কৰা হৈছে কিন্তু প্রকৃত পক্ষে এইটো চাবলৈ গলে উৎপাদনৰ ফালৰ পৰা এইটো ভালেই হৈছে যদিও চৰকাৰী পক্ষক উৎপাদন কমি যোৱা বুলি বিৰোধী পক্ষাই সমালোচনা কৰিছে। তাৰোপৰি যোৱা বেলি আমাৰ অসম ভূমিত সাতটা বানপানী হৈ গল তেনে ধৰণৰ বানপানী আগতে আমি জীৱনত হোৱা বুলি কব নোৱাৰো আৰু এই বানপানীৰ ফলতেই অসমৰ কিমান বিলাক প্লাবম ভূমি আছিল সেইবিলাকত যত যথেষ্ট মৰাপাট উৎপাদনৰ সম্ভাৱনা আছিল সেইবিলাক বানপানীয়ে নষ্ট কৰিলে তথাপিতো ইমান কষ্টৰ মাজতো যে চৰকাৰে এই বছৰ ৮·৭ লাখ বেল মৰাপাট উৎপাদনৰ টাৰগেট লৈছে সেইটো কম প্রশংসনীয় নহয়।

তাৰ পাছত মৰাপাটৰ দামৰ কথা কোৱা হৈছে, মৰাপাট খেতি কৰা যি সকল আমাৰ দুখীয়া খেতিয়ক আছিল তেওঁলোকে ইয়াত মৰাপাট কল তৈয়াৰ নোহোৱাৰ কাৰণে মৰাপাট উৎপাদন কৰা সকলে মৰাপাটৰ দাম পোৱা নাছিল আৰু সেই কাৰণে তেওঁলোকে মৰাপাট উৎপাদনত প্রেৰণাও

পোৱা নাছিল। কিন্তু অলপ কেইবছৰৰ ভিতৰত অসমত ২টা মৰাপাট কল হল—এটা বৰপেটাত আৰু আনটো মঙ্গলদৈত আৰু এই বছৰৰ ভিতৰত আশা ৰাখিছো গোৱালপাৰাৰ নিচিনা পিচপৰা অঞ্চলত আনটো কল স্থাপন কৰাৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰ নিশ্চয় যত্নপৰ হব আৰু আপোনাৰ জৰীয়তে এই দিশত মৰাপাট কল স্থাপন কৰাৰ কাৰণে দ্রুত গতিত আগবাঢ়িলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো। যেতিয়া মৰাপাটৰ কল আমাৰ ইয়াত প্রতিষ্ঠা হোৱা নাছিল তেতিয়া আমাৰ ইয়াত মৰাপাট উৎপাদন কৰা খেতিয়কে মৰাপাটৰ উপযুক্ত মূল্য পোৱা নাছিল, তেতিয়া মৰাপাট কলিকতাত মিলিং হৈছিল ফলত যি সকল দুখীয়া মৰাপাট কৰা খেতিয়ক আছিল তেওঁলোকে মৰাপাটৰ উপযুক্ত পৰিমানৰ দাম পোৱা নাছিল। গতিকে মৰাপাটৰ উৎপাদনত উৎসাহ যোগোৱাৰ লগতেও মৰাপাটৰ বস্তু তৈয়াৰ কৰাৰ কাৰণে ইয়াত মৰাপাটৰ কল প্রতিষ্ঠা কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰি আছিছে। সেই কাৰণে মই আশা ৰাখিছো যাতে তৃতীয় মৰাপাটৰ কলটো যাতে প্রতিষ্ঠা কৰিবলৈ চৰকাৰ বদ্ধ পৰিকৰ হয় আৰু অতি সোনকালে ইয়াক স্থাপন কৰাৰ কাৰণে যত্নপৰ হয়।

এই বাজেট বক্তৃতাৰ জৰীয়তে মাননীয় মুখ্য মন্ত্রী তথা বিত্ত মন্ত্রী মহোদয়ে আমাৰ ৰাজ্যত থকা বিভিন্ন চোৰ্চ অব ইনকামৰ যিবিলাক ব্যৱস্থা আছে সেইবিলাক কেনে ভাবে 'এক্সপ্লইট' কৰিব পাৰি তাৰ এটা সুন্দৰ আভাস এই বাজেটত ডাঙি ধৰিছে আৰু তাৰ লগতে বিশেষকৈ কৃষিৰ ক্ষেত্রত বিশেষ ভাৱে গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে।

আজি আমাৰ দেশত সকলোৱে কয় যে আমাৰ ৰাজ্যখন তথা দেশখন কৃষি প্রধান দেশ, ১২ মাহে এই ৰাজ্যখনত কৃষি কৰিব পাৰি আৰু তাকে কৰিবলৈ আমাৰ চৰকাৰ যত্নপৰ হৈছে আৰু তাৰ লগে লগে অধিক শষ্য উৎপাদন কৰিবলৈ সকলো ধৰণৰ ব্যৱস্থা হাতত লৈছে আৰু সেই হিচাবে বিশেষ এটা এলেকা 'ইয়াৰমাৰ্ক' কৰিছে আৰু সেইমতে ৫০ হাজাৰ হেক্টৰ মাটিত জলসিঞ্চন কৰাৰ সংকল্প গ্রহণ কৰি সেই বিৰাট অঞ্চলত দ্রুত গতিত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিছে যদিও অসমৰ সকলো ঠাইতে পানী যোগান ধৰাতো সম্ভৱপৰ নহয়।

তাৰোপৰি আজি ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ যিটো 'তহবীল' সেই তহবিলৰ পৰাই ইমান বৃহত পৰিমানৰ কাম হাতত লোৱাতো চৰকাৰ যদি প্ৰশংসাৰ পাত্ৰ নহয়, তেন্তে ৪২১ কোটি টকা ধাৰ কৰি আনি সেই ধাৰৰ বোজা ৰাইজৰ হাতত দি কাম কৰিলে বোধহয় ৰাইজে ভাল পাব। সেই কাৰণে আজি ধাৰ নকৰাকৈ আমাৰ ইয়াত যিবিলাক স্থানীয় কুটিৰ শিল্প আছে আৰু তেনে ধৰণৰ শিল্পৰ জৰীয়তে কুটিৰ শিল্প উৎপাদন মুখি কৰি কেনে ভাৱে কাৰ্যাক্ৰম কৰিব পৰা যায় তাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে, বিশেষকৈ গ্ৰাম্য উদ্যোগ শিল্পৰ প্ৰতি বিশেষ মনোযোগ দিবলৈ আৰু তাক অধিক কাৰ্য্যক্ৰম কৰি তুলিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে, আজি এই বিষয়ে বাজেট বক্তৃতাত কোৱা হৈছে. মই তাৰ পুনৰুক্তি নকৰো।

তাৰ পিচত নিবনুৱা সমস্যাৰ কথা কোৱা হৈছে, কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত যিজন মাননীয় সদস্যাই চৰকাৰক দোষাৰোপ কৰিছে তেখেতে নিজেই কওক চোন যোৱা ৩ বছৰৰ ভিতৰত তেওঁ কিমান জন এলপি স্কুলৰ শিক্ষকক নিযুক্তি দিবলৈ সক্ষম হৈছে ? প্ৰাথমিক স্কুলৰ বিৰোধী পক্ষ্যই এইটো কথা বিচাৰে নেকি যে অসমত যিমানবিলাক লৰাছোৱালী স্কুল কলেজৰ পৰা ওলাই আছে সেই সকলোৱে চাকৰি কৰক আৰু প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰটোত সোমাই পৰক ? আজি এই ভয়ংকৰ নিবনুৱা সমস্যা চাকৰিৰ দ্বাৰা যে সমাধান কৰিব পৰা যাব সেইটো নহয়, এই সমস্যাটো আন প্ৰকাৰেও সমাধান কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে বিভিন্ন ধৰণৰ আঁচনি প্ৰস্তুত কৰি আছে। সেই কাৰণেই আজি আমাৰ ৰাজ্যত কৰ্ম্ম মুখি শিক্ষা দিয়াৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। বিশেষকৈ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কৰ্ম্মমুখি শিক্ষা দিয়াৰ কথা চিন্তা কৰাৰ কাৰণে মই মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয় আৰু শিক্ষা মন্ত্ৰীৰ শলাগ লৈছো। তাৰোপৰি ইউনিচেফৰ জৰীয়তে প্ৰাথমিক আৰু মাধ্যমিক স্তৰত বিজ্ঞানৰ শিক্ষা দিয়াৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আৰু এটা বিশেষ মনকৰাৰ লগীয়া কথা যে চাহবনুৱা সকলৰ মাজতো সমূহীয়া শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

কৰ্ম্মভিত্তিক আচনি গ্ৰহণ কৰি হাইস্কুল বিলাকত যাতে কৰ্ম্মমুখী শিক্ষা দিব পৰা যায় তাৰ কাৰণে যি ব্যৱস্থা আজি আমাৰ চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে সেইটো ইয়াৰ আগতে কেতিয়াও কৰা হোৱা নাছিল। ইয়াৰ

কাৰণে আমাৰ শিক্ষা মন্ত্ৰী মহোদয় আৰু চৰকাৰক ধন্যবাদ দিছোঁ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ চৰকাৰে গতানুগতিক ভাৱে ৰাজ্য শাসন কৰিবলৈ লোৱা নাই। ধাৰৰ বোজা মূৰত লৈয়েই এই চৰকাৰ আৰু আমি শপত গ্ৰহণ কৰিছিলো আৰু আজি সেই ধাৰৰ বোজা কমি কমি প্ৰায় শেষ বিন্দুত পৰিছেগৈ। ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলকো বেতন বঢ়াই দিব লাগিব আৰু আমাৰ দৰিদ্ৰতাও দূৰীকৰণ কৰিব লাগিব। আজি আমি দাৰিদ্ৰতা দূৰীকৰণ কৰাটোৱেই আমাৰ মুখ্য কাৰ্য্য বুলি ধৰি লৈছোঁ। আজি আমাৰ ৰাজ্যখনৰ শতকৰা ৭৫ ভাগ মানুহেই দৰিদ্ৰতাৰ সীমাৰেখাৰ তলত। আজি যিবিলাক কাৰ্য্য ব্যৱস্থা চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা লোৱা হৈছে সেইবিলাক কৰা হৈছে এই উদ্দেশ্য লৈয়েই যে, এই দৰিদ্ৰতাৰ সীমাৰেখাৰ তলত থকা মানুহখিনি যাতে উপকৃত হব পাৰে।

শ্ৰীহৰলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— সেইটো হৈছে জানো ? মানুহ দেখোন মৰিয়েই আছে।

শ্ৰীঅযোধ্যাৰাম দাস : – মানুহ মৰা কথাটো কোনে অস্বীকাৰ কৰিব। জন্মিলে মানুহ মৰিবই লাগিব। বৃটিশৰ যুগতো হাজাৰে বিজাৰে মানুহ মৰিছিল। মই এটা কথাই আজি সদনৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰিছোঁ যে, আজি ৰাজ্যখনত এক বেলেগ ধৰণৰ বাতাবৰণৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে। ৰাজ্যখনৰ অৰ্থনৈতিক গাঠনিটো বিকেন্দ্ৰীকৰণ কৰা হৈছে। আজি পূজিঁপতিৰ পৰা ধন লৈ নিৰ্ব্বাচনত জিকাৰ কাৰণে এই চৰকাৰক নানান সমালোচনা কৰা হৈছে। কিন্তু যিসকলে আজি দোষাৰোপ কৰিছে সেই সকলেই আকৌ পূজিপঁতিৰ বিৰোদ্ধে চৰকাৰে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিলে তাক খৰ্ব্ব কৰিবলৈ যত্ন কৰিছে। এইটোৱে ইয়াকে প্ৰমাণ নকৰেনেযে, সমালোচনা কৰা লোক সকলেই পূজিপতিকো সমৰ্থন কৰিছে ? অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থাটো আজি সম্পূৰ্ণ ৰূপে বিকেন্দ্ৰীকৰণ কৰা হৈছে। পূজিপতি সকলৰ হাতৰ পৰা অৰ্থনৈতিক ক্ষমতা কাঢ়ি আনি দাৰিদ্ৰৰ সীমাৰেখাৰ তলত থকা সকলৰ হাততেই সম্পূৰ্ণভাৱে অৰ্থনৈতিক ক্ষমতাটো দিয়াৰ কাৰণে যত্ন কৰা হৈছে। তাৰ কাৰণেই গোটেই অসম খনকে আজি ৬৬৩ টা ভাগত ভাগ কৰি তাৰ গৰাকী কৰা হৈছে সহজ সৰল দাৰিদ্ৰৰ সীমাৰেখাৰ তলত থকা লোকসকলক। তেখেত সকলক অনুপ্ৰেৰণা যোগাই

যিমানেই আমি তেখেত সকলক শক্তিশালী কৰিব পাৰিম তিমানেই আমি পূজি-পতি শক্তিটোও ধ্বংস কৰিব পাৰিম। এই ক্ষেত্রত আৰু অত্যুক্তি নকৰি এই গোট বিলাক শক্তিশালী কৰাৰ কাৰণে আমি জোৰ দিব লাগিব। তেতিয়া হলেহে, চৰকাৰে গ্রহণ কৰা কাৰ্য্য প্রণালীৰ দ্বাৰা প্রকৃত উপকৃত হব পৰা যাব। তাৰোপৰি আমাৰ মাননীয় মুখ্য মন্ত্রী মহোদয়েও কৈছে যে, আমাৰ প্রশাসনিক গাঠনিটোও ধাৰাবাহিক ভাৱে ৰখা নহয়। সেই ধাৰাবাহিকতাত বাধা আৰোপ কৰা হৈছে। দেশ দেশকৈয়ে আজি অৰ্থনৈতিক গাঠনিটো ভাঙি টুকুৰা টুকুৰী কৰি দিয়া হৈছে, বিকেন্দ্রীকৰণ কৰি দিয়া হৈছে, সেই দৰে প্রশাসনীয় গাঠনিটোও বিকেন্দ্রীকৰণ কৰাৰ কাৰণে আজি আমাৰ চৰ-কাৰ যত্ন পৰ হৈছে আৰু চেষ্টা কৰিছে। সেই কাৰণেই পঞ্চায়তী ৰাজ-কৰা হৈছে। আজি তিনিবছৰৰ ভিতৰতে যিটো পৰিবৰ্ত্তন হৈছে সেইটোও কোনো গুণে কম পৰিবৰ্ত্তন নহয়। মই আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলকো কৈছো যে, এটা অৱস্থাৰ পৰা যেতিয়া আন এটা অৱস্থালৈ যোৱা হয় তেতিয়া তাৰ মাজ ডোখৰৰ এই সময়খিনি অতি ভয়ানক। আমাৰো আজি সেই একে অৱস্থাই হৈছে। কিয়নো আমি এটা অৱস্থাৰ পৰা আন এটা অৱস্থালৈ ধাৱমান হৈছোঁ। ইয়াৰ কাৰণে এই সময় ছোৱাত কি সমাজতেই হওঁক বা আমাৰ সদনতেই হওঁক ইয়াৰ এটা প্রতিকাৰ হবই হব। সমাজত এই ব্যৱস্থা প্রৱৰ্ত্তন কৰিবলৈ যাওঁতে সমাজৰ যি সকলৰ গাত আচোৰ লাগিছে সেই সকলৰো প্রতিক্রিয়া হব আৰু সেইদৰে আমাৰ সদনতো এই পৰিবৰ্ত্তন সাধিবলৈ যাওঁতে যিসকলৰ ওপৰত আচোৰ পৰিছে বা পৰিব সেই সকলৰো প্রতিক্রিয়া হোৱাটো স্বাভাৱিক।

Shri DULAL CH. BARUA :— Sir we are taking exception to it.

শ্ৰীঅযোধ্যাৰাম দাস :—মোক কৈ শেষ কৰিবলৈ দিয়ক। মই কৈ শেষ কৰাই নাই।

মাননীয় অধ্যক্ষ :— আপুনি মোৰ ফালে চাই কৈ যাওঁক।

শ্ৰীঅযোধ্যাৰাম দাস :— প্রতিক্রিয়া হবই আৰু প্রতিক্রিয়া হোৱাটোৱেই

স্বাভাৱিক। মাজে সময়ে এনেকুৱা প্ৰতিকূল-প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সন্মুখীন হবই লাগিব আৰু সেই প্ৰতিকূল-প্ৰতিক্ৰিয়াকো আমি সাহসেৰে সন্মুখীন হৈ অতিক্ৰম কৰিব পাৰিব লাগিব। আজি আমাৰ এটা অৱস্থাৰ পৰা আন এটা অৱস্থালৈ ধাৱমান হোৱাৰ সময়ত যি প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি হৈছে সেইটোৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি তাত কৃতকাৰ্য হবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলেও সহযোগ কৰা নিতান্তই দৰ্কাৰ। চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত লোৱা উন্নয়নমূলক আচনিবিলাকৰ কাৰণে ধন্যবাদ দিছোঁ। আৰু এটা কথাৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰৰ শলাগ লৈছোঁ। সেইটো হৈছে যে, আমাৰ সমাজৰ দাৰিদ্ৰৰ সীমা ৰেখাৰ তলত থকা ৭৫ ভাগ মানুহৰ বেছি ভাগ মানুহেই হৈছে চিডিউল কাষ্ট আৰু চিডিউল ট্ৰাইব আৰু অ, বি, চি গ্ৰুপৰ মানুহ। এই কেইটা শ্ৰেণীৰ মানুহেই সমাজৰ একেবাৰেই নিম্নস্তৰৰ লোক। এই নিম্নস্তৰৰ মানুহখিনিৰ সৰ্ব্বাঙ্গীন উন্নতিৰ কাৰণে তিনিটা উন্নয়ন নিগম গঠন কৰা হৈছে বুলি এই বাজেটৰ জৰিয়তেই আমাৰ সদনক জানিবলৈ দিছে। এই ব্যৱস্থাটোৰ কাৰণে আজি বহুত দিনৰ পৰাই দাবী আদি উত্থাপন কৰি অহা হৈছিল আৰু নানা মেল-মিটিং আদিতো এই বিষয়ে আলোচনা আদি হৈছিল। আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰীয়ে ইয়াৰ কাৰণে বিত্তৰ আবণ্টন কৰিবলৈ কৰা চেষ্টাৰ কাৰণেও আমি তেখেতৰ শলাগ লৈছোঁ আৰু বৰ সুখী হৈছোঁ। আশাকৰো, এই তিনিটা নিগমৰ জৰিয়তে অধিক উন্নয়ণমূলক পথ বাচি লবলৈ আমাৰ সমাজৰ নিম্নস্তৰৰ লোকসকলক অনুপ্ৰাণিত কৰিব। মোৰ বক্তৃতাত সদনৰ বহুত সময় লোৱাৰ কাৰণে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। এটা পৰিস্থিতিৰ পৰা আন এটা পৰিস্থিতিলৈ যোৱাৰ এই সংকতময় পৰিস্থিতিৰ সময়ত জটিল ৰাজনৈতিক আৰু অৰ্থনৈতিক অৱস্থাত ১০ লাখ৪২ হেজাৰ টকাৰ ৰাহি বাজেট এখন চৰকাৰে উত্থাপন কৰিছে যি বাজেটত কোনো কৰৰ বোজা জাপি দিয়া নাই। এই বাজেটত অসমৰ অৰ্থনৈতিক জীৱনক নতুন ভাৱে গঢ়াৰ কাৰণে চেষ্টা কৰা হৈছে। সেই কাৰণেই এনে এখন পূৰ্ণাঙ্গ বাজেত উত্থাপন কৰাৰ কাৰণে মই আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয় তথা আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীৰ শলাগ লৈ মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণী মাৰিলো।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা ঃ—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা কালি অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে

বিত্তমন্ত্ৰীৰ ভাগত অসমৰ কাৰণে যিখন বাজেট প্ৰস্তুত কৰিলে, সেইখন পঢ়ি চালো আৰু বক্তৃতাও শুনিলো, অৱশ্যে মোৰ মাত্ৰ ধাৰণা হল যে, এইখন এজন অকৰা মানুহে কৰা বাজেট! আমাৰ এষাৰ কথা আছে ঋণ কৰিও ঘি খোৱা। বাজেটত ঋণো নাই ঘীও নাই। (হাঁহি)

এই বাজেটত ঘী খোৱা দূৰৰ কথা অসমৰ সৰ্বসাধাৰণৰ কোনো পথ্যে এমুঠি খুওৱাবো দিহা নাই। তেনেস্থলত আমাৰ শ্ৰীঅযোধ্যা দাসে বাজেটখনৰ ক'তনো কি সুখ পালে কব নোৱাৰো, হয়তো তেখেতৰ কিবা সুখৰ কাৰণ আছে। কিন্তু মোৰ বোধেৰে অকল মন্ত্ৰীকেইজনক আৰু এম, অল, এ কেইজনক আৰু বেপাৰীকেইজনক সুখ দিয়াই বাজেটৰ কাম নহয়। বাজেটৰ মুখ্য উদ্দেশ্য হব লাগিব জনসাধাৰণক সুখ দিয়া। আজি এই অসমখন ৬ খন অসমত ফটাৰ পিছত ভেকুলী মূৰৰ দৰে অসমখন হৈছে আৰু এনে অসমখনত শাসন কৰাৰ কাৰণে মন্ত্ৰীৰ সীমা বাঢ়ি অসীম হল কিন্তু এই মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীশৰত সিংহই গাদী লোৱা সময়ৰে পৰা ৰাইজৰ আগত প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল যে, শাসনৰ কাৰণে তেওঁ কেতিয়াও মন্ত্ৰী সভাৰ সম্প্ৰসাৰণ নকৰে। সেই প্ৰতিশ্ৰুতি অচিৰে তেওঁ ভংগ কৰিলে। অকল সেয়ে নহয়, নিৰ্ব্বাচনৰ সময়ত দিয়া প্ৰত্যেকটো প্ৰতিশ্ৰুতিয়েই তেওঁ ভংগ কৰি আহিছে তাৰ প্ৰমাণ স্বৰূপে তেওঁৰ দলৰে যুৱক কংগ্ৰেছৰ কংগ্ৰেছী সকলোকে সোধক। তেওঁলোকে ধাৰাসাৰে এই কথা ব্যক্ত কৰি আহিছে। আৰু এই কথা বিলাক লৈয়েই বিহলঙনিয়ে জাৰিছে আৰু সেইবিলাক লুটিয়াই চালেই তেওঁলোকৰ প্ৰতিশ্ৰুতি ভালকৈ ভংগৰ গম পাব। মহোদয়, মোৰ মনত দুখ এই যে: মুখ্য মন্ত্ৰীৰ বাজেটখন বিত্তনীতিৰ বিগহিত। আমি বজাৰলৈ যাওঁ টকা পইচালৈ নোচোৱাকৈ সিদিনা বজাৰত যি পাৰিলো খৰচ কৰিলো আহিও কিমান খৰচ কৰিলো চোৱা নাই। পিছদিনা বজাৰলৈ গৈ দেখো যে জেপত পইচা নাই। বৰ্ত্তমান বাজটৰ অৱস্থা তথৈবচ। যিখন বাজেটত উৎপাদন নাই, খৰচ কৰাৰ ব্যৱস্থা নাই, উন্নয়নৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই সেই বাজেটখন ৰাহি বাজেট হওক বা ঘাটি বাজেট হওক তাৰ কাৰণে আত্মতৃপ্তি প্ৰকাশ কৰাৰ কাৰণ নাই। চলিহা মুখ্যমন্ত্ৰী থাকোতে এবাৰ ৰাহি বাজেট কৰি বাহ বাঃ লৈছিল। এইবাৰ সিংহ মন্ত্ৰীয়ে এখন

ৰাহি বাজেট দেখুৱাই বাহ বাহ লৈছে যি বাজেটত উপাৰ্জন, উন্নয়ন আৰু উৎপাদনৰ কোনো পথ নাই। গতিকে এই বাজেটখন পৰ্য্যবেক্ষণ কৰাৰ কোনো কথা নাই। সৰুতে পঢ়িছিলো, বিন্দুৰ স্থিতি আছে পৰিমাণ নাই। আমাৰ সিংহ ডাঙৰীয়াৰ বাজেটতো কোনোমতে স্থিতি আছে পৰিমাণ নাই।

'চাহ বাগিছাৰ প্ৰাক্তন বনুৱা আৰু প্ৰাপ্তবয়স্ক বনুৱাসকলৰ মাজৰে পৰা নিৰক্ষৰতা দুৰীকৰণৰ বাবে চাহবাগিছাবোৰত শিক্ষা অভিযান চলোৱা কথা চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন।'

স্বাধীনতাৰ ২৭ বছৰৰ পিছত চাহবনুৱাসকলৰ উন্নয়নৰ কাৰণে মাত্ৰ বিবেচনা হৈছে। মোমাই মৰক ভুতো যাওক। (হাঁহি)

ইয়াত চৰকাৰী চাকৰিয়ালৰ দৰমহাৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ব্যৱস্থা নাই মই অৱশ্যে অযোধ্যা দাসৰ বক্তৃতাৰ ওপৰতেই কৈছো। ইয়াত যিখিনি ব্যৱস্থা আছে এনে কি উৎপাদনৰ সকলো বস্তুৰেই আনি মন্ত্ৰীসকলক দিয়ক বা এম, এল, এ সকলক দিয়ক সেইটো মোৰ কথা নহয়। মোৰ কথা হৈছে এটা মৰগীয়া বানচৰ কথা উঠিছে। এই কথা মই আগতেও কৈছো। অৱশ্যে মৰগীয়া বানচ দিয়াত মোৰ কোনো আপত্তি নাই। বস্তুৰ দাম বেছি হলেই মৰগীয়া বানচ দিয়ে কিন্তু এই মুখ্যমন্ত্ৰী শৰত সিংহই এবাৰ প্ৰকাশ কৰিছে যে, অন্যান্য ৰাজ্যতকৈ অসমৰ জনসাধাৰণে কম মুল্যতে সামগ্ৰী পাই আছে কিন্তু সেই একে শৰত সিংহই কেইদিনমান পিচতে বাজেট বক্তৃতাত প্ৰকাশ কৰিছে যে আন ঠাইতকৈ অসমত বস্তুৰ দাম বেছি। গতিকে এই মুখ্যমন্ত্ৰীৰ উক্তি অসমৰ জনসাধাৰণে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব। তাৰ পিছত যেনিবা এটা পৰিয়ালৰ এজন মানুহেহে চাকৰি কৰে আৰু অন্য এটা পৰিয়ালৰ গিৰীয়েকেও ৭০০ টকা পায় ঘৈনীয়েকেও ৭০০ টকা পায়, কিন্তু মৰগীয়া বানচৰ ক্ষেত্ৰত এজনে চাকৰি কৰা পৰিয়ালটোৱে হয়তো ২০ টকা পালে আৰু অন্য পৰিয়ালটোত ৪০ টকা গল, গতিকে তেনেক্ষেত্ৰত আৰ্থিক বিষয়ত এটা বৈশম্য নহলনে? মই কৈছো যে, এজন মানুহে হয়তো অকল চাকৰীৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰে আৰু অন্য এজনে চাকৰী কৰাৰ ওপৰিও চাহ বাগিচাৰো চেয়াৰ আছে, তেলতীয়া বাণিজ্য ব্যৱসায় আদিও আছে এনে বিলাক ক্ষেত্ৰত এই মৰগীয়া

বানচৰ বিবেচনা নীতিগত হব লাগে। অৰ্থাত মোৰ উদ্দেশ্য হৈছে এটা সমবিতৰণৰ ব্যৱস্থা হব লাগে ।

আজি বিত্তিয় ব্যৱস্থাৰ এটা নীতি গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিলে কেৱল চাকৰীয়ালৰ কাৰণেই মৰগীয়া বানচৰ কোনো অৰ্থ হব নোৱাৰে। আজি প্ৰতি জন লোকৰ বাবে তেওঁ চাকৰীয়ালেই হওক বা অন্যান্যই হওক এটা বিত্তিয় নীতি হব লাগিব। আজি মুদ্ৰাস্ফিতিৰ কথা আহিছে, কিয় আহিছে ? যেতিয়া পৰিকল্পনাৰ কাৰণে চাৰে বাৰ হেজাৰ কোটি টকাৰ নোট ছাপা কৰিলে তেতিয়াই মুদ্ৰাস্ফিতি আৰম্ভ হল অৰ্থাত যেতিয়া অতিৰিক্ত টকা কাগজৰ নোট ছপা হল তেতিয়াই মূল্য কমি গল। এতিয়া ৰোধ কৰিব নোৱাৰে আৰু কৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ আগতে সমূদায় ধন নাকচ কৰিব লাগিব অৰ্থাত নতুনকৈ আৰম্ভ কৰিব লাগিব। আজি সকলোৱেই ধনৰ সমান ভাগ পাব লাগিব। এইটো কৰিবলৈ চৰকাৰ ৰাজি হয় জানো, যদি নহয় তেনেহলে অনন্ত কাল এইটো থাকি যাব।

অধ্যক্ষ মহোদয় যদি সমাজবাদৰ কথা কয় তেনেহলে ধনৰ সমতাৰ কথা সম্পদৰ সমতাৰ কথা আহি পৰে। কিন্তু আমাৰ চৰকাৰ ৰাজি হব জানো। নিৰ্বাচনৰ কাৰণে সকলোৱে ধন বিচাৰে কিন্তু সকলোকে বা সকলোৱে ধন পাব নোৱাৰে। আজি হাজি মোস্তানৰ কথা সকলোৱে জানে। বম্বেৰ পৰা তুবাইলৈ যাবলৈ যেতিয়া তেওঁ পাচপৰ্ট বিচাৰি বিফল মনোৰথ হৈ বম্বেৰ বাটে বাটে ঘুৰি ফুৰিছিল তেতিয়া মহাৰাষ্ট্ৰৰ ৰাজ্যপালৰ এখন ব্যক্তিগত চিঠিৰ বলতহে তেওঁ পাচপৰ্ট পালে আৰু সেই দিনাৰ পৰা তেওঁৰ ভাগ্যৰবি উদয় হল। তুবাইৰ লগত কাৰবাৰ কৰি আজি হাজি মোস্তানৰ ৭ খন জাহাজ আছে ৩ কোটি টকীয়া হোটেল আছে যত খোৱা-বোৱাৰ উপৰিও খেলাধূলা নাদোৰা সাতোৰা সকলো আধুনিক ব্যৱস্থা আছে। সেই হাজি মোস্তানে

মিঃ স্পীকাৰ :— বাজেট আলোচনাৰ মাজত ৰাজ্যপাল এজনক অনা ভাল নহয়।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা ঃ— ভাল বাৰু নানো: সেই হাজি মোস্তানে মহাৰাষ্ট্ৰ কংগ্ৰেছক ১ কোটি আৰু উত্তৰ প্ৰদেশ নিৰ্বাচনত ৩ কোটি টকা দিছিল। এই কথা তেওঁ নিজে কৈছে। অথচ আমি বৰপেটা নিৰ্বাচনৰ বাবে যাবলৈ ৫ টকাৰ

টিকট এটা কিনিবলৈ সহায় নেপাও। আজি ধনৰ সম বিতৰণ নহলে বাহি বাজেটেই হওক বা ঘাটি বাজেটেই হওক তাৰ পৰা সাধাৰণ মানুহৰ কোনো লাভলাভ নাই। আজি ধনৰ নিয়ন্ত্ৰন কৰিব লগা হৈছে। উপাৰ্জনৰ সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা অৱশ্যে সহজ নহয় কিন্তু মই ভাবো খৰছৰ সীমা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবই লাগিব। তাকে কৰিব পাৰিলে অন্ততঃ চোৰাং ধন ৰোধ হব।

অধ্যক্ষ মহোদয় আজি আমাৰ দেশত আছে কি ? নাই নিৰাপত্তা অৰ্থাৎ থকা এদোখৰ ঘৰ। ভগবানৰ সৃষ্টিত মানুহ থাকিবলৈ অন্ততঃ এদোখৰ চালি লাগে আৰু সেই চালিখন সাজিবলৈকে লাগে এদোখৰ মাটি। মানুহজন হিন্দুৱেই হওক মুছমান হওক অনুসূচিত হওক জনজাতি হওক খৃষ্টান হওক সেইটোৰ বিচাৰ হব নোৱাৰে। মই সংবিধানৰ এই ২৭৫ দফাটো ফালি চিৰি পেলাম যেতিয়াই সুবিধা পাম। সংবিধানত কৈছে গান্ধীজয়ন্তীত কৈছে অনুসূচিত জাতিক মাটি দিব লাগে। মই চৰকাৰক সুধিব খোজো আনবিলাকক কিয় দিব নেলাগে বা পাব নেলাগে ? মানুহ উপাজলে যলৈ আহে মাৰলেও তাতে জাহ যায়। গতিকে থাকিবলৈ অন্ততঃ একঠা মাটি পাব লাগিব। অসমৰ চাহ বাগিছাত 8 লাখ ৯২ হেজাৰ বনুৱাই বাস কৰে। তাৰে 8 লাখ সাবালক বনুৱাৰ কৰবাত একঠা মাটি আছেনে ? কিন্তু পাকিস্তানৰ পৰা ভাগি অহা ভগনীয়া বোৰক মাটি-বাৰী টকা-পয়ছা সকলো দি দেৱতা পূজা কৰাদি কৰিছিল। কিয় সেই পক্ষপাতিত্বা কৰিব লাগে। থলৰ বনুৱা জন বোকাৰ আৰু ভগনীয়া জন কোলাৰ কেনেকৈ আৰু কিয় হল ? আজি 8 লাখ বনুৱাৰ পৃথিবীত ঠিয় হবলৈ এচিকটা মাটি নাই অথচ পাকিস্তানৰ ভগনীয়া হিন্দুৱেই হওক বা মুছলমান হওক ইয়াত বসতি কৰাওতে যি খৰছ হৈছিল তাৰ সুত ভৰিব লগা হয় ১১ কোটি টকা। এই খিলঞ্জীয়া চাহ বনুৱা কিছুমানৰ পৰিয়ালৰ ৩০০ বছৰ হল আৰু কিছুমানৰ কমেও ১০০ বছৰ হল তথাপি স্বাধীনতাৰ ২৭ বছৰৰ পিচতো তেওঁলোকৰ ঘৰ এটা নহল। এই বাজেটতো তেওঁলোকৰ বসতিৰ বাবে একো ব্যৱস্থা কৰা নাই।

ধান সংগ্ৰহৰ কথা কৈছে। মই এজন খেতিয়ক হিচাপে কও যে ৫ জন মানুহৰ এটা পৰিয়ালৰ বাবে ১০ বিঘা মাটিত খেতি কৰিবলৈ এহাল গৰু কিনোতে কমেও ডেৰ হেজাৰ টকা লাগে আৰু সেই গৰু হাল পুহিবলৈ বছৰি কমেও ৩০০ টকা লাগিব।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই নিজে হালোৱা মানুহ, দহ বিঘা মাটিত যদি খেতি কৰিব লাগে এই হিচাব মতে পাচ বছৰৰ খেতি কৰিব নোৱাৰিব। এই হিচাব মতে ছয়মোন ধানৰ দাম ১৮০০ টকা হয়। ভৰালত থোৱাৰ বাবদ এটকাকৈ ধৰিলেও ৩৬৫ টকা খৰচ হয়। সাৰ আদিৰ কাৰণে দহ টকাকৈ ধৰিলে এশ টকা হয়।

কৰনী যদি খৰৰ হয় তেনেহলে দুমোন বা আঢ়ৈমোন ধান খৰচ হয় মাহেকত। সত্তৰ টকা মোনে ধৰিলেও এশ পয়সত্তৰ টকা হয়। অনা আৰু ভৰালত সোমাই থোৱা খৰচ ধৰা নাই। ভৰালত খৰচ এটকাকৈ ধৰিলেও ৩৬৫ টকা হয়। আকৌ নাঙল-যুৱঁলী, ফাল-দলিমাৰীৰ কাৰণেও পঞ্চাশ টকা লাগে। Lump Sum আৰু এশ টকা ছমাহত লাগে। ঔষধ পাতিৰ কাৰণে ত্ৰিশ টকা ধৰিব লাগিব। এই হিচাবত মুঠ টকা হয়গৈ ২৯৭০ টকা। ধান বেচি পোৱা যায় ৬ঠশ টকা খৰচ হয় ২৯৭০ টকা। গতিকে একহাজাৰ এশ সত্তৰ টকা লোকচান হয়। এইটো হ'ল কংগ্ৰেছৰ কৃতিত্ব। অসমীয়া খেতিয়ক সকলৰ এইটো কৃতিত্ব। এই অনুৰূপে হিচাব কৰি কব পাৰি কিন্তু এনেকৈ হিচাব কৰি মুখ্য মন্ত্ৰী অথবা যোগান মন্ত্ৰীয়ে অসমত সংগ্ৰহ কৰা ধানৰ মূল্য মোনে সত্তৰ টকা নাই পৰা বুলি যদি কব পাৰে মই প্ৰত্যাহ্বান কৰিছোঁ। প্ৰতিমোন ধানত F.C.I. ৰ লাভ, কৰ্ম্মচাৰীৰ দা-দৰমহা, পুলিচ-মেজিষ্ট্ৰেটৰ গাড়ী আদি ডা-ডাঙৰীয়াৰ দৰমহাকে ধৰিলে প্ৰতিমোন সংগৃহীত ধানৰ দাম সত্তৰ টকাৰ কম পৰা নাই। কিন্তু খেতিয়কে সেইটো দাম পোৱা নাই। যি কষ্ট কৰি মূৰৰ ঘাম মাটিত পেলাই ধান উৎপাদন কৰিছে তেওঁলোকে সেই ধন পোৱা নাই।কিন্তু পাইছে কোনে ? অবিবেচনাৰ কাৰণে এনে অৱস্থা হৈছে। এইটোনো অঁকৰা চৰকাৰ নুবুলি আৰু কি বুলিব পাৰি ? হাল-গৰু অথবা সাৰকে যদি নাপায় উপযুক্ত বীজ যদি নাপায় খেতিৰ দবল বাৰু ভাল হব কেনেকৈ ? মই চৰকাৰ চলোৱা হলে ৰঙা বগা দেখুৱালোঁহেঁতেন।

হাল নেবাই ৰেচনৰ দোকানত হাজিৰ হলে, সভা-সমিতিয়ে বক্তৃতা দিলে এক কেজি দুই কেজি চাউল পোৱা যায় কিন্তু তাতো আকৌ সিংহ ডাঙৰীয়া আৰু শইকীয়া ডাঙৰীয়াই হেণ্ডকাপ লগাই Ready হৈ আছে।

আজিৰ লৰা নগৰমুখী হৈছে, চহৰমুখী হৈছে। চৰকাৰৰ এই দুস্কৃতিৰ কাৰণেই এই সকলো হৈছে। আমাক M.L.A. Canteen ত বাচমুটি চাউলৰ ভাত খুৱাইছে ঠিক কিন্তু তাৰ কাৰণে তিনি টকা, তিনি টকা পঞ্চাশ পইচা পাইছে পঞ্জাৱৰ খেতিয়কে। কিন্তু অসমৰ খেতিয়কে কি পাপ কৰিছে যে তেওঁলোক প্ৰাপ্য খিনিৰ পৰাও বঞ্চিত হব। মই কওঁ অসমত একৈশ লাখ কিয় পঞ্চাশ লাখতকৈও বেচি সংগ্ৰহ হৈছে। আজি অযোধ্যা দাস নাই অযোধ্যাই নকলেও ৰামে কৈ আছে। একৈশ লাখ কুইন্টল ধানৰ কাৰণে পুলিচ লগাব লগীয়া হয় নেকি ? অকল দৈয়াং বনাঞ্চলতে লাখ কুইন্টল ধান সংগ্ৰহ হব। শইকীয়া ডাঙৰীয়াৰ সমষ্টি নাজিৰাতো কিমান ধান সংগ্ৰহ হৈছে তাৰো হিচাব আছে। কিন্তু গোলাঘাটৰে দুৰ্ভাগ্য যি বিলাক পঞ্চায়তত কংগ্ৰেছী সভাপতি আছে তাতকৈ চোচিয়েলিষ্ট পাৰ্টিৰ সদস্য যি বিলাক গাওঁ পঞ্চায়তত আছে সেই বিলাকত ধান সংগ্ৰহ বেছি হৈছে। কমিউনিষ্ট পাৰ্টি বা কংগ্ৰেছ পাৰ্টিৰ সদস্যতকৈ চোচোয়িলিষ্ট পাৰ্টিৰ সদস্য সভাপতি হৈ থকা ঠাইতহে ধান বেছিকৈ সংগ্ৰহ হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, দৈয়াং Jubilee পাতিম বুলি স্থিৰ কৰিছোঁ ৫/৬/৭ এপ্ৰিল তাৰিখে, ভাবিছো চিঠিপত্ৰ দি এশ চৈধ্যজন বিধান সভাৰ সদস্যকে মাতিম অকল মেৰাপানীয়েই পঞ্চাশ হাজাৰ কুইণ্টল দিছে। যিমান বিলাক ধান আচলতে সমবায়ৰ নামত কিনা হৈছিল তাৰ গোটেই খিনি ধান চৰকাৰৰ ভৰাললৈ অহা নাই Agent ৰ ঘৰলৈও গৈছে। অসমত এনে বহুত হিচাব আছে ৰক্ষকেই ভক্ষক হৈ আছে। কিছুমানে আকৌ সংগ্ৰহৰ নামত নিজৰ জেপ আৰু পেৰাপটাৰীৰ ওজন বঢ়াইছে। ৰক্ষকেই ভক্ষক হৈছে। তাৰ ফলত এতিয়া ডিচেম্বৰ মাহতেই পঞ্চাশ টকা দৰ হৈছিল।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি সংগ্ৰহৰ নামত কিছুমানক নিজৰ ভৰালত ধান ভৰাবলৈ সুবিধা দিয়া হৈছে। দোকানত সস্তা দৰত চাউল দিয়াৰ কথা কৈছে কিন্তু পাইছে কিমানে সেইটো চাব লাগিব। সংগ্ৰহ কৰা সকলেও দুই মোন বা চাৰি মোন চৰকাৰক দিলেও বাকীখিনি নিজৰ কাৰণে ৰাখিছে। একৈশ লাখ কুইণ্টল নহয় বাঠি লাখ কুইণ্টল ধান সংগ্ৰহ হৈ গৈছে বুলি মই কব পাৰোঁ। কিন্তু চৰকাৰৰ হাতলৈ হলে অহা নাই।

এই ব্যৱস্থাৰে এইটো ৰোধ কৰিব নোৱাৰে। "অপৰিক ধৰিলেহে অপৰাৰ দেও উঠে" আৰু সেইটোৱেই হৈছে। এই খেতিয়ক সকলৰ ওপৰত মাৰ ধৰ কৰাটোও। সেই কাৰণেই খেতিয়ক সকলৰ ওপৰত মাৰধৰ, জুলুম কৰিছে। তেওঁলোকৰ বাবে এটা অসুস্থ পৰিবেশ সৃষ্টি নকৰি সুস্থ পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰাতো চৰকাৰৰ দায়িত্ব নাই নেকি? কিন্তু আজিৰ চৰকাৰে কৰিছে কি? আমাৰ আজিৰ কথা হৈছে:— পুঠিখলিহা পাহত লাগি ৰ'ল

ৰৌ বৰালি সৰকি গ'ল।

এই যে একৈশ লাখ কুইন্টল সংগ্ৰহ হৈছে এইখিনিও পাহত লাগি ৰোৱাহে ইয়াতকৈ বহুত বেছি সংগ্ৰহ হৈছিল। কিন্তু যোগান মন্ত্ৰীয়ে কয় দুৰ্নীতি হোৱা দেখা নাই। দেখে কেনেকৈ? ইয়াৰ কাৰণে দিব্য চকু লাগিব। দিব্য চকু যুবি নাথাকিলে কেনেকৈ দেখিব।

আজি নগা সীমান্তৰ কথা, যি নগা সীমান্তৰ কথা মই ইমান বছৰে কৈ আহিছোঁ সেই নগা সীমান্তৰ কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ কৰা নাই। কিন্তু লুৰ লুথা কোঃ চোচাইটিৰ সেই অঞ্চলখিনি ১৯৬৪ চনতে নগাই দখল কৰিছে আৰু দৈয়াং ৰিজাৰ্ভত বহিছে। আমাৰ চৰকাৰ আছে, পুলিচ আছে, মিলিটাৰী আছে কেৱল আমাৰ অসমীয়া খিলঞ্জীয়া খেতিয়কক উচ্ছেদ কৰিবলৈহে। নগা সকলক ইমান দিনে বেদখল কৰি থকা স্বত্বেও উচ্ছেদ কৰিব পৰা নাই।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি এটা কথা নকলে এই বাজেট বক্তৃতা সম্পূৰ্ণ নহব। হৈ যোৱা বৰপেটা নিৰ্ব্বাচন কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে চলালেও অসম চৰকাৰ আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে এই উপনিৰ্ব্বাচনত কি কি কৰিছে তাৰ দুই এটা নমুনা আপোনাক দিব খুজিছোঁ। আমি অভিযোগ কৰিছোঁ যে চৰ অঞ্চলত অৰ্থাৎ যিবিলাক চৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ চৰ সেই বিলাক বহু বছৰ ধৰি বানৰ ফলত নাইকীয়া হৈ গৈছে। কিন্তু ১৯৭১ চনতে যিটো ভোটৰ তালিকা প্ৰস্তুত কৰিছিল সেই মতেই তালিকা থাকি গ'ল। ১৯৭১ চনৰ পিচত কিমানটা বানপানী হৈ গ'ল তৎসত্বেও ভোটৰ তালিকা একেই থাকিল অথচ সেই চৰ বিলাকৰ কোনো অস্তিত্বও নাই। বালুচৰ, নিৰালা, চাপ্ৰ

পাৰচৰ ইত্যাদি কেইটাৰ অস্তিত্ব ক'ত আছে বাৰু? ১৯৭১ চনত ভোটৰ কেন্দ্ৰবো বহুত মানুহ উঠি গৈ নোহোৱা হ'ল। কিন্তু ভোট দিয়াৰ সময়ত আটাইবিলাক চৰৰে ভোট হৈ গ'ল।

(ভইচ: আপুনি চৰবিলাক আৰু সেই অঞ্চল বিলাক দেখিছে নেকি?)

গৈছোঁ কেতিয়াবা কোনো কোনো ঠাইলৈ। গৈছোঁ বুলি দাবীও নকৰোঁ। কিন্তু জানোঁ। কিন্তু এইটো ঠিক যে যোৱা কেইজনে দেখিছে নিশ্চয়। ৰামদিয়া কেন্দ্ৰত অৰ্থাৎ ৰামদিয়া স্কুলৰ ভোট কেন্দ্ৰত বেলট পেপাৰ Presiding Officer এ বিলাই দিছে। বাহিৰত ছাপ মাৰি জমা দিয়াৰ কথা কেবাটাও কেন্দ্ৰত হৈছে।

(ভইচ: Agent নাছিল নেকি?)

আছিল কিন্তু থাকিলে কি হব? বলীৰ হাতত বলীৰ আগত কি কৰিব পাৰে? বৰটোকোলাই শগুনক ধৰাদি ধৰিছে বুলিব লাগিব। অকল সেয়ে নহয় বৰপেটাৰ S.D.O. জনক ৰাতিৰ ভিতৰতে প্ৰমোচন দিয়া হ'ল telegram কৰি। দিব লাগিছিল D C. ৰ হাতত কিন্তু Settlment Officer জন E.A C. হৈ আচলতে, S.D.O. incharge আছিল আৰু তেওঁকেই ৰাতা ৰাতি Telegram যোগে S.D.O. লৈ প্ৰমোচন দি Election ৰ দায়িত্ব দিয়া হৈছিল। সেয়ে তাতেই দুৰ্নীতি আৰম্ভ হ'ল। বাজেট বক্তৃতাৰ সুবিধাতে এই কথাখিনি কৈছোঁ আগতেও কৈছোঁ অৱশ্যে। নিৰ্ব্বাচন যদি পৰিস্কাৰ নহয়, বিধান সভা বা লোক সভাৰ বিধায়ক সকল যদি পৰিস্কাৰ নহয়, তেখেতসকলৰ বিধায়ক হোৱা পদ্ধতি যদি পৰিস্কাৰ নহয় তেন্তে সেই বিধায়ক সকলৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ তেজ মজ্জা আৰু বিবেকেৰে তৈয়াৰী হোৱা আইন কেনেকৈ পৰিস্কাৰ হব সেই কথা আপোনালোকে ভাবি চাওক। অধ্যক্ষ মহোদয়, আন এটা হিচাব দিব খুজিছোঁ।

অধ্যক্ষ :— আপুনি সাতাইশ মিনিট কলে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো বাজেট অধিবেশন। দীঘলীয়া আৰু কৰঙলীয়াও বহুত আছে। কথা হ'ল সৰু-সুৰা Ricemill বিলাক কৰিছে হয় কিন্তু লাভ হব নোৱাৰে। লাভ হয় ডাঙৰ ডাঙৰ মিল বিলাকৰ

মালিকৰহে। ডাঙৰ Type মিলত এক কুইণ্টল ধানত ৬৫/৬৬ কেজি চাউল ওলায়। কিন্তু সৰু Type ত সিমানখিনি নোলায়।

(ভইচ: মিলৰ Representative কৰিব নেকি ?)

Representative কৰা নাই। দেশৰ ভালৰ কাৰণে দেশতে হোৱা লোকচানৰ হিচাব দাঙি ধৰিছো মাত্ৰ। হলাৰ মেচিনত এক কুইণ্টল ধানত ৬০ কেজি চাউল হয় আৰু এই ৬০ Kg. হোৱা মিল এঘাৰশ আছে। এক কুইণ্ট্ৰলত ৫ কেজিকৈ লোকচান হলেও প্ৰতিটো মেচিনত বিশ কুইণ্টল ধান বনা হলেও এশ কেজি নষ্ট হয় আৰু প্ৰতি সপ্তাহত ইমানকৈ লোকচান হলে ৫২ সপ্তাহত এক লাখ চাৰি হাজাৰ কুইণ্টল লোকচান হয় এই এঘাৰশ মিলত। ৫ Kg. ১০ Kg. ৰ কথা নহয়, হাজাৰ এক-দুই একৰ কথা নহয় এক লাখ চল্লিশ হাজাৰ কুইণ্টল ধান এনেই নষ্ট হৈছে ধান কুটুৱাৰ দোষত। ই কোনো সৰু-সুৰা লোকচান নহয়। এই লোকচান বন্ধ কৰিব লাগিব। ডাঙৰ ডাঙৰ মিল কৰক আৰু বহুতৰে ওচৰত অংশ বিক্ৰী কৰক তেতিয়া হলেও এই অপচয় বন্ধ হব। এইটোৱেই যদি কৰিব তেন্তে এই চৰকাৰৰ দৰকাৰ কি ? ল'ৰাবিলাকে এনেয়েনো কয়নে কংগ্ৰেছ চৰকাৰ নাই দৰকাৰ, এইটো ল'ৰা ছোৱালীবিলাকে Slogan কাৰ লৈছে। 'কংগ্ৰেছ চৰকাৰ কিহৰ দৰকাৰ ?' কংগ্ৰেছ চৰকাৰ নাই দৰকাৰ। এইবোৰ অলপ কথা নহয়। নিশ্চয় কিবা এটা আছে।

এই শ্লোগান অলপ শ্লোগান নহয়। এই বাজেট খনত এটা বস্তু নাই, সেইটো হল নিবনুৱাৰ কথা। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীদাসে কৈছে এল, পি স্কুলৰ শিক্ষক দিছে। আৰু বহুত দিছে, অট-ৰিক্সা দিছে, কুকুৰা পোহিবলৈ দিছে। খানাপাৰাত শিক্ষা লোৱা গ্ৰেজুৱেট কেইজন আছে হিচাব কৰিবলগীয়া কথা। কুকুৰা গাই পোহিবলৈ খানাপাৰাত শিক্ষা লবলৈ বি, এচ, চি, এম, এচ, চি গৈছিল কেইজন ৰাখিব পাৰিছে ? কি মনোবৃত্তিৰ সৃষ্টি কৰিলে ? মুখত টিং লৈ ঘিউৰ বেপাৰ কৰিবলৈ যাওতে সৰি পৰা নিচিনা সাধুটোৰ দৰে হোৱা নাইনে ? সেই গল্প কাৰ্যত পৰিণত হৈছে। নিবনুৱাৰ কথাটো এই বাজেটত অহা নাই। নিবনুৱাৰ

সমস্যাৰ কথা যেন আমাৰ চৰকাৰে নিচেকৈ নাভাবে। অৱশ্যে পিতৃ হোটেলত ভাত খাবলৈ দিছে। গতিকে চৰকাৰে নভবাটো স্বাভাৱিক। তেওঁলোক পাৰ্গত বুদ্ধিৰ ৰাজনীতিজ্ঞ যে নহয় এই কথা বুজি পাও। মোৰ এই কথাৰ জবাব দিছিল। তেখেত তেখেতৰ ভাগত পাৰ্গত। এৰী পলুৰ লেতাই নিজে সূতা পকাই পকাই থাকোতে মাজত সোমাই পৰে, ওলাব নোৱাৰে, ইয়াক লেতাকোন্দা বোলে। এই চৰকাৰো লেতা কোন্দাৰ দৰে ওলাব নোৱাৰে বাট নাই, নিজৰ সূতাৰে নিজে বান্ধ খাই আছে। বিকাশ প্ৰগতি একো নাই। খালি আছে এটা নাম কয় অশোকৰ, নাম কয় ধুনীয়া ধুনীয়া। অশোকে কলিঙ্গৰ যুদ্ধত শত্ৰু নিধন কৰিছিল, নিজৰ মানুহে নিধন কৰিছিল। শত্ৰুৰ তেজেৰে নৈ বৈছিল। সেই অশোকে অন্তত যুদ্ধ পৰিহাৰ কৰিলে, অস্ত্ৰ সম্বৰণ কৰিলে। ধৰ্ম্মত মতি হল। কিন্তু আমাৰ চৰকাৰে কি কৰিছে? সেই অশোকৰ চকু লৈছে কিন্তু সেই অশোকৰ জ্ঞান আহৰণ কৰিব পৰা নাই। এখেতসকলে পুলিচ বঢ়াইছে, মিলিটাৰী বঢাইছে দেশ ৰক্ষা কৰিব। যি অশোকে যুদ্ধ নকৰিলে, পিচত সেই অশোকৰ ৰাজ্যক কোনোবাই আক্ৰমণ কৰিছিলনে? যি দিনা যুদ্ধৰ প্ৰবৃত্তি আছিল সেই দিনা যুদ্ধ হৈছিল। যুদ্ধ পৰিহাৰ কৰাৰ পিচত জনসাধাৰণক সুখে সন্তোগে খোৱাই ৰাখিব পাৰিছিল। শত্ৰুৰ আলিঙ্গন কামনা নকৰাকৈ বহিৰ শক্তিৰ প্ৰভাৱ নপৰাকৈ ৰাজ্য ৰাখিব পাৰিছিল। বহিৰ শত্ৰুৰ আক্ৰমণ নোহোৱাকৈ অশোকৰ শাসন পাৰ কৰি দিছে আজি মোৰ ৰাজনীতিজ্ঞ মনিষী ডঃ ৰামমোহন লোহিয়াৱৈলে মনত পৰিছে। তেখেতে কৈছিল যিখন দেশত নিজৰ বৰ্ডাৰ চিকিউৰিটি ফোৰ্চে, নিজৰ মিলিটাৰীয়ে নিজৰ মানুহ গুলিয়াব, সেই মানুহে শত্ৰুৰ আক্ৰমণক বাধা দিব নোৱাৰিব। সেই কথা প্ৰমাণিত হৈছিল চীনা আক্ৰমণত। নিজৰ সৈন্যক যেতিয়া নিজৰ শাসকৰ নিজ শাসনৰ নিজৰ মানুহৰ ওপৰত গুলী চলাবলৈ লাগিব, শান্তিৰ নামত যেতিয়া নিজ পুলিচে নিজৰ মানুহক নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ ওপৰত গুলীয়াব, পুলিচে মৰিয়াবলৈ লাগিব, সেই পুলিচে শান্তি ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে। সেই চিপাহীয়ে সীমান্ত ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে, দেশ ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে। 'জয় জোৱান জয় কিষান' এই ধ্বনি মিছা। চীনৰ লগত বেয়া, ৰাচিয়াৰ লগত ভাল, আমেৰিকাৰ

লগত বেয়া ই একো মিছা কথা। যেতিয়া নিজ শক্তি সামৰ্থ আছে, নিজৰ মানুহে খোৱা পায়, সুখে সম্ভোগে থাকিবলৈ পায় তেতিয়া বহিৰ শত্ৰু, বাহিৰতে ডোখৰ ডোখৰ হৈ যাব।

শ্ৰীগোলোক চন্দ্ৰ পাটগিৰী :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী তথা মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে ১৯৭৫-৭৬ চনৰ কাৰণে যি ৰাহি বাজেট উত্থাপন কৰিছে তাক মই অভিনন্দন জনাইছো আৰু ধন্যবাদ জনাইছো। এই বাজেট উত্থাপনৰ পিচত খবৰ পালো যে আমাৰ খাৰুৱা তেল বাৰাউনীৰ পৰা আহিছে তাৰ বিক্ৰি কৰ বহু কোটি টকা পাম।

(ভইচেচ ঃ— মুখত ফুল চন্দন পৰক)

এই টকা ১৯৬৪/৬৫ চনৰ পৰা পাব লাগে। আমাৰ দেশখনৰ অবস্থা প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ কাৰণে শোচনীয় হৈছে এই কথা আমি নিজে উপলব্ধি কৰিছো। সেই চিত্ৰ খন আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয় দাঙি ধৰিছে। আমাৰ সময়ে সময়ে হৈ থকা আন্দোলনৰ কাৰণে চি, আৰ, পি, আনিব লগাত পৰিছে. তাৰ কাৰণে চৰকাৰে খৰচ বহন কৰিব লগা হৈছে।

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেবী বৰকটকী :— মাননীয় সদস্য গৰাকীৰ জ্ঞাতাৰ্থে কব বিচাৰিছো চি, আৰ, পিৰ খৰচ অসম চৰকাৰে বহন নকৰে, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বহন কৰে। চি, আৰ, পিয়ে আমাৰ ল'ৰা মাৰিব।

শ্ৰীগোলোক চন্দ্ৰ পাটগিৰি :— আমাৰ ফালৰ পৰা খাদ্যও দিব লাগে! সেই চি, আৰ, পি, সকলক। ১৯৭২ চনৰ নিৰ্ব্বাচনৰ ইস্তাহাৰত আমি যি কাম কৰিবলৈ সংকল্প লৈছিলো সেই ক্ষেত্ৰত কিছু আগবাঢ়ছো। আমি গৰীৱ হটাও যি সংকল্প লৈছিলো সেই ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ছো। কিন্তু এই বিলাক কাম কৰিবলৈ যাওতে আমি কিছু বাধা পাইছো। যি পাবলৈ বিচাৰিছে সি তাৰ কাৰণে বাধা পাইছে, প্ৰতি জনক যি খিনি লাগে তাত লবলৈ বাধা পাইছে সেই খিনি দিব খুজিছো সেই খিনিত বাধা দিছে। আমাৰ মাজত থকা আৰু নথকা জনৰ সংঘাট আহিছে। যোৱা বছৰ দুৰ্ভাগ্যক্ৰমে একেৰাহে ৫ টা বান আহি আমাৰ আৰ্থিক অবস্থাত ব্যাঘাত জন্মাইছে। আমি যিযান খিনি কামত আগবাঢ়িব লাগিছিল সিমান খিনি আগবাঢ়িব পৰা নাই।

আমি ক্ষতিগ্ৰস্থ লোক সকলক ঠিক মতে সহায় কৰিব পৰা নাই । তথাপিতো আমাৰ চৰকাৰে হিচাব দিছে যে চাৰি হাজাৰ বিঘাত পশীলভুক্ত লোক মাটিৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব বুলি হিচাব দিছে । টকা পইচাৰ কাৰণে ঠিক মতে কাম বিলাক কৰিব পৰা নাই ! আমি লোক সকল পুনৰ বসতিৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব পৰা নাই । তাৰ কাৰণে ভি, জি, আৰ, পিজি, আৰ আৰু ফৰেষ্ট বিলাকত আক্ৰমণ হৈছে ।

আমি তাকো কব নোৱাৰো যে আপোনালোক তাৰ পৰা উঠি যাওক আনহাতে চৰকাৰো বাধ্য হৈছে তেওঁলোকক উঠাই দিবলৈ কাৰণ আমাক ফৰেষ্ট ৰিৰ্জাভ লাগে । এইখিনিতে মই চৰকাৰক সকিয়াই দিব খোজোঁযে যিমান পৰা যায় দ্ৰুত আচঁনি কৰিব লাগে আৰু সেই মানুহ-খিনিক আশ্ৰয় দিব লাগে নহলে তেওঁলোক অৰ্থনৈতিক দুৰবস্থাৰ সন্মু-খীন হৈছে আৰু সেই কাৰণেই সেই সকলক উচ্ছেদ কৰিব পৰা হোৱা নাই । মই নিজে এটা বান বিধস্থ অঞ্চলৰ মানুহ তাৰ বহুত মানুহে এই-বাৰ ফৰেষ্ট এলেকাত সোমাইছে এই সম্পৰ্কে মই ফৰেষ্ট মন্ত্ৰীক কৈছো আৰু তেখেতেও উচ্ছেদ কৰিব লাগিব বুলিহে কৈছে । তাৰ আগতে আমাৰ অফি-চাৰ বিলাকে সেই মানুহবিলাক যাতে তাত সোমাই নাযায় আৰু খেতি-বাতি নকৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে । কিন্তু এইটোও ঠিক যে সেই মানুহ বিলাক আজি বস্তু হাৰা হৈছে, গাওঁ নোহোৱা হৈছে, তেওঁলোকৰ ঠিক ভাবে, সময়োচিত ভাবে আৰু শৃংখলাৰে পুণৰ বসতিৰ দৰকাৰ বুলি মই অনুভৱ কৰো । আজি আমাৰ শতকৰা ৭৫জন মানুহ গৰীব বুলি আমি কৈছো । এই মানুহখিনিৰ উন্নতিৰ বাবে অকল চৰকাৰেই আচঁন কৰিলে নহয় আমাৰ সমাজখনো এই ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি তেওঁলোকৰ অন্নবস্ত্ৰ আৰু বাসস্থানৰ কাৰণে চিন্তা কৰিব লাগিব । চৰকাৰে পৰিকল্পনা কৰিছে, আচঁনি লৈছে আমি মাননীয় সদস্য সকল আৰু আমাৰ সমাজখনৰো এই ক্ষেত্ৰত দায়িত্ব আছে । আজি অকল কোকৰাজাৰ চাব ডিভিজনেই নহয়, অসমৰ এটা দীৰ্ঘ অংশ লক্ষীমপুৰৰ পৰা কোকৰাজাৰলৈ যোৱা অক্টোবৰৰ পৰা মানুহবিলাকে এটা অনিশ্চিত অৱস্থাত বসবাস কৰি আছে । আজি আমাৰ বড়ো ভাই সকলে ৰোমান আখৰৰ কাৰণে আন্দোলন কৰি আছিছে । মই নকওঁ যে ৰোমান আখৰ তেওঁ লোকক লাগে বা নালাগে । কিন্তু এইটো

কথা ঠিক যে তাৰ দ্বাৰাই কি জনজাতীয় বা অজনজাতীয় লোকৰ জীৱনৰ নিৰাপত্তা নোহোৱা নিচিনা অৱস্থা হৈছে। যোৱা ১৪ ডিচেম্বৰ তাৰিখে ভুবনেশ্বৰ নাৰ্জাৰীৰ আট টায়ীৰ হাতত মৃত্যু হৈছিল, এই ক্ষেত্ৰত এইটো কথাকেই কব পাৰি যে ৰোমান লিপিৰ সংক্ৰান্তত হোৱা আন্দোলনৰ বাবেই শ্ৰীনাৰ্জাৰীৰ আটটায়ীৰ হাতত মৃত্যু হব লগা হৈছিল। অলপতে কোকৰাজাৰ কলেজ হোষ্টেলত বিনেন্দ্ৰ নাথ বসুমতাৰীক যথেষ্ঠ মাৰধৰ কৰি অচেতন কৰি পেলাইছিল। এনেদৰেই আজি মানুহৰ নিৰাপত্তা নোহোৱা হৈছে। শ্ৰীভূবনেশ্বৰ নাৰ্জাৰীৰ আটটায়ীৰ হাতত মৃত্যু হল কিন্তু আচল দোষীসকলক আজিও ধৰিব পৰা নাই। যিদিনা কোকৰাজাৰ কলেজত মাৰ ধৰ হৈছিল সেই দিনা সমাজ কল্যাণ দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী মহোদয় আছিল আৰু তেখেতে সেই কথা জানে, আজি তেখেতে এই সময়ত অনুপস্থিত আছে। যিকি নহওক, এইদৰেই মানুহৰ মনত সন্ত্ৰাসৰ সৃষ্টি হৈছে আৰু মানুহৰ নিৰাপত্তা নোহোৱা হৈছে। মই এই খিনিতে কব খুজিছো যে ৰোমাণ আখৰৰ দাবী তেওঁলোকে তুলিছে, চৰকাৰ আছে তেওঁলোকৰ সমাজ আছে, তেওঁলোকক লাগে নালাগে আৰু চৰকাৰে দিয়ে নিদিয়ে সেই সম্প্ৰৰ্কে আমাৰ কব লগীয়া একো নাই। কিন্তু এইটো কথা সত্য যে আজি ইমান দিনে আমি একেলগে পুৰুষানুক্ৰমে বসবাস কৰি আছো। আমাৰ মাজত আজি অশান্তি আৰু বিভেদ সৃষ্টি হৈছে। যি সময়ত এই আন্দোলন হৈছিল সেই সময়টো আছিল শালি খেতি চপোৱা সময়।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানে কোকৰাজাৰ মহকুমাত সংগ্ৰহৰ যি লক্ষ ৰাখি দিয়া হৈছিল সেই লক্ষত উপনিত হৈছে। ৫০ হেজাৰ কুইন্টল এতিয়া সংগ্ৰহ হৈছে আৰু হয়তো ১০ হেজাৰ কুইন্টলত এতিয়া আগবাঢ়ি গৈছে। কিন্তু যি ঠাইত ইমান খিনি শস্য সংগ্ৰহ হৈছে সেই খিনি ঠাইৰেই মানুহৰ সেই সময়ত কি বৰো বোলক, কি ৰাজবংশী বোলক, কি নেপালী বোলক, চাওতালীবোলক কাৰো মাজৰ শান্তি নোহোৱা হৈছিল। সেই কাৰণেই আজি মই কব খুজিছো যি সকল নেতাই আন্দোলন কৰিছিল সেই সকল নেতাই চৰকাৰৰ লগত আলোচনা কৰি সমাজৰ মাজত এটা শান্তিৰ পৰিবেশ সৃষ্টি কৰিব পাৰে তাক বিবেচনা কৰি চাব লাগে। নহলে অকল কোকৰাজাৰতেই নহয়, গোটেই অসমত আজি শান্তি নাইকীয়া হৈ

পৰিছে বিশেষকৈ আমাৰ আদিবাসী সকল যাৰ বুদ্ধি নাই বেহা বেপাৰ বাণিজ্য সম্পৰ্কীয় জ্ঞান নাই সেই সকলৰ বেছি ক্ষতি হব। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাওঁ যাতে এই অশান্তিৰ মিমাংসা কৰি ভূলৰ গুৰুৰণীৰে এটা শান্তিৰ অৱস্থা সৃষ্টি কৰিবলৈ চেষ্টা চলাব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াৰ পিচত মই চৰকাৰক কব বিচাৰিছো যে, আমি কি ভাবে অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িব পৰা যায় তাৰ কাৰণে চিন্তা কৰিব লাগে। আজি অসমৰ পৰিবৰ্ত্তন কৰিবলৈ হলে ক্ৰপিং পেটাৰ্ন বদাল কৰিব লাগিব। আজি কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত বহুতো আচান লোৱা হৈছে। কিন্তু কোনোটোতে কাৰ্য্যকৰী হব পৰা নাই। আমাৰ সমষ্টিতে কেইবাটাও লিফ্ট ইৰেগেচন লোৱা হৈছে। নদীৰ কিনাৰেদি নেচনেল হাইওৱে গৈছে। নেচনেল হাইওৱে নলী পাৰ কৰিব নিদিয়াৰ কাৰণে স্কীমটো কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। অথচ ১৯৭১ চনতে আৰম্ভ হোৱা আচনি আজিলৈকে শেষ হোৱা নাই। আজি নানা ধৰণৰ আচনি কৰি বানপানীৰ প্ৰতিৰোধৰ বাবে চেষ্টা কৰিছে কিন্তু সময়মতে কাম কৰিব নোৱাৰা কাৰণে সেই কাম সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই। বৰঞ্চ নানা ধৰণৰ যন্ত্ৰপাতি চোৰ হৈছে। পকা লাগা নদীৰ স্কীমটো পৰিবৰ্ত্তে ভুলকা দৰা নদীত কাম আৰম্ভ কৰি বৰ্ত্তমানে তাৰ বাৰ্জ খন এনেয়ে বালিত পোত গৈ আছে। অথচ কমাণ্ড এৰিয়াত কাম নকৰি অযথা ভূল কৰি ভুলকাদৰা নদীত কামটো আৰম্ভ কৰিছিল। যাৰ কাৰণে বহুত টকা অযথা ক্ষতি হল বাইজৰো উপকাৰ নহল।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াৰ বাহিৰেও আজি চৰকাৰে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যিবিলাক লন দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে সেইবিলাক উপযুক্ত ভাবে দিয়া হোৱা নাই। কাৰণ এনে কিছুমান মানুহক লন দিয়া হৈছে যি সদ ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা নাই। নিবনুৱা সমস্যা চৰকাৰে আজি সমাধান কৰিব পৰা নাই। এইটো কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব লাগে। কিন্তু আজি দেখা গৈছে যে, আত্ম নিয়োগৰ কাৰণে মানুহ আগবাঢ়ি অহা দেখা নাপাও। আমাৰ কোকৰাজাৰ মহকুমাতে এই ক্ষেত্ৰত কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। গতিকে এই নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ চৰকাৰে যি পাৰে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। ইয়াকে কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

শ্ৰীকবিৰ ৰায় প্ৰধানী ঃ—

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ পবিত্ৰ সদনত যিখন বাজেট দাখিল কৰা হৈছে সেই বাজেটখনৰ দ্বাৰা যি ছবি দাঙি ধৰা হৈছে, সেইটো কাগজে-কলমে দেখাত বেয়া হোৱা নাই। এনে হিচাবে নম্বৰ পাব কিন্তু এইটো এনালিচিচ কৰিলে নম্বৰ নাপায়। শুনিবলৈ আৰু দেখাত বৰ সুন্দৰ হৈছে কিন্তু প্ৰেক্টিকেল হিচাবত বাজেট ঠিক হোৱা নাই। এই বাজেটত কৃষি ইৰিগেচন আদি কথা উল্লেখ কৰা হৈছে। এইটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। আজি বানপানীৰ ফলত যি খেতি নষ্ট হৈছে সেইবিলাক পুৰণ কৰিব পৰা নাই। আমাৰ চৰকাৰে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যে পিচ পৰি আছে আৰু একো উন্নতি কৰিব পৰা নাই তাৰ জ্বলন্ত প্ৰমাণ দিছে আমাৰ কৃষি বিভাগৰ মন্ত্ৰী সলনি কৰা কথাই। গতিকে আজি উপযুক্ত সময় আহি পৰিছে আৰু এই সময়তে আমি আমাৰ পুৰণিকলীয়া কৃষিপদ্ধতি বদলি কৰিবৰ হল। আগতে আমি যিবোৰ অভাৱ অনুভৱ কৰি আহিছো, সেই অভাৱ দূৰ কৰিব নোৱাৰাতো অতি দুখৰ কথা। আজি খেতিয়কৰ বীজ সাৰ আদি দিয়া হৈছে, কিন্তু সেইবিলাক ঠিকমতে বিতৰণ কৰা হৈছেনে ?

ইতিপূৰ্বে কিছুবছৰৰ আগতে চিদ কৰপৰেচনৰ মাধ্যমেৰে বিজ সংগ্ৰহ কৰিবলৈ দিয়া হৈছিল তেতিয়াও দেখা গৈছিল যে নিজৰ ঘৰত ৰখা বিজতকৈ এই বিলাক বিজ বেয়াহে আছিল। এতিয়া এই বিজ বিলাক কিছুমান ব্যৱসায়ী মানুহে বজাৰৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰি চৰকাৰক ফাকি দি অধিক দামত বিক্ৰী কৰি লাভ লয় আৰু সেই বিজ কিনি নি খেতিয়ক সকলে খেতি কৰি ঠগ খায়। আমাৰ চৰকাৰৰ বিজ সংগ্ৰহ নকৰাৰ যিটো অভ্যাস এই অভ্যাসৰ কাৰণেই আমাৰ খেতিয়কসকল বেচি অভাৱত পৰিবলগীয়া হৈছে। এতিয়া আহু ধানৰ সময় আহিছে। আৰু চৰকাৰে কিছুমান ঠাইত কমপেক্ট এৰিয়া কৰি বান্ধি দিছে। এতিয়া যে আহুধানৰ বিজ দিব লাগে সেই কথা চৰকাৰে চিন্তা কৰা নাই। মই সিদিনা কৃষি মন্ত্ৰী মহোদয়ক সুধিছিলো হে আহুৰ সচ দিয়াৰ কি ব্যৱস্থা

কৰিছে। তেতিয়া তেখেতে কলে যে এতিয়া ধান সংগ্ৰহ চলি আছে গতিকে বিজ দিয়াৰ কথাটো মই কব নোৱাৰো। গতিকে আমাৰ খেতিয়ক সকলে খেতি কৰিবলৈ এনেয়েই কৰো পৰা একো সুবিধা নাপায় তেনেস্থলত বিজখিনিও যদি নাপায় তেনেহলে খেতিয়কে খেতি কৰিব কেনেকৈ ? আৰু ধানৰ খেতি উন্নতি ধৰণেৰে কৰিবলৈ হলে বেলেগ ধৰণেৰে কৰিব লাগিব। তাৰ কাৰণে পানী লাগিব। বাজেট ৰক্তৃতাত কোৱা হৈছে যে এতিয়ালৈকে ৫০ হাজাৰ হেক্টৰ মাটিত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। কিন্তু এইবিলাক কত কৰিছে ? আমি কতো চকুৰে দেখা নাই। আৰু যিখিনি কৰিছে সেইখিনি এক লাখ ভাগৰ এক ভাগো হোৱা নাই। নেচনেল হাইওৱে দি আহোতে আমি দেখিছো আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীপাটগিৰি ডাঙৰীয়াৰ সমষ্টিত কেবল ড্ৰেইন কৰি আছে। এই ড্ৰেইন কৰি কিছুমান ঠিকাদাৰে পইচা খোৱাৰ বাহিৰে ৰাইজৰ একো লাভত অৰা নাই। বৰঞ্চ খেতিয়কসকলৰ লোকচানহে হৈছে। আমাৰ খেতিয়ক সকলৰ মাটি এনেয়েই কম, তাতে ড্ৰেইন কৰি এই কম মাটি থকা খেতিয়ক সকলৰ বহুত খেতিৰ মাটি নষ্ট কৰা হৈছে। গতিকে মই পৰামৰ্শ দিব বিচাৰিছো যে এই ড্ৰেইন কৰি মাটিৰ ওপৰেদি পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা নকৰি পাইপ দি মাটিৰ তলেৰে পানী নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মাটিৰ তলেদি পাইপ দি পানী নিয়াত দুটা সুবিধা আছে। এটা হৈছে খেতিয়কৰ খেতিৰ মাটি নষ্ট নহয় আৰু মাটিৰ ওপৰেদি পানী নিলে মাটিয়ে বহুত খিনি পানী শুহি লয় সেই কাৰণে শতকৰা ১০০ ভাগ পানী গৈ নিৰ্দিষ্ট স্থান নাপায়গৈ। কিন্তু পাইপ দি পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিলে শতকৰা ১০০ ভাগ পানী গৈ নিৰ্দিষ্ট স্থান পাবগৈ। গতিকে ইউৰুপ আদি দেশৰ দৰে মাটিৰ তলেদি পাইপ দি পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এই ধৰণৰ চিন্তা চৰকাৰে এতিয়ালৈকে কৰা নাই। জলসিঞ্চনৰ কাৰণে যিবিলাক ব্যৱস্থা কৰিছে সেইবিলাক ব্যৱস্থাত খেতিয়ক ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে আৰু নিৰাশ হৈ পৰিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, যিবিলাক প্ৰচেষ্টা লোৱা হৈছে সেই বিলাক সকলো ঠাইতে হোৱা নাই। যিবিলাক সমষ্টিত শক্তিশালী মন্ত্ৰী আছে বা প্ৰভাৱশালী কংগ্ৰেছৰ পুজিপতি আছে সেইবিলাক সমষ্টিত কিছু কিছু

কাম হৈছে কিন্তু কিছুমান সমষ্টিত জলসিঞ্চনৰ নামত একো হোৱা নাই। আগতে এজন মন্ত্ৰীয়ে কৈছিল যে বিৰোধী দলৰ মানুহ থাকিলে কি কাম হব। কংগ্ৰেছ দলৰ মানুহ নাহিলে তাত কোনো কামেই নহব। গতিকে যত কংগ্ৰেছৰ পুজিপতি আছে সেই বিলাকত কিছুকাম হৈছে আন ঠাইৰ মানুহে কিবা কলেও সেই বিলাক চাম দাম কৰি পেলাই থৈ দিয়ে। এই বিলাক কাৰণতে আঞ্চলিক বৈষম্যৰ সৃষ্টি হৈছে। মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই পলিচি কৰি গৌৰৱ কৰিছে। ইয়াত লিখিছে I know that the people have faith on our policies and programmes and in our Sincerity to be a Service to them, তেখেতে গৌৰৱ কৰাৰ কথাটো মানিছো পলিচিবিলাক লৈছে ঠিকেই। কিন্তু সেই বিলাক কাৰ্য্যত পৰিণত কৰা নাই। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীপাটগিৰি ডাঙৰীয়াই এটা কথা কৈছে যে চৰকাৰৰ কথা আৰু কামৰ মাজত কোনো সামঞ্জস্য নাই। কৃষকৰ কাৰণে যিমানে কৰিছে সিমানে কৃষকসকলৰ অৱস্থা বেয়া হৈহে গৈছে। পৰিশ্ৰম নকৰিলে তাৰ ফল নাপায় কথাটো ঠিকেই। কিন্তু কৃষকসকলে পৰিশ্ৰম কৰিব কত ? আৰু যি পৰিশ্ৰমত যিখিনি ফল উৎপাদন কৰে সেই খিনিবো ফল দুখীয়া খেতিয়কসকলে ভোগ কৰিবলৈ নাপায়। তাৰ ফল ভোগ কৰে ধনী মহাজনসকলে। এতিয়া ৩০ টকা দৰত কৃষকসকলৰ পৰা ধান আদায় কৰি লৈ আহিছে। কিন্তু ধনী মহাজনসকলক একো কৰিব পৰা নাই। ধনী মহাজনসকলে যি সময়ত দুখীয়া খেতিয়কে ৩০ টকা দৰত ধান দিব তাৰ কেইদিন মানৰ পিচতেই ৮০ ১০০ টকা দৰত চেগ চাই ধান বিক্ৰী কৰিব। তাৰো পৰি এতিয়া দুখীয়া খেতিয়কসকলৰ পৰা ৩০ টকা দৰত ধান আদায় কৰিছে কিন্তু যেতিয়া দুখীয়া খেতিয়কসকলৰ খাবলৈ নাইকীয়া হব তেতিয়া চৰকাৰে খেতিয়ক সকলৰ পৰা আদায় কৰা দৰত ধানৰ যোগান নকৰে। তাৰ লগত এই দুখীয়া খেতিয়ক সকলে ধনী মহাজনসকলৰ পৰা ১০০ টকা দৰত ধান আনি খাব লাগিব। আজি এই দুখীয়া খেতিয়কসকল কিয় নায্য মুল্যৰ পৰা বঞ্চিত হব লগীয়া হৈছে—সেই কথা ভাবিলে ভাল হব।

এতিয়া কো-অপাৰেটিভ কৰিছে। এইটো ভাল কথা বুলি আমি

গন্য কৰিছো। কিন্তু এইবিলাক কাৰ্য্যত পৰিণত হলনে? এতিয়াও কিয় কাৰ্যত পৰিণত কৰিব পৰা নাই এই বিলাকতো ৰাজনীতি সোমাই আছে।

আজি আমি প্ৰকৃততে যিটো দেখিছোঁ সেইমতে কাগজত যি-বিলাক পলিচি বা থিয়ৰি লোৱা হৈছে সেইবিলাক থিকেই আছে কিন্তু কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত সেইবিলাক থিকমতে প্ৰয়োগ হোৱা নাই। শতকৰা ৮ ভাগ দুৰ্ব্বলৰ লগত শতকৰা তিনিজন সৱল ৰখা হৈছে। গতিকে থিয়ৰি মতে থিকেই আছে। কিন্তু সেইবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই। কিন্তু যি সকল বুদ্ধিমান সেইসকলৰ প্ৰকৃতিও এনে ধৰণৰ হৈছে যে, যিকোনো চৰকাৰী কামত সেইসকলে নানা ধৰণৰ খেলিমেলি বা উদ্ভন্দালি কৰাৰ প্ৰয়াস পাইছে কিন্তু সেইসকলক তেনে ধৰণৰ একটিভিটিৰ পৰা চেক দিয়াৰ কাৰণে প্ৰশাসণ যন্ত্ৰটোৰ ক্ষমতা নাইকীয়া যেন লাগিছে। আৰু যি কোনো পৰ্য্যায়তে দেখা গৈছে যে, বুদ্ধিমান সকলে হোজা বা সাধাৰণ লোকৰ ওপৰত নানা ভাৱে শোষণ কৰাৰ উদাহৰণ দেখা যায় গতিকে সেইবিলাক প্ৰশাসণযন্ত্ৰ টোৱে চেক দিব পাৰিব লাগিছিল। এই সকল বুদ্ধিমানৰ চিন্তাৰ ধৰণ যদি থিকমতে পৰিচালনা কৰা হলহেতেন তেতিয়া ভাল আছিল কিন্তু তাকে কৰিব পৰা হোৱা নাই। মই আগতেই কৈছোঁ যে, গণতন্ত্ৰৰ যিটো প্ৰশাসণৰ নিয়ম তাতকৈ কোনো নিয়ম ভাল নাই। তাত সকলোৰে অধিকাৰ সাব্যস্তত আছে কিন্তু প্ৰশাসণীয় যন্ত্ৰটো এক্তিভ নোহোৱাই তেনে-বিলাক সা-সুবিধাৰ পৰা জনসাধাৰণ বঞ্চিত হবলগীয়া হৈছে আৰু আংশিক ভাৱে হলেও সমাজৰ মাজত এক বিকাৰ কাৰ তুলছে। যি সকলৰ মানুহৰ ওপৰ মহলাত হাত নোহোৱা হৈছে তেওঁ বিলাক নানা ধৰণৰ জীয়াতু ভুগিব লগা হৈছে। চৰকাৰী চাকৰিয়ালৰ একেবাৰে নিম্নখাপৰ পৰা একে বাৰে উচ্চ খাপলৈকে সকলোৰে মাজত নানা ধৰণৰ বৈষম্যই দেখা দিছে। গতিকেই সেই সকলৰ চাকৰিৰ প্ৰতি কোনো ধৰণৰ ইঞ্চেন্টিভ অহা নাই। মই আজি বহুদিৰ পৰা মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী, বিভিন্ন বিভাগৰ খেলিমেলিৰ প্ৰতি দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি আহিছোঁ, বিশেষকৈ মই ভেটেৰেনোৰ বিভাগৰ কথা তেখেতৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি আহিছোঁ যে—এই বিভাগটো ইমান অপৰিস্কাৰ আৰু ময়লা হৈছে তালৈ চকুমেলি চাব নোৱাৰ, ভীষণ খেলমেলি, গেজেটেড

অফিচাৰৰ অৱস্থা পিয়নৰ নিছিনা হৈছে, তাত কেৱল ডিচাৰ্জ, চাছপেণ্ড, ট্ৰেন্সফাৰ ইত্যাদিহে চলি আছে। তাৰ বাহিৰে একো হোৱা নাই। কেৱল পাগলৰ ৰাজ্যহে চলি আছে। উদ্ভন্দালি আৰু অত্যাচাৰৰ কোবত সাধাৰণ চাকৰিয়াল তিষ্ঠিব নোৱাৰা হৈছে। এই বিষয়ে মই কেইবাবাৰো কৈছোঁ। কিন্তু তাৰ কোনো প্ৰতিকাৰ নাই। তাত আনকি এনেকুৱাও দেখা গৈছে যে, আন মন্ত্ৰীৰ কথা বাদেই দিয়ক, আনকি মুখ্যমন্ত্ৰীৰো আদেশ পালন কৰা দেখা যোৱা নাই। আজি ছমাহ পাৰ হলহি কিন্তু এতিয়াও সেই কামটো হৈ উঠা নাই।

অথচ আজি যি সময়ত দুখীয়া খেতিয়কৰ সা-সজুলীৰ লগত এই ভেটেৰীনাৰী বিভাগটো ওতঃ পোতঃ ভাৱে জৰীত কিয়নো প্ৰতি জন খেতিয়কক আজি গৰু-ছাগলী অত্যন্ত দৰকাৰ যি সময়ত ভেটেৰীনাৰী বিভাগটো আজি নিৰৱ আৰু বেমেজালিৰে ভৰি পৰিছে। বুদ্ধিমান লোক সকল অত্যন্ত দুষ্টালি কৰি এনেবিলাক কামত সদায়েই হস্তক্ষেপ কৰি আছে কিন্তু এনে সময়ত যদি মন্ত্ৰী বা সদস্যই যদি চেক দিব নোৱাৰে বা একশ্যন দিব নোৱাৰে তেতিয়াহলে তেওঁলোকে গাদী এৰি দিয়াই ভাল। এনেধৰণে গণতন্ত্ৰ কেতিয়াও বৰ্ত্তি থাকিব নোৱাৰে। মন্ত্ৰী আৰু এই সদস্য সকলে চৰকাৰৰ এনেবিলাক প্ৰশাসন যন্ত্ৰৰ কাৰ্য্যকলাপৰ প্ৰহৰী হিচাবে থাকিব লাগে তাত পুতলাৰ নিচিনা-কৈ থাকিলে চৰকাৰৰ কোনো কামতে নাহিব। তেওঁলোকে আমাৰ অসমৰ ডেৰ কোটি মানুহৰ আশা-আকাংশা কেতিয়াও পুৰণ কৰিব নোৱাৰে।

আজি শিক্ষা বিভাগৰ কথা কবলৈ যাওঁতে বহুতো সদস্যই নানা ভাৱে চৰকাৰৰ কাৰ্য্যকলাপক প্ৰশংসা কৰিছে কিন্তু প্ৰকৃত পক্ষে কাম একো হোৱা নাই। উদাহৰণ স্বৰুপে মই কব খুজছোঁ যে আজি বিভিন্ন ঠাইত স্কুল কলেজৰ নামত, স্কুল কলেজৰ বিল্ডিংৰ নামত চৰকাৰৰ পৰা গ্ৰাণ্ট পাই আছে কিন্তু তাত কোনো ধৰণৰ স্কুল বা কলেজ বা শিক্ষক লৰা ছোৱলী ইত্যাদি একোৱেই নাই, এনেধৰণে টকা-পইচা বিলাক ভাগবতৰা হৈ আছে। এইবিলাক সচাকৈয়ে একোটা 'ফেন্টাচীৰ কথা, মই এই বিষয়ে নানা ধৰণৰ উদাহৰণ ডাঙি ধৰিব পাৰো। এনেবিলাক কথাৰ প্ৰতি চৰকাৰ সজাগ হোৱা-টো দৰকাৰ।

কিন্তু আনফালে হৈছে কি ? আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে তেখেতৰ মেল মিটিং বিলাকত প্ৰায়ে ভেম্পায়াৰ পখীৰ কথা উদাহৰণ দিছে। সেই ভেম্পায়াৰ পখীয়ে এফালে তাৰ পাখিৰ ছাঁ দি আনফালে কোনেও গম নোপোৱাকৈ ৰক্ত শুহি থাকে। থিক সেইদৰে আমাৰ শাসণ ব্যৱস্থাটোৱেও ৰক্ত শুহি খাই আছে। সেইটো আমাৰ সাধাৰণ নিৰক্ষৰ মানুহ বিলাক গম নেপায়। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত গোৱালপাৰা জিলাৰ কথাকে কওঁ। তাত এটা এটা পঞ্চায়তত ১৬ হেজাৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ২২।২৪ হাজাৰ পৰ্য্যন্ত মানুহ আছে। তাত যিবিলাক গাওঁ পঞ্চায়তত ভাগ ভাগ কৰিছে সেই বিলাকত ,এনালাইচিছ' কৰিলে দেখা যায় যে, অ, বি, চি, মুছলমান বা সমাজৰ অন্যান্য পিছপৰি থকা মানুহ খিনিক ৰাজনৈতিক মেৰপাকত সোমোৱাই কাম কৰিছে। তাত দেখা যায় যে, কোনেটো গাওঁ পঞ্চায়তত কৰবাত এখন .ডেফিচিত' ০ হাইস্কুল আছে, কৰবাত দুখন আৰু কৰবাত বা একেবাৰে নাই ইত্যাদি দেখা গৈছে। কিন্তু সেই দৰে যদি শিৱসাগৰ বা কামৰূপ জিলাৰ কথা চোৱা হয় তাত যি কেইখন গাওঁ পঞ্চায়ত আছে তাৰ প্ৰত্যেকতে অন্তত: একোখনকৈ হলেও হাইস্কুল আছে। যোৱা ৫ বছৰে গোৱাল পৰীয়া ৰাইজে নানান চিঞৰি আছে কিন্তু তাত হাইস্কুলৰ সংখ্যা বঢ়া নাই। উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰতো কোনো ধৰণৰ উন্নতি হোৱা নাই। দুখীয়াৰ উন্নতি হোৱা নাই। দুভিক্ষত মানুহ মৰিয়েই আছে প্ৰেচিডেণ্ট শ্ৰীফকৰুদ্দিন আলি আহমদ চাহাবে আৰু শ্ৰীদেৱকান্ত বৰুৱাদেৱে অসমৰ উন্নতি হোৱাৰ কথা কৈছে যদিও অসমৰ লাখ লাখ মানুহ আজি মৃত্যুৰ কৱলতেই আছে। গোৱালপাৰাৰ পৰাই আজি অসম মন্ত্ৰী সভাত চাৰিজনকৈ মন্ত্ৰী আছে কিন্তু থকা স্বত্বেও তাৰ গাওঁ পঞ্চায়ত লেভেলত এখন হাইস্কুল নাই। স্কুল আছে যদিও তাত চাল নাই বা অন্যান্য যাৱতীয় সা-সজুলি আদি নাই। তথাপিও তাত গ্ৰাণ্ট আদি লোৱাৰ উদাহৰণ আছে। এই বিলাক কেনেকৈ হৈ আছে সেইবিলাক কথা আমাৰ চৰকাৰে তথা শিক্ষা মন্ত্ৰীয়ে গভীৰ ভাৱে চিন্তা কৰি চোৱা উচিত বুলি আমি ভাবোঁ। যি বিলাক কু-চক্ৰৰ কাৰণে এই সাধাৰণ মানুহ বিলাক শোষিত হৈ আছে সেইবিলাকৰ মূলোচ্ছেদ কৰাৰ কাৰণে যদি আমাৰ চৰকাৰে চায় তেতিয়াহলেহে ৰাইজে চৰকাৰক ভাল বুলি ভাবিব। দুৰ্নীতিৰ পৰাও ৰাইজে ৰেহাই পাব।

মাননীয় উপাধ্যক্ষ :— আপুনি যিমান পাৰে শেষ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী :— মই শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আৰু অলপ কম বুলি ভাৱিছিলোঁ কিন্তু এতিয়া আৰু নকওঁ বাৰু। তথাপিও এটা কথা উল্লেখ বিছাৰিছোঁ আৰু সেইটো হৈছেযে, আমাৰ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত 'ট্ৰেইন্দ টিচাৰ'ৰ অভাৱ। শিক্ষক সকলক ট্ৰেইনিং দিবৰ কাৰণে গ্ৰুপ হিচাবে পঠাইছিল যদিও আজি দুইবছৰ হল তেওঁবিলাকে কোনো ষ্টাইপেণ্ড পোৱা নাই। অথচ ষ্টাইপেণ্ড নাই। সেই ষ্টাইপেণ্ড কত আতক হল কব নোৱাৰোঁ।

তাৰ পিছত অলপ উদ্যোগৰ কথা কওঁ। এই ক্ষেত্ৰত কব লগা বহুতো আছিল যদিও সংক্ষেপেহে কম কিয়নো সময়ৰ অভাৱ। পৃথিবীৰ অন্যান্য উন্নত দেশ বিলাকৰ লগত ৰিজাই চালে দেখা পোৱা যায় যে আমাৰ দেশত কোনো 'ডেফিনাইট প্লেন প্ৰগামলৈ কাম কৰা নহয়। হাজাৰ হাজাৰ ল'ৰাই বছৰি বছৰি স্কুল-কলেজৰ শিক্ষা সাংকৰি শিক্ষিত হৈ ওলাই আহিছে কিন্তু ওলাই অহাৰ পিছত তেওঁবিলাকক কেনেকৈ অৰ্থকৰী লাইনত উপযুক্ত কৰি কেনেকৈ সংস্থান দিব লাগিব তাৰ হলে কোনো ব্যৱস্থা বা প্লেন এষ্টিমেট আমাৰ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কৰা নহয়। এই শিক্ষিত লোকসকলক 'ইউটিলাইজ' কৰাৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা আমাৰ চৰকাৰে কৰা নাই। নিজৰ ভৰিত থিয় হৈ জীৱিকা আৰ্জিব পৰাৰ শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা নাই। ড্ৰাইভাৰেই হওঁক বা মেকানিকেই হওঁক তাৰ কাৰণে তৈয়াৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব পৰা নাই। অনান্য দেশবিলাকত স্কুল কলেজ আদি সকলোতে 'ডেফিনাটন প্লেন-প্ৰগাম' থাকে আৰু সেইমতেই শিক্ষা সাং কৰিয়েই সেই বিলাক দেশৰ ল'ৰাছোৱালীয়ে নিজৰ নিজৰ জীৱিকাৰ কাৰণে কোনো চিন্তা কৰিব লগা নহয়। আমাৰ ইয়াত কেৱল কিতাপৰ শিক্ষাহে দিয়া হয়। কোনো মানুহকে কোনো 'চিষ্টেমেটিক ট্ৰেইনিং' নিদিয়াকৈ কোনো কামতে নিয়োগ কৰাটো নিয়ম নহয়। আনকি হোটেল আদিতো যত মানুহে নিজৰ পুষ্টি আৰু দেহ ৰক্ষাৰ কাৰণে খোৱা বোৱা কৰে তাতো 'প্ৰিভেন্টিভ' মিজাৰ হিচাবে কোনো লোককে ট্ৰেইনিং আদি নিদিয়াকৈ নিয়োগ কৰাটো কোতিয়াও নিয়ম নাই। ট্ৰেইনিং নহলে চাহ দোকানৰ 'টি-বয়'ও হব নোৱাৰে। অন্য বিলাক উন্নত দেশত এই নিয়ম বিলাক আছে। কিন্তু আমাৰ ইয়াত নাই।

ৰাস্তা-বাট-ঘাটতে লগ পোৱা মানুহ এটাকে কিবা এটা বন্দৱস্তী কৰি চাহৰ দোকানত ৰাখে। ফলত নানান বেমাৰৰ বীজ আদি খোৱা আৰু সেইদৰেই সংক্ৰমিত কৰাহে হয়। বিদেশৰ আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ লোক সকল আছে আৰু থাকে চিল্ডৰ পাইন উডত 'ট্ৰেইণ্ড মানুহ ৰখা হয় আৰু সেইদৰে বোম্বাইতো দুই এখন এনেকুৱা ব্যৱস্থাৰ হোটেল আদি আছে যদিও দিল্লীত হলে যথেষ্ঠ সংখ্যক আছে। এনে কৰা মানে 'প্ৰিভেন্টিভ ফৰ হেথ'। এইবিলাকৰ কাৰণে হলে আমাৰ কোনো চিন্তা নাই। কীট-পতঙ্গৰ দৰে মানুহৰ জন্ম হৈছে আৰু সেইদৰেই কীট-পতঙ্গৰ দৰেই মানুহ মৰিছে। তাৰ কাৰণে চৰকাৰে একো চিন্তা নকৰে।

এইবিলাক কথা চৰকাৰে চিন্তা কৰিছেনে? আজি চৰকাৰে চিন্তা কৰিছে পাইন উদ হোটেলৰ কথা। আৰু আমাৰ সৰু সৰু দোকান বিলা-কলৈ চৰকাৰে চিন্তা কৰা নাই। আমাৰ দোকান বিলাকৰ অৱস্থা ইমান বেয়া হৈছে যে, যি কোনো টাইম মতে কেন্সাৰ টিবি আদি হব পাৰে। এই বিলাক কথা চৰকাৰে চিন্তা কৰিছে নে? আজি নিবনুৱাৰ সংখ্যা বাঢ়ি গৈ আছে অথচ চৰকাৰে তাৰ সমাধান কৰিব পৰা নাই। আজি কালি দিপ্লমা নহলে চাকৰি নাপায়। আমাৰ এইদৰে একো উন্নতি হব নোৱাৰে।

মহোদয়, আৰু এটা কওঁ। আমাৰ চৰকাৰে চিনেমাৰ ওপৰত বৰ জোৰ দিছে। প্ৰত্যেকে নিজ নিজ বৈশিষ্ট হেৰুৱাই পেলাই যদি কৃষ্টি সভ্যতা জীয়াই ৰাখিব নোৱাৰে। আমাৰ অসমত নানা ৰকমৰ মানুহ আছে। আজি আমাৰ ট্ৰাইবেল লোক সকলে যি আৰম্ভ কৰিছে সেইটো তেওঁলোকৰ ঐতিহ্য বজাই ৰাখিবৰ কাৰণে কৰা হৈছে। যিখন দেশত ভাত কাপোৰৰ বাবে ইমান টান হৈ পৰিছে তাত কৃষ্টি বজাই ৰখা বৰ টান। আজি কলাৰ নামত কৃষ্টিৰ নামত যিবিলাক টকা পইচা খৰচ কৰা হৈছে চাব লাগিব যাতে সেই টকাৰ অপব্যয় নহয়। আজি মইও মোৰ নিজৰ ভাষা প্ৰকাশ কৰিব পৰা নাই। দুটা কথা নিজৰ ভাষাৰে কব পৰা নাই। প্ৰত্যেক জাতিৰে নিজ ভাষা আছে, সভ্যতা আছে। আজি শংকৰদেৱে ভাষা কৰিছে, কৃতিত্ব জীয়াই ৰাখিছে।

মাননীয় উপাধ্যক্ষ:— চমু কৰক

মহোদয়, মই মাত্ৰ এটা কথা কবলৈ বিচাৰিছো যে' আমাৰ মনিটেৰি চাৰভিচিং চেলৰ সম্পৰ্কত কব বিচাৰো যে, এইটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা।

The cell has also started preparing a shelf of projects with the help of the different Departments like Agriculture, Animal Husbandry, Fisheries; Irrigation etc. so that these could be available readily to the cultivators for taking full advantage of the long-term and medium-term credit facilities offered by the financial institutions.

আজি যিসকল গাৱৰ লিখা পঢ়া নজনা লোকক টকা লন দিয়া হৈছে তেওঁলোকে টকাৰ সদ ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰা কাৰণে নিয়মিত সময়ত সেই লনৰ টকা পৰিশোধ কৰিব নোৱাৰে আৰু ফলত মাটিবাৰী নিলামত যায়। এই ক্ষেত্ৰত বহুতো মানুহ দিফলটাৰ হৈছে। গতিকে এই দুৰ্বল মানুহ বিলাকক টকা দি টকাৰ অপব্যৱহাৰ কৰাতকৈ, যি মানুহে টকাৰ সদ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে তাকহে টকা দিব লাগে। শেষত মই পি, দব্লিউ, বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰি কব বিচাৰো যে,

অধ্যক্ষ :—আপুনি শেষ কৰক।

শ্ৰীকবিৰ ৰায় প্ৰধানী :—ইয়াকে কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

Shri Mal Chandra Pegu :—

Mr. Deputy Speaker, Sir, I thank the Hon'ble Chief Minister for having presented a balanced budget before this House and this is the only balanced budget after a lapse of about 12 years. Sir, inspite of the heavy floods last year people could produce about 18.44

lakhs tones of rice and if there was no flood I think they could have produced more rice but the Hon'ble Members in the Opposition have levelled charge against the Government that the Govt. failed to produce the quantity or rice required. Sir, whatever good has been done by the Government for the people has not been mentioned by the Hon'ble Members in the Opposition and they are simply making wild allegations against the Government. They have left the main points and have simply brought wild allegations against the Government for not fulfilling the desired object.

Sir, I want to deal with the problems facing the tribal people of the State. Sir, our Government has been doing a lot for the all round development of the Tribal people. But in spite of that Government has to do a lot for the development of the tribal people. However, Government also ensured the Tribal people that it would try its level best to fulfil all the demands of the tribal people for their development. Sir, although the problems which are facing the Tribal people look to be negligible I think, this should not be taken as such. Now for the information of the House I want to read out a handbill circulated by the All Assam Tribal Sangha, 1975. Sir, I am afraid, this Demand Day might culminate into another movement. Government should try to solve the problems at an early date. Their demands are written in Assamese. (at this stage the power failed)

Mr. Deputy Speaker :—As there is no possibillity of revival of power the House stands adjourned till 10 A.M. tomorrow the 6th March, 1975.

ADJOUNMENT.

The House then Adjourned at 4-55 p.m.

Dispur

5-3-1975

P. D. Barua,

Secretary, Legislative

Assembly.